விவேகபோதினி

வருஷச் சந்தா	
உள்நாடுகளுக்கு	ரூ. 4
வெளிநாடுகளுக்கு	ரூ. 5
தனிப்பிரதி -	அ. 6

"எப்பொரு ளெத்தன்மைத்
தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு."
---திருவள்ளுவர்.

விளம்பர விகிதம்	
முழுப்பக்கம்	ரூ 10
அரைப்பக்கம்	ரூ. 6
கால்பக்கம்	ரூ. 3

தொகுதி XI | சித்தார்த்தி௵ வைகாசிமீ :: 1919-௵ ஜூன்மீ | பகுதி 12

லக்ஷ்ய பேதம்

CONFLICT OF IDEALS

என்கணு னோக்கிக் காண்டற்
கெங்கணு முளன்கா ணென்னைத்
உன்கணனன்பிற்சோ தலுறு
கோளென்றுணரகில்லாய்
நின்கணு னோக்கிக் காண்டற்
கெளியனே னினக்குப் பின்னேன்
பொன்கணு னவி யுண்ட
புண்டரீ கக்க ணம்மான். 1

மூன்றவன் குணங்கள் செய்கை
மூன்றவ னுருவ மூன்று
மூன்றுகண் சுடர்கள் சோதி
மூன்றுதன் னுலக மூன்று
தோன்றலு மிடையு மீறுந்
தொடங்கிய பொருள்கட் கெல்லாம்
சான்றவ னிதுவே வேத
முடிவது சரத மென்றான். 2

என்றலு மவுணர் வேந்த
னெயிற்றரும் பிலங்க நக்கான்
ஒன்றலில் பொருள்கட் கெல்லா
மொருவன்புக் குறைவ னென்றாய்
நன்றது கண்டு பின்னர்
நல்லவர் புரிதுந் தூணில்
நின்றுள தென்னிற் கள்வ
னிரப்புதிநிலைமை யென்றான். 3

சாணிலு முளனோர் தன்மை
யணுவினைச் சத கூறிட்ட
கோணினு முளன் மாமேருக்
குன்றினு முளனிந் நின்ற
தூணினு முளனமுன் சொன்ன
சொல்லினு முளனித் தன்மை
காணுதி விரைவி னென்று
னன்றெனக் கனகன் சொன்னான்.

உம்பர்க்கு முனக்கு மொத்திவ்
வுலகெங்கும் பரந்த வானைக்
கம்பத்தின் வழியே காணக்
காட்டுதி காட்டி டாயேல்
கும்பத்தின் கரியைக் கோண்மாக்
கொன்றென நின்னைக் கொன்றுன்
செம்பொத் தகுருதி தேக்கி
யுடலையுந் தின்பெ னென்றான். 5

என்னுயிர் நின்னாற் கோறற்
கெளியதொன் றன்றி யான்முன்
சொன்னவன் றொட்ட தொட்ட
விடந்தொறுந் தோன்றா னாயின்
என்னுயிர் யானே மாய்ப்பல்
பின்னும்வாழ் வுகப்ப லென்னின்
அன்னவற் கடியே னல்லே
னென்றனன் றிவின் மிக்கான். 6

நசைதிறந் திலங்கப் பொங்கி
நன்றுநன் றென்ன நக்கு
விசைபிறந் துருமு வீழ்ந்த
தென்னவோர் தூணின் வென்றி
இசைதிறந் தமர்ந்த கையா
லெற்றினா னெற்ற லோடும்
திசைதிறந் தண்டங் கீறிச்
சிரித்தது செங்கட் சீயம். 7

நாடினான் றருவெ னென்ற
நல்லறி வாள னாலும்
தேடினான் முகனுங் காணச்
சேயவன் சிரித்த லோடும்
ஆடினா னழுதான் பாடி
யாற்றினான் சிரத்திற் செங்கை
சூடினான் றொழுதா னோடி
யுலகெலாந் துகைத்தான் றுள்ளி. 8

கண்டது காட்சி பெற்றது பேறு.

விவேக போதினி

தொ.11] சித்தார்த்தி௵ வைகாசிமீ [ப.12

ஊடலுவகை

THE ECSTACY OF LOVE

'எம்மனே! என் குலதெய்வமே! என்னுடைய
நாயகனே!
நின்னுள் ளேனைப் பெற்ற நன்மை இவ்வுலகினி
லார் பெறுவார்?'

என்னும் பேரெண்ணத்தோடு தங்கள் கணவர்களது உள்ளத்து உறையும் அழிவிற்பொருளிடை உண்மைக் காதல் கொண்ட கோபியர், கண்ணனைக் கண்டு மயலுற்றன ரென்பது மெய்யே. எனினும் அவர் தங்கள் கணவரைச் சற்றும் வெறுக்காது, மூலமுதற் பொருளாக விளங்கியதாகக் கண்ணனை எண்ணிச் சிறுதும் சிற்றின்பப் பற்றின்றி அசையா உள்ளத்தோடு அவரிடம் அன்பு கொண்டன ரென்பது உலகினர் யாவரறியார்? காதல் மிகுதியின் பெருக்கினால் அவர் ஒவ்வொருவரும்,

"காலும் எழா; கண் ணீரும் நில்லா; உடல்
சோர்ந்து, நடுங்கிக் குரல்
மேலும் எழா; மயிர்க் கூச்சும் அறா; என
தோள்களும் வீழ்வொழியா
மாலுகளா நிற்கும் என் மனனே! உன்னை
வாழத் தலைப் பெய்திட்டேன்"

எனத் தமது மனநிலைமையை வெளியிட, அவர்தமைக் கவனித்தல் கண்ணனது கடமையே யாகு மல்லவா?

கண்ணனைக் காணுதலைந்த கோபியர், தமது அகந்தையின் போக்கையும், மாயக் கண்ணனது மனத்தூய்மையையும் ஒப்பிட்டுத் தமது சிறுமையையும் கண்ணனது உன்னத மனோநிலைமையையும் உய்த்துணர்ந்து, தாம் வீணே கொண்ட செருக் கொழிந்து, மனமுடைந்து, அன்பு நெக்குருகி, தமது தவறைப் போக்கி, தம் உள்ளத்து ஆவல் பெருக, அவர் ஊதிய குழலை நினைந்து நினைந்து, ஒவ்வொரு கோபியும்,

'மங்கல நல் வனமாலை மார்பி லிலங்க மயில்
தழைப் பீலிசூடிப்
பொங்கிள வாடை யரையில் சாத்திப் பூங்கொத்
துக் காதிற் புணர்பெய்து
கொங்கு நறுங் குழலார்களோடு குழைந்து
குழலினி தூதிவந்தாய்
எங்களுக்கே யொருநாள் வந்தூத உன்குழலின்
னிசை போதராதே'

என உள்ள முருகுவள்; "இக்கோகுலம் செழிக்க வளரும்பெம்மானே; உமது காட்சியல்லால் என் உள்ளஞ் செழிப்ப தறியாதன்றே! எனது மனம் பிளக்கக் கரந்திருந்து இம்மாயஞ் செய்வதடாது; அது என் மார்பைப் பிளக்கும். நீவிர் ஆயர்தம் கொழுந்தே எனினும், யாவர் உள்ளத்தும் உறையும் உயிர்ப் பொருளல்லவோ? யானோ அபலை; வலியற்றவள். என்னிடம் தாம் இவ்வாறு ஆடல் தகுமா? அல்லது அது உமது அருளுக்குப் பெருமை தருமா? கரந்துறைதல் ஒழிந்து, என் முன் தோன்றலே தமக்குரியது. அது ஒழிய நடப்பதேலாது. என் உள்ளக் கள்வனாக விளங்கி மனத்தை யாண்டு விளங்கு நீவிரே மாயஞ் செய்ய லொண்ணாது. இறுகத் தழுவி இணையற்ற இன்பந் தருவதே உமது கடமை. உயிரற்று விளங்கும் அக்குழலுக்கு உமது அதராம்ருதமே உணர்ச்சி தந்து உயிரை எழுப்பும்! அவ்வாறே யான் பெறப் பாக்கியமற்றேன்போலும்! உத்தமரே! உமது மயக்க மொழி, கடைக்கண் போக்கு, இளநகைக் குறும்பு முதலிய ஜாலங்கள் அடியேன் மனத்தை அளவுகடந்து தாக்கி வாட்டுகின்றன. 'உண்ணுஞ் சோறு பருகுநீர் தின்னும் வெற்றிலையு மெல்லாம் கண்ணன் எம்பெருமானென்றே கண்கள் நீர்'கள் மல்கி, யான் கதறுகின்றேன். நீவிரோ கரந்துறைவீர். கல்லொத்த நும் மனம் கரைந்திலது. என் செய்கேன்?

'என்மீ தியலாத புதவன் டத்தாய் எனதாவி
உன்மீ தாடி யுருக்காட்டாதேயொளிப்பாயோ?'

இது உமக்குத் தகுமோ? தருமப்பொருளே! என் மனத்துள் சுடரே!

குறுகா நீளா இறுதி கூடா எனையூழி
சிறுகா பெருகா அளவி லின்பஞ் சேர்த்தாலும்
மறுகா லின்றி மாயோ னுனக்கே யாளாகும்
சிறுகா லத்தை யுறுமோ அந்தோ தெரியிலே!

அச்சுதா! உண்மை யல்லால் எனக்கியாருளார் உலகில்? ஐய! இவ் வனத்தே ஓடி, என் போலார் மனத்தே கூடி விளங்கிய நுமக்கேன் வெறுப்புற்றது? இந்நள்ளிரவில், இது சிறுதும் பொருந்தாது. சிரித்துக் குலிக்கிப் பிலுக்கி மனத்தைக் கலக்கி யன்பைப் பெருக்கி யுருக்காட்டாது ஒளித்தல் உமக்கியல் பேனும், நான் என் செய்யக் கடவேன்?" என்க் கதறுவள்; ஒவ்வொரு கோபியும் 'கங்குலும் பகலும் கண் துயி லறியாள்; கண்ணநீர் கைகளாலிறைக்கும்';'கைகூப்பும்; "தாமரைக் கண்ணனென்றே தளரும்;' 'எங்ஙனே தரிக்கேன் உன்னை விட்டென்னும்; இருநிலம் கை துழா விருக்கும்'; 'உயிர்த்துயிர்த் துருகும்'; 'வானமே நோக்கும்'; 'கட்கிலீ உன்னைக் காணுமாறு அருளாய்' 'கண்ணனே என்னும்'; 'இட்டகா லிட்டகைகளா யிருக்கும்; எழுந்துலாய் மயங்கும்; கைகூப்பும்; கட்டமே காதல் என்று மூர்ச்சிக்கும்'; சற்றே தெளிந்து 'சிந்திக்கும்; திசைக்கும்; தேறும்;' வந்திக்கும்;

அழும் தொழும்; ஆவியனல வெவ்வுயிர்க்கும்;
அஞ்சன வண்ணனே யென்னும்;
எழுந்து மேல் நோக்கி இமைப்பிலள் இருக்கும்; எங்ஙனே நோக்குகே னென்னும்.

காதல் நோய் களங்கமற்று விளங்கக் கண்ணனைக்காண ஒவ்வொரு கோபியும் அவாக் கொள்வள்; மனம் விம்முவள்; வெதும்புவள்; தன் கண் முன் கண்ணனே இருப்பதாக நினைப்பள்; வெளித்தோற்றங்களைக் கண்டு நாணமற்று,

'நாணக் கருங்குழல் தோழீமீர்காள்! அன்னையர்காள! அயற் சேரியீர்காள்!
நானித் தனிநெஞ்சம் காக்கமாட் டேன்; என் வசமன்றிது; இராப்பகல் போய்

* * *

வானப் பிரான் மணிவண்ணன் கண்ணன்
செங்கனி வாயின் திறத்ததுவே'

எனத் தனது எண்ணத்தை வெளியிட்டுள்ளம் இளைப்பள்; சற்றே மயங்கி மீண்டும் கவலையில் ஆழ்ந்து அக்காட்டின் நிலையைக் கண்டு உள்ளங் கலங்குவள்; வெருண்டு

'பின்னின்ற காதல் நோய் நெஞ்சம் பெரிதடுமால்
முன்னின் றிராவூழி கண்புதைய மூடிற்றால்
பன்னின்ற சக்கரத் தெம் மாயவனும் வாரானால்
இந்நின்ற நீளாவி காப்பாரா ரிவ்விடத்தே?'

என வாய்விட் டலறி மயங்குவள்; உடல் பரவசமா யிருப்பற்றவர் போல விளங்குவள். தூங்காதே தூங்கும் பெரியார் நிலையும் அத்தகையதே யாகு மெனலா மன்றே!

"துயருண்டார் நெஞ்சத் துயரைத் துடைக்கு மருந்தாகிவந்த கோகுலத்து உறவே! உலகே சாந்திபெறச் செய்யும் நீங்கள் எமக்குச் சாந்தி யளித்தல் தவறாகாதே! பிரிவு நெருப்பிலிட்டு எம் காதல் மாற்றை அகந்தை யொழியக் கண்ட கருங்கொண்டல் வண்ணா! எங்கள் மனத்தே தூங்கும் கண்ணா! காலம் போக வார்த்தை நிற்கச் சரந்துறைவ தொழிந்து, எம் கண்குளிரத் தோன்றி மனங்குளிரச் செய்வ துமக்கேலாதோ? அது உமது புகழ்க்குச் சாலாதோ? எம் முயிர்க்கு மூலாதாரம் உமதாதாரமே. அதுவே எம் உயிர்ச்சுடரோங்கி விளங்கப் பெய்யும் நெய்யு மாகும். எமது ஐயனே! இனி யாம் பொறுக்கேம்; எல்லா முமது செயல். எம்மைக் காப்பதே தமது கடமை. அதைப் பெற எமது ஐந்து பூதங்களும் மற்றும் யாவும் தமது அடிமை" என அவர் யாவரு மனமொருமித்துக் கதறியதை முற்று முணர்ந்த கண்ணன், தமது வேய்ங்குழ லோசை யெங்கும் இனிக்க ஒலிக்கச் செய்தனர்; இருள் மூட விளங்கிய மேகங்களை அப்புறப் படுத்திச் சந்திர நிலவைப் பால்வழிவ தொப்பப் பெருகச் செய்தனர்; தமது வரவின் ஒலிபோல் தமது கால்களில் கட்டிய சதங்கை சிலம்பு தண்டை ஒலி யாவர் காதிலும் முழங்கும்படி செய்தனர். நிலவின் பெருக்கு, குழலின் இசை, இவற்றால் கண்ணன் தமதிடையே இருப்பதாக எண்ணிய கோபியர், அவரைப் பல திசைகளிலும் காணவென ஆவல் கொண்டு தேடினர். ஆனால் அவர் தென்படவே யில்லை. சற்றுத் தூரத்தில் அவர் குரல் கேட்டது போலக் கேட்டதும் அவர் அவரைக்காணத் திகைத்தனர். எனினும் அவரைக் காண முடியவில்லை. இவ்வாறு கண்ணன் தமது வரவை ஆவலோடவர் ஏற்கவெனப் பல விதமான மாயைகள் செய்யச் செய்யக் கோபியர்கள் தமது சிறுமையையும்

கண்டதைக் கற்கப் பண்டிதன் ஆவான்.

கண்ணனது அளவுகடந்த பெருமை, அருமை, மனத்திற் கெட்டா நிலைமை முதலியவற்றையும் எண்ணி மீண்டும் பேரவாவோடு அவரது வரவை வேண்டி

'கதையும் பெரும்பொருளும் கண்ணாநின் பேரே
இதைய மிருந்தவையே ஏத்தில்—கதையும்
திருமொழியாய் நின்ற திருமாலே உன்னைப்
பருமொழியால் காணப் பணி'

என உள்ளங் கனிந்து அருட்பேற்றைப் பெற அவாவுற்று விளங்கினர்.

அச்சமயம் வானம் முன்னினும் ஒளியோடு விளங்கியது; அவ்வனமும் புதிய அழகொடு குலாவியது; எங்கும் நறும் மணம் கமழ இளங்காற்று எழும்பியது. அதன் மெல்லிய ஸ்பரிசம், வாடிய அவ்வாய மங்கையரது உள்ளத்திருந்த மயக்கத்தை மறையச் செய்து அங்கு இன்பமரும்பி வளர இடந்தந்தது. அக்கால் அவர்,

'காய மிரண்டும் கலந்து கொதிக்கினும்
ஆயக் கத்தூரி யதிமிகு மவ்வழி
தேசங் கலந்தொரு தேவனென் றெண்ணிலும்
ஈச னுறவுக் கெதிரில்லை தானே'

என்றதன் உண்மை நோக்கத்தில் ஆழ்ந்து ஆனந்தங்கொண்டு விளங்கும்போதே அவர் காதற் கள்வனாகிய கண்ணன், நடமிட்டு நயமொடு புன்னகை பொலியத் தலையசைத்தசைத்து வெகு அமரிக்கையொடு கண்ணெதிர் விளங்கக்கண்டனர்; துணுக்கங் கொண்டனர்; கண்விண்டனர்; எம்பெருமானது பெருமை பாய்ந்து உள்ளம் ததும்பினர்; அம்மாயனுருவைக் கண்ணுறப் பருகினர்; உவகை பெருக மனம் உருகினர்;

' அண்ணலே !
வந்தாய்; வலைகவர்ந்தாய்; மானும் அருந்துயரும்
தந்தாய், இதுவோ தகவு?' என்று - நொந்தாள்போல்
கட்டுரைத்துக் கைசோர்ந் தகமுருகி மெய்வெளுத்து

“அண்ணல்! ஆழி மணிவண்ணா! எங்கள் மனங்கனியக் கலந்த கண்ணா! வண்ணப் பொன்னினும் பொலிந்து ஒளிரும் புத்தமுதமொத்த ஆயர் குலக் கொழுந்தே! ஆனந்த வெள்ளமே! குற்றமொழித்துக் காக்கும் உற்ற உறவே! அகந்தை யிருளொழித்து ஆநந்த ஒளியி வெம்மைப் பிரிவுக்கடலைக் கடந்து கரையேறவிட்ட பெம்மானே! உம்மை யாம் மறந்தோமில்லை; எம்மை நீர் மறந்தீரில்லை. பிரிந்தவர் கூடினால் பேசல் வேண்டுமோ?” எனத் தொழுது, கண்ணன் கழலடியிற் பதிந்து கலக்கமற்று விளங்கினர்.

உலகப் பற்றையெல்லாம் ஒழித்துத் தம்மைபே தலைவனாக எண்ணி எவற்றையும் பரித்தியாகஞ்செய்த அக்கோபியரது உண்மை அன்பின் பெருக்கின் மிகையை யளவிட்ட கண்ணபிரான் அவரைக் கண் கொட்டாது பார்த்த வண்ணமாகவே இருந்தனர். கோபியரும் அவ்வாறே விளங்கினர். எனினும் சிலர் அவரைக் கண்டவிட மெல்லாம் முத்த மரும்பினர்; சிலர் அவர் வாய்த் தம்பலத்தைக் கையிலேந்தினர்; சிலர் அவர் பாதங்களைத் தமது மார்பொடு தழுவி, தாபமொழிந்தனர்; சிலர் அம்மங்கள உருவின் அமைப்பை அசைவற நோக்கிய வண்ணமே அதன் அழகின் பெருக்கைக் கண் கொட்டாது பருகினர். எனினும் யாவரும் தமது உள்ளம் கிளைக்க மனமாசு ஒழிந்து சலியாநிலையில் யோகியரொப்பக் கண்ணனைத் தமது மனத்தகத்தே அன்போடு கண்டு இறுகத்தழுவி இன்பமுற்றனரென்பது இழுக்ககாது.

அத்தகைய உள்ளப் பான்மையில் இருந்த கோபியரோடு கண்ணன் காளிந்திக் கரை சேர்ந்து, பால்வடியக் காய்ந்த அச் சரத்கால சந்திரனது நிலவில் அவரோடாட ஆவல் கொண்டனர். அக்கரையின் மெல்லிய மணற் பரப்பின்மேல் அவ்வாய மங்கையர், தமது மானம் நலம் நாணம் இவற்றின் விஷயக்கட்டுகளைக் கடந்து, கண்ணனிடங்கொண்ட அளவு கடந்த அன்பு முகதத் தாம் மேலணிந்திருந்த ஆடையைக்களைந்தகிட்ட. ஆஸனத்திவர்ந்தகண்ணன் என்றும் யாரும் கண்டிராத மோகன உருவங்கொண்டு அவ்வாய மங்கையர் புடைசூழக் குலாவிக் குறும்புரையாடி, வேடிக்கையாகப் பொழுதைப் போக்கினர்; அவர்க்குத் தமது உண்மை எண்ணத்தை வெளியிட்டுத் தாம் கரந்துறைந்த காரணத்தை வெளியிட்டனர்; “என்னிடம் நீங்கள் கொண்ட அன்பைப் பெருக்கவெனவே யான் மறைந்து விளங்கினேன்; எனினும் உம்மை மறந்தேன் அல்லன். யாவற்றையும் துறந்து என்னையே நினைந்து உள்ள முருகிய உமது

கண்டது கேட்டது சொல்லாதே, காட்டு மரத்திலே நில்லாதே.

மெய்யன்பின் பெருக்கிற்கு ஏற்ற கைம்மாறு யான் என்ன செய்யக்கூடும்? ஸம்ஸார பந்தங்களை யறுத்து என்னையே சரணடைந்த உம்மோடு கூடி விளங்குதல் எனக்கு ஒரு நாளும் பழிதராதென்பது திண்ணம்!'' எனமொழிந்து, அவர் அக்கோபியருடன் தமது மாயா விலாசப் பரப்பினால் தமது உண்மை நிலையை யூட்ட ராஸக்ரீடை என்னும் விளையாடலாட நிச்சயித்தனர். அவரன்பிற் பதிந்த கோபியரும் அதற்கிணங்கினர். அவ்வாய மங்கையரை ஊடலிற் பிணித்து உள்ளன்பிற் பதிக்க அவராட எண்ணிய குரவை எளிதன்று என்பது யாவருமறிவர்; அது திண்ணம்.

ராஸக்ரீடை என்பது கண்ணனார் கண்ட களியாடலுள் ஒன்றே எனலாம். இக்காலம் அத்தகைய ஆடல் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. 'ஆச்சியர்க் குரவை என்பது ஒருவேளை இதன் மருவிய வழக்கமாயிருப்பினுமிருக்கலாம்.

இவ் விராஸக்ரீடையாட அவர் கொண்ட உருவம் கணக்கில் அடங்கா. இரண்டு கோபியர்க்கு இடை ஒரு கண்ணனாகி எங்கும் பொலிந்து வட்டமாக அமைந்து, பாடிப் பாடி, அவருடன்சுற்றிச்சுற்றி விளையாடினர். கோபியரும் அவருடன் தமதிஷ்டப்படி குலாவி ஆடிப் பாடி விளையாடினர்; உலகத்தின் நினைப்பற்றுக் கண்ணனையே நினைந்து கசிந்துருகு முள்ளத்தோடு கூடியாடி ஆனந்தத்தேன்பருகி இச்சையற்று விளங்கினர். ஒவ்வொரு கோபிக்கும் ஒவ்வொரு கண்ணனாகி இருந்து அவ்வவரது ஆவல்தீர அன்பொடு விளங்கிய எம்பெருமானது பிரபாவத்தை முற்று முணர்ந்தவர் இல்லை யெனவே சொல்லலாம். அவ்வாடலில் கோபியர் பாடிய பாடல் லயமற்றிருப்பினும் சுகப்படுத்தி அதற்கிணங்க அவர் பாடுவர்; நடித்து இளைத்த ஆயமங்கையர் சிரமத்தை அவர்தம் மேனியைத் தழுவிப் போக்குவர்; சிலர் தோள்களில் தமது சந்தனக் குழம்பிற் பதிந்த கரங்களைப் பதித்து அவருடலம் அன்பொடு கிளைத்துப் பரவசம்பெறச் செய்வர்; பேதமறத் தம்மொடு ஆடிய அம்மங்கையரது வாயுள் தம் வாய்த் தம்பலத்தை யுமிழ்ந்து இளநகை தருவர்; மற்றுச் சில கோபியா அவ்வெம்பெருமானது கரங்களை மார்பின்மேற் பதித்து மனம் விம்முவர்; சிலர் அவரைத் தழுவிய வண்ணமே பாடி நடிப்பர்; சிலர் களைத்து அவரை இறுகத் தழுவிக் களிப்பர். இவ்வாறு அன்பாகிய தேன் மடைபாய மனம்விண்டு அக்கோபியர் விஷய சுகங்களென்னும் நினைவற்று, பஞ்சேந்திரிய வியாபாரங்களற்று விளங்கினர். அவர் கலைகள் நெகிழ்ந்தன; தலைமயிர் கலைந்து படர்ந்தன; கைவளைகள் கீழ்வீழ்ந்தன; உடல் கம்பிக்க மனம் வியாபார மற்றுக் கிடந்தது. அவரது மோகன நிலையைக் கண்ட கந்தர்வரும் அந்நிலையையே பிரதிபலிக்க, அச்சரத்கால சந்திரனும் தனது அமுத கிரணங்களை முன்னினும் பன்மடங் கதிகமாய்ப் பரப்பி விளங்கினனென்பது அதிசய மன்றே!

தமதாடலிற் பதிந்து தேகம் திளைத்திளைத்த கோபியரது இளைப்பு நீங்கக் கண்ணபிரான் அவரோடு புனல் விளையாட யமுனா நதியி லிறங்கினர்; அங்கு அவரிஷ்டப்படி ஜலக்ரீடை செய்து, அக்கோபியர் இறைத்த நீரை அன்போடேற்று அவரது துன்பமெல்லாமொழித்து விளங்கினர். பிறகு அவ்வனத்துச் சோலைகளிலும், மலர்க் காடுகளிலும், இளங்காற்றுத் தடவ விளையாடினர். இதற்குள் சூரியன் தனது பொற்கதிர் விரித்து வர ஆயத்தமாக, அக்கோபியரும் கோபாலனது ஆணைக்கிணங்கி, சமாதானமில்லா மனத்துடன் தத்தம் அகம் சென்றனர். அவர் இரவில் வீட்டில் இல்லாது காட்டிலுலாவிக் களித்து நடித்ததை அவர் கணவர்கள் அறியாதிருந்த தேனோ?

நிற்க, கண்ணபிரான் லோக ஹிதமாக அவதரித்து, துஷ்ட நிக்ரஹ சிஷ்டபரிபாலனஞ் செய்யத் தோன்றிய மூர்த்தியென யாவரும் அறிவர். மேலும், துஷ்டப் பழக்கங்களைக் களைந்து நற்பழக்கங்களை ஊட்ட வந்த பரமாசாரியருமாவர். அப்படி யிருக்க, கேவலம் காமக் காட்டில் அலையும் மிருகமொப்ப அவர் இவ்வாறு பிறர் மனைவியராகிய கோபியரோடு ஊடிவிளையாடி யாடித் திரிவது தகுமா? அவரது தரும நிலைமைக்கு அது ஓர் களங்கமன்றோ? அவரே அப்படி நடந்தால், தாழ்ந்த வழியிற் எளிதிற் பாயும் பாமர ஜனங்களுக்குத் துர்ப்போதனை செய்யவே அது உபயோகமாகு மல்லவா? ஆகவே கண்ணனை விடன், சிருங்கார லோலன், பிறர் மனை விரும்பும் கள்வன், கேவ

லம் துஷ்டன் எனச் சிலரும், வேறு மதத்தினரும் தூற்றுவதில் என்ன தவறு? இத்தகைய கேள்விகள் யாவர் மனத்தும் முதித்துக் கவலைக்கே இடந்தரும். எனவே, கண்ணனுக்கு இழிவேயல்லாது பெருமை எப்படி ஏற்படும்? இழிவிற் பதிந்த புருஷனொருவனைக் கடவுளாக எவர் கொண்டாட முடியும்?

இத்தகைய எண்ணங்கள் எல்லாம் உண்மைநிலையுணரமுடியாதவர் மனத்திலேயே நிகழ்வனவாகும். கண்ணன் விடன் என்பது முழுப்பொய். அவர் காதலிற் பதிந்து கோபியரைத் தாமே விரும்பியவர் அல்லர். அவரைக் கூடிக் குலாவி இன்பம் பெறவேண்டுமென்றது அவா அவாவன்று. தம்மிடம் அன்பு கொண்டாரிடம் தமது மகிமையை வெளியிடவெனவே அவர் செய்த மாய லீலைகளில் ஒன்றேயாகும் இத்திருவிளையாடலும். சாந்தியும் திருப்தியும் அமைதியுமே என்றும் பெற்ற அவர், கோபியரைத் திருப்திபடுத்தவெனச் செய்ததே அது; மற்றுத் தன்னைத் திருப்திபடுத்தச் செய்ததன்று. மேலும், அச்சமயம் கண்ணன் சிறு குழந்தையாக விருந்தனரே அன்றி, யுவா புருஷனாகவில்லையெனல் கவனித்தல் அவசியம். பல்வேறு உருக்கொண்டு, ஒவ்வொரு கோபியரிடையும் விளங்கியது, அவரது சர்வவியாப்தியின் பெருமையையே குறிக்கும். நிஷ்காமனாக விளங்கி, ஸர்வ காமங்களுக்கும் ஆதாரமாக விளங்குந் தன்மையையே அவர் இங்கு விளக்கினர். தமது பக்தவத்ஸல குணத்தால் தம்மிடம் ஈடுபட்ட கோபியரது ஆசையை அவர்க்காகத் தணித்த எம்பெருமானது உள்ளெண்ணத்தை மாற்றி மாறாகக் கூறி அவரைத் தூற்றுவது சரியாகாது. சர்வாந்தர்யாமியாகி எங்குமிருந்து தமது உருவைக்கரந்துவிளங்கி, கோபியரது அகந்தையை ஒழித்து, அவர் மனஞ் சுத்திபெறச் செய்து நிஷ்காம்யமாக அவரை அவர் ஏற்றநிலையின் உண்மை, கற்றறிந்த பெரியோர்க்கே தெரியும். வெல்லமிட்டவேம்பென அவர் அக்கோபியரது பிரணய தாபத்தைப் பத்திவழியிற் மாற்றித் தம்மைக் காதல் தலைவனாக எண்ணாது, கணவர் மூலமாக அவர் அடைய அவாக்கொள்ளு மூலமுதற் பொருளாக எண்ணத் தூண்டியது புகழத்தக்கதே யன்றோ? மேலும் கண்ணன் கேவலம் சிருங்கார லோலனாக அக்கோபியரிடம் விளங்கியிருந்தால், அவர்க்கு அவரது கணவரிடம் அனுதாபம் எப்படி ஏற்பட முடியும்? அல்லது அக்கணவர் அவரைக் கடவுளராக எப்படி எண்ண முடியும்? ஒரு பொருளைக் காதலித்த இருவர் மனமுவந்து வாழ்ந்தவரெவரே! காதல் நோய் பட்டவர்க்குக் கருத்துச் சிறந்து எங்கு விளங்கும்? கண்ணனே தாமே அக்கணவரது மனைவியராக அவரிடை அன்று இரவு முழுதும் ஆங்காங்கு விளங்கி அவரது உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொண்டனர். அவர் மனைவியரிடத்தும் தனித் தனிக் கண்ணனாக விளங்கினரே எனினும், இல்லற வழியே தாம் கணவரது மூலமாய் அடைய விரும்பும் பொருளையே தம்மிடைப் பெற்றதாகக் கோபியர் இருந்தனர். அவர் உள்ள நிகழ்ச்சியின் உண்மைநிலைமையை உணர்ந்தே கண்ணனும் அவரிடைத் தனித் தனியே விளங்கினர். பரமாத்மநிலையில் தம்மைப் பின்பற்றிய கோபியரையே கடவுள் பாரமார்த்திகமாக ஆண்ட சர்வலோக நாயகனைத் தமது நாயகன் மூலம் காணும் நாயகனாகவே கோபியரும் அவரை நாடியது; கேவலம் மிருகத்தன்மை வாய்ந்த வாஞ்சையாலன்று. யாவருள்ளத்தும் தவழ்ந்து விளங்கும் தமது தெய்விக நிலையை உருவகப்படுத்தவெனவே அவராடிய இத்திருவிளையாடலை இளையோர் அறிவதேலாது. உலக அனுபவம் முதிர்ந்த ஞானியரே அறிவதாகும். அதனாலன்றே பாகவத கிரந்தத்தைப் படிக்கும் அதிகாரம் சிறுவர்க்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. காமநிலை கடந்து, நிஷ்காம்யமாக எம்பெருமானது லீலைகளை உணரும் உத்வேகம் ஐம்புலன்களின் சேஷ்டைகளைக் கடந்த பெரியோர்க்கே முடியும். இதன் உண்மையை உணர்ந்தவரே கண்ணனது பெருமையைக் கைக்கொள்ள முடியும். மற்றோர்க்கிவ்வழி பொருந்தாது. அவ்வாறின்றி எம்பெருமானது விருப்பத்திற்கு மாறாகப் பேசி, அவரது நோக்கங்களை மாற்றிக்கூறி மயக்கத்தில் மாழ்குவது, மதாந்திரத்தினர் மயக்க அகந்தையின மூடப்பெருக்கிற்கே பொருந்து மலலாது, உண்மைநிலைமையின் தன்மையாகாது. அவ்வாறின்றி ஆப்தராகி, பக்தவத்ஸலராகி, எல்லாப் பொறுப்பையும் தம்மேல் ஏற்று விளங்கி, கோபியரது மனத்தைக் கொள்ளை கொண்டவாறு, அவ

கண்டால் முறை சொல்லுகிறது, காணு விட்டால் பெயர் சொல்லுகிறதா?

ரது மானத்தையுங் காக்க, அவ்வவரது உருவில் அவ்வவர் கணவர்முன் விளங்கிய நிலையைக் காணும்போது அவனன்றி ஓரணுவும் அசையாதென்பதன் உண்மைப் பொருளே விளங்குமன்றோ? ஆகவே அவரது கல்யாண குணங்களில் ஆழ்ந்து அவருட்டிய வழியே நடப்பதே நமது கடமை. தூறேற்றுவது பெரும் பாபம், பயனும் தாராது. கண்ணனது ஆடலைக் காண ஆவல்கொண்ட கோபியர் சிலர் கணவரால் தடுக்கப்பட்டுச் சித்தத்தை அவர் பாலே செலுத்தி, துக்கத்தில் அழுந்தி, கருமபந்தக்திருந்தே ஆத்மபந்தத்தைத்தெறித்தனர். அவ்வாறே நாம் செய்வதும் தகும். மற்றும் பாபபுண்ய லேசமற்ற எம்பெருமான் செய்தாரென அவர் செய்தவாரே செய்ய முயல்வதடாது; அவ்வாறு நம்மால் நடத்தலும் முடியாதென்பது ஒருபால் நிறக, கடவுளை இகழ்ந்த பாபம் நம்மைக் கவிந்து நரகத்திற் காளாக்குமல்லவா? எனவே,

தனக்குவமை யில்லாதான் தாள்சேர்ந்தார்க் கல்லால்
மனக்கவலை மாற்ற லரிது.

கந்த ரலங்கார ஆராய்ச்சி

KANDAR ALANKARAM (A CRITICAL STUDY.)

இந்நூல் முருகக் கடவுளுக்கு மிகவும் உகந்த பாமாலை. இதனை யாத்தவர் திருப்புகழ்ச் சந்தக் கவிச் சிங்கமாகிய ஸ்ரீ அருணகிரிநாத சுவாமிகள். முருகபிரானது திருவடி முதல் திருமுகம் வரையும் உள்ள அங்கங்களின் சிறப்பையும், அவர் ஊர்தி, படை, கொடி இவைகளின் பெருமையையும் எடுத்து ஓதும் நூலாதலால் இந்நூலுக்குக் கந்தர் அலங்காரம் என்னும் திருநாமம் வாய்த்தது. உதாரணமாக :—

(i) சிற்றடி
  "தாவடி போட்டு." ... (௧௫)
  "சேல்பட் டழிந்தது." ... (௨௦)
(ii) திருவரையிற் கிண்கிணி
  "ஒருவரைப் பங்கில்" ... (௧௮)
  "மணங்கமழுந்தி" ... (௯௮)
(iii) பன்னிரு திருக்கை.
  "குபபாச வாழ்க்கை" ... (௧௪)
(iv) திருமுகம்.
  "பத்தித் திருமுகம்" ... (௬௭)
(v) ஊர்தி (மயில்).
  "குசை நெகிழா" (௧௧)
(vi) படை (வேல்).
  "ஆலுக் கணிகலம்" ... (௬௨)
(vii) கொடி (சேவல்)
  "படைபட்ட" ... (௧௨)

"அருணைத் திருக்கோபுரத்தே வடவருகிற் சென்று கண்டுகொண்டேன்"—என வரும் காப்புச் செய்யுளால் இந்நூல் திருவண்ணாமலையில் புனைதல் பெற்றிருத்தல் வேண்டுமென்று தோன்றுகின்றது. நூற்பயன் கூறுஞ் செய்யுளில் "அலங்கார நூற்றுள் ஒருகவி தான் கற்றறிந்தவரே" என வருதலால் இந்நூல் நூறு செய்யுள்கள் கொண்டதா யிருத்தல் வேண்டும். நூற்றுக்கு மேற் காணப்பட்டதாய் அச்சிடப்பட்டுள்ள ஆறு பாடல்களின் வாக்கு, சுவாமிகள் வாக்குப் போலச் சிறந்ததாயிருப்பதால் அவர் செய்த தனிச் செய்யுள்களோ இவை என்னும் ஐயமும் நிகழ்கின்றது.

2. இவ் வலங்காரம் பாடினது சுவாமிகள் திருப்புகழ் பாடினதற்கு முன்னோ பின்னோ அல்லது இடையிலோ என்பதைத் தேர்ந்துணர வழியொன்றுங் காணேம். திருப்புகழில் எங்கும் விசேடித்துச் சொல்லியுள்ள "வயலூர்" என்னும் தலத்தைப்பற்றி இவ் வலங்காரத்துள் எங்குஞ் சொல்ல இல்லையாதலால் திருப்புகழ்பாடினதற்கு முன் என்று சொல்லலாம். ஆனால், எஃகமேந்திய எம்பெருமான் வயலூரை வைத்துத் தம்மீது நித்தம் திருப்புகழ் பாடு என நியமித்த வண்ணம் திருப்புகழில் மாத்திரம் வயலூரைப் பற்றிக் கூறித் தமது ஏனைய நூல்களில் கூறாது விட்டனரோ என்றும் வாதிக்கலாம். எது எவ்வாறிருப்பினும் இலகுலாம் வேற்கரத்தெமதண்ணல் தம்மை ஆட்கொண்டு உபதேசித்த பிறகுதான் இந்நூலைச் சுவாமிகள் பாடியிருக்க வேண்டுமென்பது,

"பேற்றைத் தவஞ்சற்று மில்லாத என்னைப் ப்ரபஞ்ச மென்னுஞ் சேற்றைக் கழிய வழிவிட்டவா" (௧)

"செறுக் கலியைத், தெளிய விளம்பியவா றெகமா றடைத் தேசிகனே" (அ)

"மன்னிரோ மன்றெனக் குபதேசித்த தொன் றண்டே" (கூ)

"எல்லாம் பிறந்து சும்மா இருக்கும் எல்லையுட் செல்ல எனை விட்டவா" (கo)

"வடிவேல் செவி நீ பன்று கேட்கச் சொன்ன குன்னங் குறிச்சி வெளியாக்கி விட்டது" (உச)

"கந்தச் சுவாமி எனைத் தேற்றிய பின்னர்" (கக)

—எனவருந் திருவாக்கால் தெளிவாக ஏற்படுகின்றது. மேலும், திருப்புகழில் அரிதாய்க் காணப்படும் ஒரு விஷயம் இந்நூலிற் பல இடங்களிற் காணப்படுகின்றது. அது என்னவென்றால்—திருப்புகழிற் பல இடத்தும் "முருகா! யமன்கையிற் சிக்காது அடியேனை நீயே ஆண்டு கொண்டருள்" என இரக்கும் நமது சுவாமிகள் கந்தரலங்காரத்தில் அவ்வாறு இரக்கலோடு "நாம் ஆண்டவனுக்கு அடிமையாய் விட்டோம்: இனி யமன் யாது செய்யக் கூடும்" என்னும் துணிபு பெற்றவராய் அப்பர் சுவாமிகள் "நாமார்க்குங் குடியல்லோம் நமனை யஞ்சோம்" எனக் கூறியவாறு தாமும் "பெருமாள் திருமுக மாறுங் கண்ட தமராகி வைகுந் தனியான ஞான தபோதனர்க்கிங் கெமராஜன் விட்ட கடையேடு வந்தினி யென்செயுமே—" (அஎ), "காலன் வெம்பி வந்திப்பொழுது என் செயலாம் சத்திவா ளொன்றினைச் சிந்தத் துணிப்பன் தணிப்பருங் கோப த்ரிசூலத்தையே" (கூகூ) என முருகன் அடியார் பெருமையையும் தமது துணிவையுங் கூறினவராகி அமையாது அக் காலனையே—

'தண்டா யுதமுந் திரிசூலமும் விழத் தாக்கியுன்னைத்
திண்டாட வெட்டி விழவிடுவேன்***ஞானச்சுடர்
வடிவாள் கண்டாயடா! அந்தகா வந்துபார்
சற்றென் கைக் கெட்டவே" (உ௫)

என்றும்

"பட்டிக் கடாவில் வரும் அந்தகா உனைப் பாரறிய
வெட்டிப் புறங்கண் டலாது விடேன்! ** கட்டிப்
புறப்படடா சத்திவாளொன்றன் கையதுவே" (கூச)

என்றும்

"வாரா தகலந்தகா வந்த போதுயிர் வாங்
குவனே" (அக)

என்றும் விளித்து வெருட்டி வெருட்டித் திடுக்கிட்டோடும்படி அச்சுறுத்தி யுள்ளார். இதனை நோக்குமிடத்துத் திருப்புகழ் பாடிப் பாடி முருகன் திருவருள் ஊறி ஊறிச் சிந்தை தெளிந்த திண்மை நிலையில் இச்செய்யுள்கள் பாடப்பட்டிருத்தல் வேண்டும் என்பது பெறப்படும். மேலும் "செங்கோடனைச் சென்றுகண்டு தொழ நாலாயிரங்கண் படைத்திலனே அந்த நான்முகனே" (கo) என்றது செங்கோட்டு வேலவர் திவ்விய சொரூபத்தை நேரிற் றரிசித்துச் சொல்லியதாதலின் திருச்செங்கோடு தரிசனஞ் செய்த பிறகு கந்தரலங்காரம் பாடி இருக்கவேண்டும். திருச்செங்கோட்டுத் திருப்புகழுள் வயலூரைப்பற்றிக் கூறி யிருக்கின்றாராதலின் வயலூரைத் தரிசித்த பிறகு கந்தரலங்காரம் பாடியிருக்க வேண்டும் என்று கொள்ளவும் இடம் ஏற்படுகின்றது.

3. நூலாசிரியர் சந்தப்பா பாடின சதுரர் என்பது கட்டளைக் கலித்துறைகளாலாகிய இக் கந்தரலங்காரத்திலும்—

"சோரநிட் டூரனைச் சூரனைக் காருடல் சோரிகக்கக்
கூரகட் டாரியிட் டோரிமைப் போதினிற் கொன்
றவனே" (ச)

"உதிரக்-குளத்திற் குதித்துக் குளித்துக் களித்துக்
குடித்துவெற்றிக்-களத்திற் செருக்கிக் கழுத்தாட
வேல்தொட்ட காவலனே" (எ)

"உரையற் றுணர்வற் றுடலற் றுயிரற் றுபாயமற்
றுக் கரையற் றிருளற் றெனதற் றிருக்குமக்
காட்சியதே" (கூக)

"சண்ட தண்டவெஞ்சூர், மண்டலங் கொண்டுபண்
டண்டரண் டங்கொண்டு மண்டி மிண்டக், கண்டு
ருண் டண்டர் விண்டோடாமல் வேல்தொட்ட
காவலனே" (கூஉ)

—எனவரும் உருட்டுச் சந்தப் பாக்களாற் பெறப்படும்.

4. சுவாமிகள் வரகவி என்பது தென்மொழி வடமொழி ஆகிய இருமொழிகளினின்றும் வாக்குப் பிரபாவம் தடையறத் தோற்றுவிப்பதால் நன்கு புலப்படும். வடமொழி நிரம்பிய திருப்புகழ்ப் பாக்களும் உள. அதுபோல இக் கந்தரலங்காரத்திலும்—

"சரணப் ப்ரதாப சசிதேவி மங்கல்ய தந்து ரக்ஷா
பரணக் க்ருபாகர ஞானாகராஸுர பாஸ்கரனே." (உக)

"பாச சங்க்ராம பணாமகுட
நிகாட சமபட்ச பட்சி துரங்க ந்ருபகுமாரா
குகராட்சசபட்ச விட்சேப தீர குணதுங்கனே."
(௫உ)

—என வடமொழி ததும்பும் பாவடிகளுமுள.

5. இக்கந்தரலங்காரத்தில் இரண்டு விஷயங்கள் முக்கியமாய் முன்னிற்கின்றன. ஒன்று அவர் வயலூரைப்பற்றி ஒன்றுங் கூறாதது. இது மேற்சொல்லினேம். பிறிதொன்று ஞான சம்பந்த மூர்த்தியை முருக பிரானாகத் திருப்புகழிற் பாராட்டியவாறு இங்கு ஒன்றுங் கூறாதது. இதன் காரணம் புலப்பட இல்லை.

6. திருப்புகழில் எவ்வாறு சிவபிரான், உமாதேவி, திருமால், தேவசேனை, வள்ளியம்மை இவர்களின் பெருமையைக் கூறி இன்னாருக்குக் குமரனே, இன்னாருக்கு மருகனே, இன்னாருக்குக் கணவனே எனவாழ்த்தி யுள்ளனரோ அவ்வாறே இவ்வலங்காரத் துள்ளுஞ் சிறப்பித்துள்ளார். உதாரணமாக—

"செஞ்சடாடவிமேல், ஆற்றைப் பணியை இதழியைத் தும்பையை அம்புலியின் கீற்றைப் புனைந்த பெருமான் குமாரன்" (க)

—[சிவகுமாரனென்பது]

"த்ரியம்பகனைப் பாகத்தில் வைக்கும் பரமகல்யாணி தன்பாலகனே" (அ0) [உமை சுதனென்பது]

"மூவடி கேட்டன்று மூதண்ட கூட முகடு முட்டச் சேவடி நீட்டும் பெருமான் மருகன்" (கடு)

[திருமால் மருகனென்பது]

"மதகும்பகம்பத் - தறுகட் சிறுகட் சங்க்ராம சயில சரசவல்லி யிறுகத்தழுவுங் கடகா சலப்பன்னிருபுயனே" (சுஎ)

[தேவசேனை காதலனென்பது]

"செற்றுப் பசுங்கதிர்ச் செவ்வேனல் காக்கின்ற நீல வள்ளி முற்றுத் தனத்திற் கினிய பிரான்" (ருஅ).

[வள்ளி மணாளனென்பது]

7. இந்நூலில் சுவாமிகளாற் சொல்லப்பட்டுள்ள தலங்கள் வெகுசில; அவை, காப்புச் செய்யுளில திருவருணையை நீக்கி, திருச்செந்தூர், பழநி, திருத்தணிகை, திருச்செங்கோடு, என்னும் நான்கு தலங்களே. இந்நான்கு தலங்களுள் திருச்செங்கோடு விசேடித்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.—

(1) செந்தூர்.—"நீ செந்தி லோன் திருக்கை வேலென்கிலை, கொற்றமயூர மென்கிலை; வெட்சித் தண்டைக் காலென்கிலை, மனமே! எங்ஙனே முத்தி காண்பதுவே." (ந)

(2) பழநி.—"படிக்கின்றிலை பழநித் திருநாமம் படிப்பவர்தாள் முடிக்கின்றிலை." (௯ரு.)

(3) திருத்தணிகை.—கோடாத வேதனுக் கியான் செய்த குற்றமென் குன்றெறிந்த தாடாளனே தென்றணிகைக் குமர நின் தண்டையந்தாள், சூடாத சென்னியும் நாடாத கண்ணும் தொழாதகையும், பாடாத நாவும் எனக்கே தெரிந்து படைத்தனனே. (எகு)

(4) திருச்செங்கோடு—"செங்கோடனைச் சென்று கண்டு தொழ நாலாயிரங்கண் படைத்திலனே அந்த நான்முகனே," (கூo)

8. இந்நூலிற் கூறப்பட்டுள்ள விசேட பிரயோகங்கள், பழமொழிகள் முதலிய:—

(1) சர்க்கரை மோக்கிய களிறு (காப்பு)
(2) கழுத்திற் சுருக்கிட் டிழுக்கு மன்றோ கவி கற்கின்றதே. (உ)
(3) வெய்யிற் கொதுங்க உதவா உடம்பு (கஅ)
(4) ஆழப்புதைத்து வைத்தால் வருமோ நும் மடிப்பிறக்கே! (உo)
(5) முத்தமிழால் வைதாரையும் அங்கு வாழ வைப்போன். (உஉ)
(6) வந்துபார் சற்றென் கைக்கெட்டவே. (உரு)
(7) அம்பரம் பம்பரம் பட்டுழல. (௬௬)
(8) அவன் கால்பட் டழிந்ததிங் கென்றலை மேலயன் கை யெழுத்தே. (சo)
(9) காலை மிகவுண்டுகாலே யிலாத கணபணம் (சக)
(10) தொலையா வழிக்குப் பொதிசோறு. (ருக)
(11) ஒருபிடி சாம்பருங் காணாது மாய உடம்பிதுவே. (ருஎ)
(12) கட்டிப் புறப்படடா. (௬ச)
(13) ஐவருங் கைவிட்டு மெய்விடும் போதுன் னடைக்கலமே. (அச)
(14) விதிதனை நொந்து நொந்திங்கே யென்றன் மனம் வேகின்றதே. (கூஅ)

9. நூலிற் கூறியுள்ள உபதேச மொழிகளாவன:—

(1) வேலன் கவியை எழுத்துப் பிழையறக் கற்கவேண்டும் (உ)
(2) மனம்போன போக்கெல்லாம் போகவேண்டாம். (கசு)
(3) வெகுளியை விடவேண்டும். (கசு).
(4) ஏழைகளுக்கு நொய்யிற் பிளவளவேனும் பகிர்தல வேண்டும். (கஅ)
(5) தானம் என்றும் இடல் வேண்டும். (கசு)
(6) மயில் வாகனனைச் சாகுந்தனைப் போதும் மறத்த லாகாது. (எஉ)

10. வேறு விசேட விஷயங்கள்.

(1) நக்கீர தேவர் "மலை கிழவோனே" என்று கூறினதற்கு மாறாக நமது பாவலர் குமாரக் கடவுளை குழந்தையிலுங் குழந்தைக் குருந்து; அதைக் கிழவோன் என்று கூறலாமா என வேடிக்கையாகத் "திருந்தப் புவனங்கள் (ரு)" என்னும் பதிகத்திற் கூறுகின்றனர்.

கண்டுபேசக் காரியம் இருக்கிறது, முகத்தில் விழிக்க வெட்கமாய் இருக்கிறது.

(2) தமிழ் மொழியில் நமது கடவுள் மிக்க ஈடுபட்டவரென்பது "முத்தமிழால் வைதாரையும் அங்கு வாழவைப்போன் (௨௨)" என்பதாற் போதரும்.

11. இவ்வலங்காரத்துள்ள நூறு செய்யுள்களையும் ஆராய்ந்து பொருள்வழி பிரிவுசெய்தால் அவை தாம் பின் வருமாறாம்.

I

முருகர் பெருமையும், திறலும், கருணையும்—8.

1. திருத்தப் ... (௫)
2. ஒருவரை ... (௧௩)
3. மொய்தாரணி ... (௨௨)
4. காளோன் செயும் ... (௩௮)
5. கெற்றுப்பசுங்கதிர் ... (௫௮)
6. விழிக்குத் துணை ... (௭௦)
7. தேங்கிய ... (௮௩)
8. மண்கமழ் ... (௯௩)

II

நாம விசேடம்—1.

9. முடியாப் பிறவி ... (௩௩)

III

வேல்—2.

10. தேரணி ... (௩)
11. ஆலுக்கணிகலம்* ... (௯௨)

IV

மயில்—3.

12. குசைநெகிழா ... (௧௧)
13. தடக் கொற்ற ... (௧௯)
14. சேலிற் றிகழ் ... (௯௭)

V

சேவல்—1.

15. படைபட்ட ... (௧௨)

VI

நெஞ்சோடு கிளத்தல்—7.

16. வேதாகம ... (௧௭)
17. பாலென்பது ... (௩௦)
18. சுழித்தோடு ... (௩௯)
19. சூர்ற் ... (௪௯)
20. படிக்கின்றிலை ... (௭௫)
21. சேல்வாங்கு ... (௭௭)
22. தெள்ளிய ... (௯௪)

VII

தன் குறை கூறல்—8.

23. ஓரவொட்டார் * ... (௪)
24. கிணங்காட்டு † ... (௪௨)
25 கவியாற் † ... (௪௩)
26. புத்தியை வாங்கி ... (௪௮)
27. சாகைக்கு ... (௫௪)
28. சிந்திக்கிலேன் ... (௯௦)
29. பெறுதற்கரிய ... (௯௭)
30. கோடாத † ... (௭௯)

VIII

கதியின்மை கூறல்—3.

31. தோலாற் ... (௪௪)
32. மைவருங் ** ... (௮௪)
33. கதிர்வேல் ... (௯௮)

IX

தன்னுறுதி கூறல்—1.

34. கண்டுண்ட ... (௩௭)

X

†† பிரார்த்தனைப் பதிகங்கள்—19.

35. சளத்திற் ... (௭)
36. ‡குப்பாச ... (௧௪)
37. தெய்வத் ... (௨௩)
38. பொக்கக் ... (௩௧)
39. இளைத்து ... (௩௨)
40. மொட்டாக ... (௩௪)
41. பத்தித்துறை ... (௩௫)
42. உதித்தாங் ... (௩௯)
43 பாலே ... (௪௧)
44. நீயான ... (௪௯)
45. படிக்கும் ... (௫௦)
46. சிகராதரி ... (௫௨)
47 வெட்டும் ... (௯௫)
48. பந்தாடு ... (௭௯)
49. மகத்தை ... (௮௦)
50. தகட்டிற் ... (௮௨)
51. வணங்கித் ... (௮௮)

* "பூவினுக் கருங்கலம்" என்னும் தேவாரம் போன்ற செய்யுள்.

* "மூன்வாய தொழிற் பஞ்சேந்திரியம்" என்னும் அப்பர்சுவாமிகள் திருவாரூர்த் தேவாரங் காண்க.

† "தலையே நீ வணங்காய்" என்னும் தேவாரக் கருத்து.

** திருவாசகத்தில் "அடைக்கலப்பத்து" போன்ற செய்யுள்.

†† திருவாசகத்தில் அருட்பத்து, பிரார்த்தனைப் பத்து போன்ற செய்யுள்கள்.

‡ பிள்ளைத்தமிழிற் சப்பாணிப்பருவச் செய்யுள் போன்றது.

கண்ணாடி நிழலிற் கண்ட பணம் கடனுக்கு உதவுமா?

52. தொண்டர் ... (கூஉ)
53. காவிக் ... (கூக)

XI

தரிசனப் பதிகம்—2 *

54. இலையும் ... (உஎ)
55. மாலோன் மருகனை ... (கூo)

XII

† தன்னநுபவங் கூறினது அச்சோப் பத்து,—10

56. பேற்றை ... (க)
57 ஒளியில் ... (அ)
58. தேனென்று ‡ ... (கூ)
59. சொல்லுகைக்கு ... (கo)
60 தாவடி ... (கரு)
61. கடத்திற் ... (உக)
62. சேல்பட் ... (சo)
63. ஒருபூதரும் ... (சரு)
64. பாதத் திருவுரு ... (சுந)
65. இடுதலை § ... (கoo)

XIII

அற்புத மாலை—8 *

(தன்னுகந்தக் கூறினது)

66. பெரும்பைம் ... (சு)
67. சொன்ன ... (கக)
68. கின்னங் ... (உச)
69. நீலச் சிகண்டி ... (உசு)
70. வேலே ... (உஅ)
71. பத்தித்திருமுகம் ... (சஎ)
72. வரையத் ... (சுக)
73. போக்கும் ... (எந)

XIV

பிரமனை வெருட்டல்—1

74. பங்கேருகன் ... (அக)

XV

யமனை வெருட்டல் - காலற்கடத்தல்—7

75. மரணப் ... (உக)
76. தண்டாயுதமும் ... (உரு)
77. பட்டிக்கடா ... (சுச)
78. தந்தைக்கு ... (சுக)
79. தாராகணம் ... (அக)
80. வேலாயுதன் ... (அசு)
81. குமரா சரணம் ... (அஎ)

XVI

உலகுக் குபதேசம்—19

82. அழித்து ... (உ)
83. தடுங்கோள் ... (கசு)
84. வையிற் ... (கஅ)
85. கோழிக் ... (உo)
86. மலைபாறு ... (ருக)
87. வேடிச்சி ... (ருந)
88 ஆங்காரமும் ... (ருரு)
89. ஒழியும் ... (ருசு)
90. பொருபிடி ... (ருஎ)
91. பொங்கார ... (ருக)
92. நீர்க்குமிழி ... (சுசு)
93. சாடும் ... (சுஅ)
94. திருத்தி ... (எக)
95. சேந்தனை ... (எஉ)
96. அராப்புனை ... (எச)
97. கூர்கொண்ட ... (எஅ)
98. சாட்டிற் ... (அரு)
99. கருமான் ... (கூக)
100. யான்றான் ... (கூரு)

12. இக் கந்தரலங்காரத்துள் முக்கியமாக கீழ்க்குறித்துள்ள பன்னிரு பதிகங்கள் நித்திய பாராயணப் பதிகங்களாம்:—

I. உபதேசப் பதிகம்

தடுங்கோள் மனத்தை விடுங்கோள் வெகுளியைத் தானமென்றும்
இடுங்கோள் இருந்த படியிருங் கோளெழு பாருமுய்யக்
கொடுங்கோபச் சூருடன் குன்றந் திறக்கத் தொளைக்கவைவேல்
விடுங்கோன் அருள்வந்து தானே உமக்கு வெளிப்படுமே. (கசு)

II. * முருகன் நாமவிசேடப் பதிகம்

முடியாப் பிறவிக் கடலிற் புகார்முழு துங்கெடுக்கு
மிடியாற் படியில் விதனப் படார்வெற்றி வேற்பெருமாள்
அடியார்க்கு நல்ல பெருமாள் அவுணர் குலமடங்கப்
பொடியாக்கிய பெருமாள் திருநாமம் புகல்பவரே. (நந)

* திருவாசகத்திற் "கண்டபத்து" போன்ற செய்யுள்கள்

† திருவாசகத்தில் "அச்சோப்பத்து" போன்றது.

‡ அப்பர் சுவாமிகள் திருவொற்றியூர்த் தேவாரம் "மண்ணல்லை விண்ணல்லை" போன்றது.

§ திருவாசகத்தற் "அடியாரிற் கூட்டிய அதிசயம் கண்டாமே"—(அதிசயபபத்து-)—என்பது போன்ற செய்யுள்.

** திருவாசகத்தில் அற்புதப் பத்து போன்ற பதிகங்கள்.

* தேவாரத்தில் நமச்சிவாயப் பதிகம், பஞ்சாக்கரப் பதிகம் போன்ற செய்யுள்.

III. †அங்கமாலைப் பதிகம்

கோடாத வேதனுக் கியான்செய்த குற்றமென் குன் றெறிந்த
தாடாள னேதென் றணிகைக் குமரனின் றண்டை யந்தாள்
சூடாத சென்னியும் நாடாத கண்ணுந் தொழாத கையும்.
பாடாத நாவும் எனக்கே தெரிந்து படைத்தனனே (எசு)

IV ‡ ஆத்மசுத்திப்பதிகம்

சிந்திக் கிலேனின்று சேவிக்கி லேன்தண்டைச் சிற் றடியை
வந்திக் கிலேனொன்றும் வாழ்த்து கிலேன்மயில் வாகனனைச்
சந்திக் கிலேன்பொய்யை நிந்திக் கிலேனுண்மை சாதிக்கிலேன்
புந்திக் கிலேசமுங் காயக் கிலேசமும் போக்குதற்கே. (சுo)

V. வழித்துணைப் பதிகம்

விழிக்குத் துணைதரு மென்மலர்ப் பாதங்கள் மெய்ம்மை குன்றா
மொழிக்குத் துணைமுரு காவெனு நாமங்கள் முன்புசெய்த
பழிக்குத் துணையவன் பன்னிரு தோளும் பயந்ததனி
வழிக்குத் துணைவடி வேலுஞ் செங் கோடன் மயூரமுமே. (எo)

VI. ** கோளறு பதிகம்

நாளென் செயும் வினை தானென் செயுமெனை நாடிவந்த
கோளென் செயுங் கொடுங் கூற்றென் செயுங் குமரேசரிரு
தாளுஞ் சிலம்புஞ் சதங்கையுந் தண்டையுஞ் சண்முகமுந்
தோளுங் கடம்பு மெனக்கு முன் னேவந்து தோன்றிடினே. (௲அ).

VII. †† கவசப் பதிகம்

வேலா யுதன்சங்கு சக்ரா யுதன்விரிஞ் சன்னறியாச்
சூலா யுதன் தந்த கந்தச் சுவாமி சுடர்க் குடுமிக்
காலா யுதக் கொடி யோனரு ளாய கவச முன்டென்
பாலா யுதம் வரு மோயம னோடு பகைக்கினுமே. (அசு)

VIII. ‡ தரிசனப் பதிகம்

ஓலையுந் தூதருங் கண்டுதிண் டாட லொழித் தெனக்குக்
காலையு மாலையு முன்னிற்குமே கந்த வேள் மருங்கிற்
சேலையுங் கட்டிய சீராவுங் கையிற் சிவந்த செச்சை
மாலையுஞ் சேவற் பதாகையுந் தோகையும் வாகையுமே. (உஎ)

IX. பரமானந்த பதிகம்

பத்தித் திருமுகம் ஆறுடன் பன்னிரு தோள்களுமாய்த்
தித்தித் திருக்கும் அமுதுகண் டேன்செயல் மாண்டடங்கப்
புத்திக் கமலத் துருகிப் பெருகிப் புவன மெற்றித்
தத்திக் கரைபுர ளும்பர மானந்த * சாகரத்தே. (சஎ).

X. பிரார்த்தனைப் பதிகம்

தெய்வத் திருமலைச் செங்கோட்டில் வாழுஞ் செழுஞ்சுடரே
வைவைத்த வேற்படை வானவ னேமற வேனுனைநான்
இவர்க் கிடம்பெறக் காலிரண் டோட்டி யதிலிரண்டு
கைவைத்த வீடு குலையுமுன் னேவந்து காத்தருளே. (உ௲)

XI. ஐக்கியப் பதிகம்

உதித்தாங் குழல்வதுஞ் சாவதுந் தீர்த்தெனை யுன்னிலொன்றா
விதித்தாண் டருள்தருங் காலமுண் டோவெற்பு நட்டுரக
பதித்தாம்பு வாங்கிநின் றம்பரம் பம்பரம் பட்டுழல
மதித்தான் திருமரு காமயி லேறிய மாணிக்கமே. (௲க)

XII. அடைக்கலப் பதிகம்

மைவருங் கண்டத்தர் மைந்த கந்தா வென்று வாழ்த்துமிந்தக்
கைவருந் தொண்டன்றி மற்றறி யேன் கற்ற கல்வியும் போய்ப்
பைவருங் கேளும் பதியுங் கதறப் பழகிநிற்கும்
ஐவருங் கைவிட்டு மெய்விடும் போதுன் னடைக்கலமே. (அச)

---

† அப்பர் சுவாமிகள் "திரு அங்கமாலைப்பதிகம்" எனப்படும் "தலையே நீவணங்காய்" என்னும் தேவாரக் கருத்து.

‡ திருவாசகத்தில் "ஆடுகின்றிலை" என்னும் ஆத்மசுத்திப் பதிகம் போன்றது.

** தேவாரத்தில் "வேயுறு தோளிபங்கன்" என்னுங் கோளறு பதிகம் போன்றது.

†† பிரமோத்தர காண்டத்திற் சிவகவசச் செய்யுள் காண்க.

‡ அப்பர் சுவாமிகள் தேவாரத்தில "வடிவேறு திரிசூலந் தோன்றும் தோன்றும்" என்ற பதிகம் போன்றது.

* "ஆநந்த வெள்ளத் தழுந்து வித்தான் காணேடி"—திருவாசகம்.

சர்க்கரைக் கைத்தொழில்

OUR SUGAR INDUSTRY

"இந்தியாவில் பொது ஜனங்கள் தினந்தோறும் உபயோகப்படுத்துகிற முக்கியமான உணவுப் பொருள்களுள் சர்க்கரை ஒன்று. உயர் வகுப்பினரும், நடுத்திறத்தாரும், ஏழை ஜனங்களுள் மிகச் சிலருமே டம்பமாய்த் தாங்கள் சுகமனுபவிக்கும் நோக்கத்தோடு சர்க்கரையை உபயோகிக்கின்றனர்," என்று சொல்லுகிறார் இராஜாங்க சாஸ்திர விதிகளில் நிபுணரான ஒரு பண்டிதர். ஆயினும், நாம் இந்தியாவில் விளையக்கூடிய சர்க்கரையெல்லாம் செலவழிப்பது மல்லாமல் பிரதிவருஷமும் இதர நாடுகளிலிருந்து ஏராளமாய்ச் சர்க்கரை இறக்குமதியும் செய்கிறோம். வெளியிடங்களிலிருந்து இந்தியாவுக்கு வந்திறங்கும் சர்க்கரையின் தொகை இவ்வளவென்று கணக்குப் பார்த்தால், அதை உபயோகிக்கும் ஜனங்கள் வருஷாவருஷம் எவ்வளவு விரைவில் அதிகமாய்க் கொண்டு வருகிறார்கள் என்பது விளங்கும்.

	1904—05	1906—07	1908—09	1910—11	1913—14
இறக்குமதியான சர்க்கரையின் விலை.	ரூபாய் 6,90,27,319	ரூபாய் 8,73,81,164	ரூபாய் 10,62,00,000	ரூபாய் 12,62,00,000	ரூபாய் 14,47,00,000

இந்தியாவுக்குப் பிரபலமாய் ஏற்றுமதி செய்யும் தேசங்கள் ஐரோப்பாவில் ஜர்மனியும், ஆசியாவில் ஜாவாமுதலிய தீவுகளுமே. ஜர்மனி தேசத்தார் பீட்கிழங்கிலிருந்து செய்த வெள்ளைச் சர்க்கரையை ஏராளமாய் ஏற்றுமதி செய்து நமது வியாபார ஸ்தலங்களையெல்லாம் கைப்பற்றினார்கள். ஐரோப்பிய யுத்தம் ஆரம்பமானதும் ஜர்மன் சர்க்கரை, நின்றுவிட்டது.

ஜாவாத் தீவில் சர்க்கரை கரும்பிலிருந்து செய்யப்படுகிறது. கரும்பு விளையக்கூடிய இடமோ இந்தியாவுடன் ஒப்பிடும்போது, 7-ல் ஒரு பங்குதான். அவ்வளவு குறைவான நிலத்தில் விளையும் கரும்பிலிருந்து உண்டாக்கிய சர்க்கரை, அச்சீமையாருக்கு வேண்டிய மட்டில் உபயோகப்பட்டு, வெளியூர்களுக்கும் ஏற்றுமதி செய்யப் போதுமாகின்றது! ஜாவா சர்க்கரை முக்கியமாய் இந்தியாவுக்கே ஏற்றுமதியாகின்றது. இப்படி ஏராளமாய் சர்க்கரை உண்டாக்குவதற்கு ஜாவா தேசத்தார் என்ன செய்கிறார்கள்? முதலில் அவர்கள் தற்காலத்து சாஸ்திர முறைகளை முற்றிலும் தழுவி கரும்பை அபிவிருத்தி செய்கிறார்கள்: கரும்பிலிருந்து ரசம் இறக்கச் சிறந்த யந்திரங்களை உபயோகிக்கின்றனர். சுத்தி செய்யாத வெல்லம் பழுப்புச் சர்க்கரை இவற்றைப் பொதுவான தக்கதோர் இடத்தில் சேகரித்து, ரசாயன சாஸ்திரிகளின் உதவியால் பரிசோதனை செய்து சேதமாகாமல் சர்க்கரை எடுக்கின்றார்கள். ஆகையால் கைத்தொழிலின் ஒவ்வொரு படியிலும் சாஸ்திர முறைமை அநுசரிக்கப்படுகிறது.*

இந்தியாவிலோ கரும்பு விளையும் பூமியின் விஸ்தீரணம் ஜாவாவை விட 7 மடங்கு அதிகமாயிருப்பினும் புராதன வழியை அநுசரித்தே கரும்பு விளைவிப்பதனால், பயிர் ராசி காண்பதில்லை. மேலும் வியாதிகளால் கரும்புக்கு ரசமீனும் சக்தி குறைகின்றது. பழுவேறி, கரும்பின் உட்புறம் சிவந்து நாறிப்போவதையும், நோய் பிடித்துப் பெருக்காமல் குன்றிப்போவதையும், இந்தியாவில் எல்லா விடங்களிலும் காணலாம். விளைந்த கரும்பிலிருந்து சாறு பிழிய பண்டைக்காலத்து யந்திரங்களே உபயோகப்படுகின்றன. அவை கரும்பிலிருந்து வரக்கூடிய ரசத்தை முழுவதும் இறக்குவதில்லை. அதினாலுண்டாகும் சேதம் சொல்லி முடியாது.

ரசத்தைக் காய்ச்சி வெல்லமாக்கிய பின் அப்பண்டங்களை ஓரிடத்தில் சேர்த்து வைப்பதில்லை. "மோரிஷஸ், பார்மோஸா முதலிய இடங்களில் செய்வதுபோல், நாமும் பண்டங்களைச் சேர்த்துவைத்து பொதுப் பண்டச் சாலைகளில் (Central factories) பிரபல

* Nature: January; Vol. 102 Page 394.

மாய்த் தொழில் செய்தாலன்றி நமது சர்க்கரைக் கைத்தொழில் விருத்தி யடையாது. அதுவரையில் நமது தொழில் ஜயமடையும் என்று நினைக்கவும் வழியில்லை."* பணம் அவசியமாய் வேண்டிய ஏழைக்குடியானவன், தன் கிராமத்திலேயே வுந்தது போதுமென்று வெல்லத்தை விற்று விடுகிறான். குடியானவர்கள் புஷ்டியா யிருப்பின், தங்களுக்கு லாபமான விலைவரும் வரையில் பண்டத்தைத் தேக்கி வைக்கவும், பலர் கூடிப் பொதுத் தொழிற் சாலைகள் எற்படுத்தவும், பிரயத்தனம் செய்வார்கள். நமது தேசத்துக் குடியானவர்களின் நிலைமை எவ்வித மிருக்கிற தென்பதை அனைவரும் அறிவார்கள்.

இவ்வாறு தொழில் முறையில் வித்தியாசம் இருப்பதனால், ஜாவா தேசத்தில், தற்கால ரசாயன சாஸ்திர முறைகளைத் தழுவி, விவசாயம் செய்யும் நிலங்களில் ஒரு ஏகராவுக்கு 110 மணுவு சர்க்கரை கிடைக்கின்றது; இந்தியாவில் பாராயிலி ஜில்லாவில், தற்காலத்திய விவசாய விதிகளை அனுசரித்துத் தொழில் செய்த விடத்தில் ஏகரா ஒன்றுக்கு 64 மணுவு சர்க்கரை கிடைத்தது. புராதன முறைப்படி பயிர் செய்த விடத்தில், (அதே ஜில்லாவில்) ஏகராவுக்கு 7½ மணுவு சர்க்கரை தான் கிடைத்தது.* இக்கணக்குகளைப் பரிசீலனை செய்யும்போது, ஜாவா தேசத்தார் 100-க்கு 10-வீதம் இறக்குமதித் தீர்வைகொடுத்து, ரயில் சார்ஜ், கப்பல் தீர்வை இவைகளையும் கட்டிக்கொண்டு இந்தியா தேசத்தில் தங்கள் சர்க்கரையைக் கொண்டுவந்து சேர்த்து, நம்முடன் போட்டி போட்டு, தாழ்ந்த விலைக்கு விற்பதும், மிகுந்த லாபமடைவதும் ஆச்சரியமா? இவ்வளவு அநுகூலமும் அவர்களுக்குக் கிடைப்பது, ஏராளமான விளைவினாலல்லவா? இதைக் கவனித்தால், நாம், ஜாவா தேசத்தாரின் வியாபாரத்தைக் குறைத்து நமது சர்க்கரைக் கைத்தொழிலை விருத்திசெய்ய வேண்டுமானால், எவ்வளவு தூரம் பிரயாசப் படவேண்டுமென்பது விளங்கும்!

ஆகவே, நமது தேசத்தில் சர்க்கரை விளைவு அபிவிருத்தியடையவும், அதுபற்றி அன்னிய தேசங்களிலிருந்து இறக்குமதியாகும் பொருள் குறையவும் நாம் செய்ய வேண்டிய முயற்சி என்ன?

முதலில் கரும்பின் விளைவை அதிகமாக்கி நோவில்லாமல் பயிரைப் புஷ்டியாய் வளரவிட வேண்டும். தக்க உரம்போட்டு, நிலத்தைப் பண்படுத்தி, பயிருக்குப் புழு விழாமல் பாதுகாத்து, விளைவை எவ்வாறு விருத்தி செய்ய வேண்டுமென்று காட்ட, கவர்ன்மெண்டார் (Experimental Farms) பரீக்ஷைப் புலங்கள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவ்விதப் புலங்கள் ஆங்காங்கே மூலைக் கொன்றாயிருப்பதால் குடியானவர்கள் பயிரின் அபிவிருத்தியை நேரில் கண்டு, தாரதம்யத்தை ஒப்பிடக் கூடாமலிருக்கிறது. வியவசாய விருத்திக்கென்று நியமித்திருக்கும் உத்தியோகஸ்தர்கள் இன்னும் பல இடங்களில்—குடியானவர்களின் நிலங்களிலேயே வேண்டுமானாலும்—முறைப்படி கரும்பு பயிரிட்டு, விளைவின் அபிவிருத்தியைக் காட்டவேண்டும்.

இரண்டாவது, பயிரான கரும்பைப் பிழிந்து ரசமிறக்கச் சீரான யந்திரங்களையும் வியவசாய இலாகா உத்தியோகஸ்தர்கள் உபயோகித்துக் காட்டலாம். நேருக்குநேரே பார்க்கும்போது குடியானவன் மனதில் யந்திரத்தின் மேன்மை நன்றாய்ப் பதியும்.

இவ்விரண்டு விதமாகவும் வியவசாய இலாகாவில் உள்ள உத்தியோகஸ்தர்கள் தவறாமல் செய்யினும், வியவசாயிகள் தாமும் அவறறை மேற்கொண்டு தொழில் செய்ய முக்கியமான தடை ஒன்றுளது. அது என்னவெனில், பண மின்மையே! தக்க உரம் வாங்கவும், புழுக்களை நாசம் செய்யத் தயாராய்க் கையில் மருந்து வைத்துக்கொள்ளவும், திருப்திகரமாய் வேலை செய்யக் கூடிய யந்திரங்களை வாங்கவும், பணமில்லா விட்டால் ஏழைக் குடியானவர்கள் என்ன செய்யக்கூடும்? இதுவே கஷ்டங்களுள் எல்லாம் பெரிய கஷ்டம்! ஏழைத் தன்மை குடிகொண்டிருக்கும் தொழிலாளிகளை, பணங்கொடுத்து முன்னுக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமானால் (Co-operative society) கூட்டுறவு சங்கங்கள் ஏற்படுத்துவதல்லாமல் வேறு வழியில்லை. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் சங்கம் ஏற்படுமானால் சங்கத்தார் பொதுப்பணத்தில் எருக்களையும்,

* V. G. Kale: Indian Industrial Problems p. 42.
* Pusa Agricultural Bulletin 82.

மருந்துகளையும் வாங்கிக் குடியானவர்களுக்கெல்லாம் பங்கிட்டுக் கொடுக்கலாம். மெம்பர்களும், ஆன செலவைத் தக்கபடி பாகம் செய்து கொண்டு, கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் அநுகூலமானபோது திருப்பிக் கொடுக்கலாம். தவிரவும், சங்கத்தில் பணமில்லாதபோது, கடன் வாங்க வேண்டியிருந்தால், சர்க்காரிலிருந்தும், பொது ஜனங்களிடத்திலிருந்தும், சுலபமாய்க் கடன் வாங்கமுடியும். பிரதி நபரிடத்திலும் தனித்தனியாயுள்ள நம்பிக்கையைக் காட்டிலும், பொதுவான சங்கத்தினிடத்தில் நம்பிக்கை அதிகமே யல்லவா? நம்பிக்கை அதிகமானபோது தானாகவே கடனுக்கு வட்டி குறைகின்றது. சுலபமாய்ப் பணம் பெறக்கூடிய சங்கத்தார் ரசமிறக்கும் யந்திரங்களையும் பொதுவில் வாங்கிவைத்துக்கொண்டு சொற்பக் கூலிக்கு ஒவ்வொரு குடியானவனும் வந்து ரசம் பிழிந்து கொண்டுபோகும்படி உதவி செய்யலாம்.

கோ ஆபரேடிவ் சட்டப்படி பல சங்கங்கள் ஒன்று சேர்ந்து, அநுகூலமான நடு ஸ்தலத்தில் பெரிய பொதுப் பண்டசாலைகள் (Central Stores) ஏற்படுத்திக்கொள்ளலாம். குடியானவர்கள் தயாராக்கும் வெல்லம் முதலிய சுத்திசெய்யாத வஸ்துக்களை மனம் போனபடி விற்றுவிடாமல், சுலபமாய்ச் சேர்த்து வைக்கலாம். பணம் அவசியமாய் வேண்டுகிற குடியானவனுக்கு அவனது பொருளுக்குத் தக்கபடி, பண்டகசாலையின் பொது நிதியிலிருந்து அட்வான்ஸ் கொடுக்க யாதொரு தடையுமிராது. ஆகையால் குடியானவன் கடன்காரனுடைய வலையில் அகப்பட்டுத் தவிக்காமல் தன் வேலையை அமைதியாய் கவனிக்க வழியுண்டாகும். இவ்விதமாய் ஏற்படும் பெரிய தொழில் சாலைகளில் (Factories) ஏராளமாய்ச் சர்க்கரை செய்ய வசதியுண்டு.

கூட்டுறவு சங்கத்தார் தாங்கள் மேற்கொண்ட காரியத்தின் பயனை அநேகருக்குக் காண்பிக்கவும், இன்னும் பல குடியானவர்களைத் தங்கள் சங்கத்தில் சேர்க்கவும், பல விதமாய்ப் பிரயாசைப்படவேண்டும். அடிக்கடி நடக்கும் தேர், திருநாள், சந்தை, குதிரைக் காட்சி, முதலான சமயங்களில் தங்கள் சரக்குகளைக் கொண்டுவந்து பகிரங்கமாய் யாவரும் பார்க்கும்படி காட்டவேண்டும். சுலபமாயும், சிறப்பாயும், செட்டாயும் வேலை செய்யும் யந்திரங்களை ஜனங்கள் முன்னிலையில் ஓட்டி வேலைசெய்து, அவர்களுக்கு நம்பிக்கை உண்டாகும்படி யந்திரத்தின் திறமையை ரூபிக்கவேண்டும். இப்படி ஊக்கத்துடன் செய்துவந்தால் நமது கைத்தொழில் பலப்படுமென்பதை யாராகிலும் சந்தேகிக்க முடியுமா?

நாம் கவர்ன்மென்டாரின் உதவியை இன்னும் ஒருவிதமாய் எதிர்பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. அன்னிய தேசத்தார் ஏராளமாய் உண்டாக்குகிற தங்கள் சர்க்கரையை இந்தியாவுக்கு அனுப்பி விற்கவிடாமல் இறக்குமதித் தீர்வையை இன்னும் அதிகப்படுத்தலாம். அவ்விதம் செய்யுமுன் நமது கைத்தொழிலை பலப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். நமது விளைவைக் குறைவாகவே விட்டுவிட்டு அன்னியருடைய சாமான்களையும் வரவொட்டாமல் தடுப்பது தேசத்துக்குத் தீமையை விளைவிக்கும்.

மேலும், வெளியூர்களில் சர்க்கரை செய்யும் முறைகளையும், அநுகூலங்களையும் பத்திரிகைகளின் மூலமாயும், புஸ்தகங்களின் மூலமாயும் அறிந்துகொள்வது மட்டுமே யன்றி, அவ்வழிகளையும் அநுகூலங்களையும் நேரில் கண்டுவர புத்திசாலிகளான அக்கறையுள்ள மாணாக்கர்களை வேறு தேசங்களுக்கு அனுப்ப வேண்டும். நேரில் கண்டு வந்த மாணாக்கர்கள் சாமர்த்தியமாய் நமது கைத்தொழிலை சீர்திருத்துவார்கள் என்பதற்குச் சந்தேகமென்ன?

இவ்வித முயற்சியெல்லாம் கைகூட வேண்டுமானால் படித்தவர்களே முன்னுக்கு வந்து ஆதரிக்கவேண்டும். அதுவும் உடனே செய்தல்வேண்டும். தாமதமானால், யுத்தம் முடிவானதுபற்றிக் கப்பல்களும், ரயில்வண்டிகளும் தங்களுக்கு ஏராளமாய்க் கிடைக்கக்கூடிய சௌகரியத்தால், அந்நிய தேசத்தார் தமது சரக்குகளை மேன்மேலும் கொண்டுவந்து நிறைத்து, நமது வியாபார ஸ்தலங்களைக் கைப்பற்றிவிடுவார்கள். மேலோங்கி யெழுந்துவரும் 'போட்டி'யென்னும் அலைகளில் அமிழ்ந்துபோய் நமது கைத்தொழில்கள் மூச்சிழந்துபோகும். ஆகையால் அவ்வெள்ளம் வருமுன் அணைப்போட்டுத் தடுப்பது புத்திசாலிகளின் செயலாகும்.

கண்ணுக்குப் புண்ணும் அல்ல, காண்பார்க்கு நோயும் அல்ல.

கல்விக் குறிப்புகள்

EDUCATIONAL NOTES

நாஷனல் காலேஜ் திருச்சிராப்பள்ளி.

உயர்தரக் கல்வி யறிவுடன், சமய அறிவும் நம் சிறுவர்களுக்கு இருக்கவேண்டியது அவசிய மென்பதை அனைவரும் ஒத்துக் கொள்வர். சமய அறிவு கொஞ்சமும் இராது, வெறும் லௌகீக அறிவு பயன் படாது. இதை உத்தேசித்தே, மேனாடுகளிலும், நம் நாட்டிலும், சிறுவர்களுக்கு சமய அறிவு போதிக்கப்பட வேண்டுமென்று வித்தியா அதிகாரிகளும், பெரியவர்களும் கூறியிருக்கின்றனர். ஸ்ரீ காசி ஹிந்து யூனிவர்ஸிடியும் இவ்வெண்ணத்துடனேயே தாபிக்கப் பட்டது. ஆயினும் தென்னிந்தியாவில் அவ்விதக் கலாசாலைகள் மிகச் சிலவே. இக்குறையை நீக்கும் பொருட்டு நம்மவர்களிற் சிலர் திருச்சியிலிருந்தநாஷனல் ஹைஸ்கூலிற்குமேலங்கமாக, 'நாஷனல் காலேஜ்' ஒன்று ஏற்படுத்தியிருக்கின்றனர். சென்னை பச்சையப்பன் காலேஜில் வெகுகாலம் புரொபஸராக இருந்த ஸ்ரீமான் கே. ராமானுஜாசாரியர் அவர்கள் தலைவராகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட் டிருக்கின்றனர். உயர்தர யூநிவர்ஸிடிப் பட்டம் பெற்று, வித்தியா போதனையில் சிறந்த ஆசிரியர்களும் நியமிக்கப்பட்டிருப்பது காலேஜ் சரிவர நடக்குமென்பதைத் தெரிவிக்கின்றது. மேற்படி காலேஜ் ஸ்தாபிக்கப் படுவதற்காக, அல்லும் பகலும், மனதார உழைத்தவர்களில் முக்கியமானவர் கனம் டி. வி. சேஷகிரி ஐயராவர். திருச்சிராப்பள்ளியில் வேறு சில காலேஜ்கள் இருக்குமாயினும், புதிதாக ஏற்பட்ட நாஷனல காலேஜ், ஓர் பெரும் குறையை நீக்கி, நன்மை பயக்கு மென்பது திண்ணம்.

* * *

கல்விக்கு ஓர் ஸ்ரீமதியின் நன்கொடை.

நாட்டின் கல்வி யபிருத்தியைக் கோரும் நம் சோதரசோதரிகள், தம்மாலியன்ற வரை பண உதவி செய்தாற் றான் கல்வி யபிவிருத்தி யடைய வழியேற்படும். இவ்விஷயத்தில் 'ஹிந்துஸ்தான் ரிவ்யு' என்னும் பத்திரிகாசிரியரின் மனைவி ஸ்ரீமதி ஸிம்ஹா அவர்களின் நன்கொடை மிகவும் கவனிக்கத் தக்கது. இம்மாது சிரோன்மணி மூன்று லக்ஷம் பொறுமான சொத்தை வித்தியாபிவிருத்திக்காக உயிலெழுதி வைத்ததாகத் தெரிய வருகிறது. அத்தொகை பஞ்சாப், ஆக்ரா, அயோத்தி, ஐக்கிய மாகாணங்கள், பீஹார், ஓரிஸ்ஸா முதலிய இடங்களில் செலவழிக்கப்படும். மொத்தத் தொகையில் மூன்றில் ஒரு பாகம், பஞ்சாப் யூனிவர்ஸிடியில் கணித சத்திதத்வ சாஸ்திரி ஒருவரை நியமிக்க செலவாகும். அது ஸ்ரீமதி ஸிம்ஹாவின் பாட்டனார் ராய்பஹதூர் கன்யாலால் என்பவர் பேரால் வழங்கப்படும்; தொகையில் மூன்றில் மற்றொரு பாகம், செல்வவிருத்தி சாஸ்திர (Economics) போதகாசிரியரை நியமிக்கவும், மிகுந்த பணம், பாட்னா நகரத்தில் ஓர் பொதுஜன புஸ்தகசாலையும் வாசகசாலையும் வைக்கச் செலவழிக்கப்படும். இப்புத்தகசாலைக்கு ஸ்ரீமான் ஸிம்ஹா அவர்களின் சிறந்த புத்தகசாலையும் சேர்க்கப்படும் என்று தெரிய வருகிறது. பணமே பெரிதெனக் கொண்டாடப்படும் இந் நாட்களில் இம்மாதிரி தர்மம் செய்வது அரிது. நம் நாட்டில் தனவந்தர்களான மற்றவர்களும் ஸ்ரீமதி ஸிம்ஹா அவர்களைப் பின்பற்றுவார்களென நம்புகிறோம்.

* * *

பள்ளிச் சிறுவர்களின் சுகாதாரம்.

பள்ளிக்கூடங்களில் வாசிக்கும் பிள்ளைகள் ஒரே நிலைமை, சுகாதாரம், செல்வம் முதலியவைகளுடைய இடங்களிலிருந்து வருவதில்லையாதலால், நோய் பரவுவதற்குப் பல வசதிகளிருக்கின்றன. மற்றும் பள்ளிக்கூடங்கள் சிறுவர்கள் கூடி, சுகமாக வாசிப்பதற்கு வேண்டிய காற்று, வெளிச்சம், மேஜைகள், விசுப்பலகைகள் முதலியவைகள் இருக்க வேண்டியது அவசியம். இவ்விஷயங்களைக் கவனிப்பதற்கென்று அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து முதலிய இடங்களில் தனி இலாகாக்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. மிக்கத் தேர்ச்சி பெற்ற நிபுணர்கள் ஒவ்வொரு பள்ளிக்கூடம் கட்டப்படும் போதும் விசாரிக்கப்பட்டு அவர்கள் அனுமதியின்பேரிலேயே அது கட்டப்படுகின்றது. சிறுவர்களின் சுகாதாரத்தைக் கவனிக்க வைத்தியர்களும், ஆஸ்பத்திரிகளும் பல இருக்கின்றன. இவ்வித ஏற்பாடுகள் நம் நாட்டில் இல்லாத பெருங்குறையை கொஞ்சகாலத்திற்கு முன் துரைத்தனத்தார் கவனித்து, ஒவ்

கண்ணைக் கெடுத்த தெய்வம் மதியைக் கொடுத்தது.

வஸந்த மந்திரம்

ஐந்தாம் அத்தியாயம்

(349-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

இரகசியம் வெளியானது

மலைகளைத் தாண்டி உதயபுரிக்குப் போகும் வழியில் ஒரு கணவாய் உண்டு. இருபுறமும் உன்னதமான மலைகள். இடதுகைப்புறம் பாதையின் அருகிலேயே அம்மலைகள் செங்குத்தாய் மேன்மேலும் உயர்ந்துகொண்டிருக்கின்றன. சுமார் இரண்டு மைல் வரையில் ஒரு பள்ளத்தாக்கு; அதற்கு அப்பால் மலைகள் மறுபடியும் உயர ஆரம்பிக்கின்றன. முன்புறமும் பின்புறமும் ஒரே தணிவாய்ப் பள்ளத்தாக்குக் கண்ணுக் கெட்டிய வரையில் பரவியிருக்கின்றது. வலது புறமிருந்து ஒரு மலையருவி பாதையின் நடுவே பாய்ந்து இடதுபுறத்துப் பள்ளத்தாக்கில் விழுகின்றது. அவ்வருவியின் இருபுறமும் பல மரங்கள் வானத்தை யளாவி வளர்ந்து கிடக்கின்றன. சிலவற்றில் இலையுதிர்ந்து இப்பொழுதே துளிர் முளைக்கின்றது. சிலவற்றில் இளம் இலைகள் தளதளவென்று கண்ணைக் கவர்கின்றன. நடுவே நிற்கும் ஆலமரம் இலை அடர்ந்து உச்சிப் பொழுதிலும் சூரிய வெளிச்சம்உள்ளே நுழையாதபடி, நிழலைக் கொடுக்கின்றது. எத்திசை நோக்கிலும் பசும் புல் தரையே. மான்களும், மாடுகளும் மேய்கின்றன. மந்தை மந்தையாய்ப் பட்டி ஆடுகளை ஓட்டிக்கொண்டு இடையர் ஆடு மேய்க்கின்றனர்.

சூரியன் மேற்கே மறைந்து விட்டான். கணவாயில் வெயிலே கிடையாது. ஆனாலும் அஸ்தமனத்துக்கு இன்னும் நான்கு நாழிகைப் பொழுது இருக்கலாம். இடையர்கள் ஆடுகளை ஒன்று சேர்க்க நாய்களை ஏவுகின்றனர். நாய்களால் துரத்தப்பட்டு ஆடுகள் கத்துகின்றன. இடையன் அழைப்பதற்கு அவை ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் இடைவிடாமல், 'ஏ, ஏ' என்று பதிலுரைப்பதுபோல் தோன்றுகின்றது. ஒன்றுசேர்ந்த மந்தைகளை ஓட்டிக்கொண்டு சிலர் தத்தம் ஊர்களுக்குப் புறப்பட்டு விட்டனர்.

மலை நிலத்துக்குரிய தானியங்கள் இன்னும் விதைக்கப்படவில்லை. பருவ மழையை எதிர்பார்த்திருக்கின்றனர் அவ்விடத்துக் கிராமத்தோர். ஆகையால் மலைப்புறமெல்லாம் காய்ந்து, ஒளியற்று, பயங்கரமாய்த் தோன்றுகின்றது. பலவிடங்களிலிருந்தும் பக்ஷிகள் விரைவாய்ப் பள்ளத்தாக்கை நோக்கியே பறந்து வருகின்றன. சுற்றிலும் பதினைந்து மைல் சுற்றளவுக்கு ஜலமென்ற பேரே கிடையாது. இப்பள்ளத்தாக்கின் பக்கத்தில்தான் ஜலமும் பசும் புல்லும் இருக்கின்றன.

இப்பள்ளத்தாக்கில் தெற்குநோக்கிஆறுபேர் குதிரைசவாரி செய்துகொண்டு வருகின்றனர். குதிரைகள் மேடேற அதிகப் பிரயாசப்படுகின்றன; சவாரி செய்கின்றவர்களும் சோர்ந்திருக்கின்றனர். கஷ்டத்துடன் குதிரைகள் ஆலமரத்தடியில் வந்து நிற்கின்றன. 'சல சல' வென்று நீர் ஓடும் சப்தத்தைக் கேட்டதும் அவை காதுகளை ஆட்டிக்கொண்டு சந்தோஷத்துடன் உறுமத் தொடங்கின. மனிதர்களும் ஒருவரையொருவர் கேட்காமலே கீழ் இறங்கிவிட்டனர். அவர்களுள் ஒருவன் "ஹே! கவுஸ் சாகிப்! நேற்று இராத்திரி நாம் வழிதப்பிப் போயிருக்கவேண்டும். இல்லையேல் இம்மாதிரி ஜலத்துக்குக் கஷ்டப்படவேண்டியிராதே. நாம் போகும் வழியில் ஜல கஷ்டமே இல்லை யென்றல்லவா சொன்னாய்? இவ்வழியிலோ ஜலமென்பதே கிடைக்கவில்லையே! உச்சிப்போதுக்குக் கிடைத்த தண்ணீருக்கப்புறம் இப்பொழுதல்லவா ஜலத்தைக் காண்கிறோம்? குதிரைகள் எப்படிக் குடிக்கின்றன பாருங்கள்! நாமும் கால்களைக் கழுவிக்கொண்டு ஜலத்தைக் குடிப்போம். இன்னும் வெளிச்சமிருக்கின்றது. இருட்டுவதற்குள் ஏழு, எட்டு மைல் நடப்போம்—ஏன் புறப்பட வேண்டியது தானே?" என்றான்.

இன்னொருவன்.—"புறப்படவா? என்ன அப்பா அப்படிச் சொல்லுகிறாய்? என்ன விந்தை இது! வழி தப்பிவிட்டோம் என்பதில் சந்தேகமில்லை. நேற்றுக் காலை குதிரை மாற்றியதற்குப்பின் வேறு குதிரைகள் உங்களுக்குக் கிடைத்தனவா? கிராமங்களே கிடையாதே இவ்வழியில்! இருட்டில் நடுவழியில் சிக்கிக்கொண்டால்—அப்பா! நான் வரமாட்டேன். புலி தின்றுவிடும் நம்மை—சுல்தானுக்குக் கல்யாணம்.—ஆனால் என்ன—ஆகா—"

மூன்றாவதவன்.—"என்ன தம்பீ பயப்படறே! நீ சுத்த பயங்காளீ! வழியும் தப்

கண் கெட்ட பின்பு சூரிய நமஸ்காரம் செய்து என்ன பலன்?

பல்லே; ஒன்னுமில்லே. இதான் சரியான வழியய்யா! நான்தான் முன்னே போயிருக்கேனே!"

முதலில் பேசியவன்.—"என்ன ஐயா கவுஸ்சாகிப்! நீ என்ன பதில் சொல்லாமல் நிற்கின்றாயே? மல்லீக் மகமத் சொல்லுகிறபடி சரியான வழிதானா இது?"

கவுஸ் இன்னும் ஒன்றும் பேசவில்லே. மல்லீக் மஹமத் "என்ன கவுஸ்! பேசுகிறதில்லேயோ! நீ சொல்லு அப்பா! சொல்லு!" எனக் கேட்டான்.

கவுஸ்.—"தப்பித்தான் போய்விட்டோம் என்று நினைக்கின்றேன்."

மல்லீக்.—"நினைக்கவாவது ஒன்றாவது! நீ சொல்லறது தப்பு. வழி இதேதான். பந்தியம் கட்டறயா?"

முதலில் பேசிவன்.—"இதற்கென்ன இத்தனை சண்டை? தப்பித்தான் போயிருக்கலாம். ஆனாலும் நமக்கு என்ன பயம்? கவுஸசாகிப்! நீதான் இருக்கிறவர்களுக்குள் சிறுவன். அதோ போகும் இடையர்களேக் கேட்டுச் சங்கதி தெரிந்து கொண்டுவா."

மல்லீக் "கவுஸ் போறதென்ன? இதோ நான் போறேன். அந்தப் பசங்களே அடிச்சுத் தெரிந்துண்டு வரேன்" என்று புறப்பட்டு "அடே, டே, டே! இடப்பசங்களா! ஏ, ஏ, ஏ, நில்லு, நில்லு, நில்லுடா! அடே, டே, டே,—" என்று இடி இடிப்பதுபோல் கூப்பிட்டுக்கொண்டே ஓடினன்.

அதற்குள் மற்றவர்கள் கை கால் கழுவிக் கொண்டு நீர் அருந்தி, 'உஸ்' என்று படுத்துக் கொண்டனர். கவுஸ் மட்டும் படுத்துக்கொள்ளாமல் சுறுசுறுப்பாய் எல்லாக் குதிரைகளுக்கும் கடிவாளத்தை நீக்கி விட்டான். அவை சுற்றிலும் பசும் புல்லே மேயத் தொடங்கின.

இவர் அறுவரும் யாவர் என்று உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கலாம். இவர்களே ஆமத் பாக்ஷாவிடமிருந்து உதயபுரிக்குப் போகும் தூதர்கள். அதிக அவசரமாய் வழியில் குதிரைகளே மாற்றிக்கொண்டு வாயு வேகமாய்ப் பறந்து போகின்றனர். இவர்களுள் முக்கியஸ்தன் மற்றவர்களேப் பார்த்து "நண்பர்களே! இவ்வழியில் ஓர் ஊர் இருப்பதானல் இன்றிரவு நிசியானலும் சரி, அவ்விடம் போய்ச் சேர்ந்து வேறு குதிரைகளேத் தேடிக்கொண்டு, காலே மறுபடியும் புறப்பட்டுவிடலாம். இன்னும் எத்தனே தூரம் இருக்கின்றதோ உதயபுரி தெரியவில்லேயே!" என்றான். இன்னெரு தூதன் "ஐயா! இந்தக் கவுஸ் சாகிப், மல்லீக் மகமத், இருவரையும் நம்பி நாம் புறப்பட்டிருக்கக்கூடாது!—" எனக் கூறினன்.

கவுஸ்.—"நான் என்ன ஐயா செய்வது? ஏதோ வழி தப்பிவிட்டோம். தெய்வச் செயல் என்ன செய்வோம் அதற்காக?"

"என்ன செய்வதாவது? செய்வதுதான் பானேயும் சட்டியும்! தாமதத்துக்குப் பாக்ஷா தண்டனே விதிப்பதானல், நீதான் ஜவாப்தாரி—"

"இல்லே ஐயா நான்தான் ஜவாப்தாரி! நாளே சாயங்காலம் உதயபுரி போய்விடலாம்! என்ன ஐயா!" என்றான் ஓடிவந்த மல்லீக்.

சமாசாரம் என்னவெனில், இடையர்களேக் கேட்டதில், இவர்கள் வழிதப்பினுலும், ஜோதிபுரியிலிருந்து உதயபுரிக்குப் போகும் பாதைக்கு வந்திருப்பதாயும், பத்துமைல் தூரத்தில் ஒரு கிராமம் இருப்பதாயும், அங்கிருந்து காலே புறப்பட்டால் சாயங்காலம் உதயபுரி சேரலாம் என்றும், மல்லீக் மஹமதினிடம் சொன்னர்கள். நல்ல வேளேயாய் அவர்களுக்கும் மல்லீக் மஹமதுக்கும் சண்டையாகவில்லே. மலே ஜனங்களானபடியால் துருக்கச் சிப்பாயைக் கண்டு பயந்து அவன் கேட்ட கேள்விகளுக்கெல்லாம் வணக்கமாய்ப் பதில் சொல்லிவிட்டனர். சிபாய் காரணமின்றி அவர்களே ஒரு முறை இரண்டு முறை திட்டியதையும் அவர்கள் கவனிக்கவில்லே.

வழியின் விவரம் இம்மாதிரியென்று தெரிந்ததும் அவ்வீரர்கள் கொஞ்சம் சாப்பிட்டுவிட்டு நிதானமாய்ப் புறப்படலாம் என்று ஆலோசனே செய்தனர். போஜனம் முடிந்து, ஜலம் குடித்து, சோற்று மூட்டையையும் மறுபடி கட்டியாய் விட்டது. மல்லீக் மஹமத் பாடத் தொடங்கிவிட்டான். இருள் சூழ்கின்றது.

இதற்குள் கவுஸ், தூரத்தில் எதையோ கவனமாய்ப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். சற்று நேரம் கழிந்ததும் "ஐயா மல்லீக் சாயப், கொஞ்சம் உமது பாட்டை நிறுத்தி, இப்புறம் திரும்பும்: அதோ அங்கே சிப்பாய்கள் வருகிறதுபோல் தோன்றுகிறதே;

பாரும் நன்ருய்" என்ருன். எல்லாரும் அத்திசையில் திரும்பிப் பார்த்தனர். குதிரை வீரர்கள் அதிவேகமாய்த் தூரத்தில் வருவது புலப்பட்டது. உடனே தலைவன் "வீரர்களே! இவர்கள் யாரோ தெரியவில்லை. நாம் இவர்களை வழியில் சந்திப்பது தகுதியன்று. குதிரைகளை மறைவில் ஓட்டி மேயவிட்டு, பாறை மறைவில் ஒளிந்துகொள்ளுங்கள். இவர்கள் போனபின் நாம் புறப்படலாம்" என்ருன்.

மல்லீக்.—"ஐயா! நான் பாறை மறைவில் போக மாட்டேன். இங்கேயே இருப்பேன்!"

தலைவன் — "இருக்கக்கூடாது! போகத்தான் வேண்டும்! புறப்படும் உடனே!"

மல்லீக்.—"என்ன ஐயா ஒன்னோடே! பெரிய தொந்தரவாயிருக்கு! இந்த மரப் பொந்தில் ஒளிஞ்சுகிறேன் ஐயா. அவாள் இங்கே வந்தா என்ன பண்ணரான்னு பாக்க வேண்டாமா?"

தலைவன் "நீர் எப்படியோ போமய்யா! என்றைக்கும் உமது உபத்திரவந்தான்! தப்பான வழியைச் சரியான வழி யென்கின்றீர். எல்லாம் தலைமறைவாய் இருப்போம் என்ருல் இங்கேயே இருப்பேன் என்கின்றீர். என்ன ஐயா செய்வது உம்முடன்! முரட்டுத்தனமே உம்மிடம் பிறந்தது போலும்" என்று சொல்லி மறைந்துவிட்டான்.

கவுஸ், குதிரைகளை ஒரு மறைவான இடத்திற்கு ஓட்டி மேயவிட்டுத் தானும் பாறைக்குப் பின்னல் மறைந்துவிட்டான்.

மரப்பொந்தில் உட்கார்ந்துகொண்ட மல்லீக், தலையை ஒணான்போல் வெளியே நீட்டி நீட்டிப் பார்த்துக்கொண்டு, பதுங்கியிருந்தான். அரை நாழிகைப் பொழுதில் குதிரை வீரர்கள் மரத்தடிக்கு வந்தனர்.

அந்த மரத்தடிக்கு வந்தவர் எவருக்குத்தான் அதைவிட்டுப் போக மனம் வரும். கூடாரம் அடித்தது போல் நாற்புறமும் கவர்ந்து நிற்கும் ஆலமரமும், அதனடியில் ஓடும் அருவியும், சுற்றிலும் தோன்றும் பசும் புற்றரையும், முன்னும் பின்னும் காண்கின்ற குறிஞ்சி நிலக் காட்சியும், அதி உன்னதமாய் இருபுறமும் ஓங்கி வளர்ந்த மலைகளும்—ஒருங்கே சந்தோஷத்தையும் மன அமைதியையும் பயங்கரத்தையும் விளைவித்தன.

வந்த குதிரை வீரர் நால்வர். மஹா பலசாலிகள்; வில்லும், வாளும், சூலமும் ஏந்திய கையினர்; மார்பில் யாளிப் பொறி தரித்தவர். அவருள் தலைவன் சுலோசனன். மற்ற மூவரும் சிப்பாய்கள். குதிரைகளோ போரில் பழகியவை. மலை நாடுகளில் செல்லத் தகுந்தவை. மரத்தடியில் வந்து நின்றதும் சுலோசனன் "சிப்பாய்களே, இன்று இரவு நாம் பீமபுரத்தில் தங்குவோம். அங்கிருந்து விடியற்காலம் புறப்பட்டு உதயபுரி செல்வோம். நாளை மாலை உதயபுரி எப்படியாகிலும் போய்த் தீரவேண்டியது. நமது தளகர்த்தர் ஜயசிங்கர் சொல்லியபடி ஒவ்வொரு நிமிஷமும் பிரதாபசிங்கருக்கு முக்கியமானது. இறங்குங்கள் குதிரைகளைவிட்டு. சற்று இவ்விடத்தில் இளைப்பாறியதும், உடனே குதிரை யேறிப் புறப்படுவோம். குதிரைகளுக்கு ஜலம் காட்டுங்கள்" என, எல்லோரும் இறங்கினர்.

சுலோசனன் "சிப்பாய்காள்! சூரியனும் அஸ்தமித்துவிட்டான். கால் கை சுத்திசெய்துகொண்டு இறைவனைத் தொழுவோம்" என்று தன் ஆடைகளைக் கழற்றிவைத்தான். அனைவரும் அவ்வாறே உடைகளை நீக்கிக் கை கால் சுத்திசெய்துகொண்டு, சாயங்காலம் முறைப்படி செய்யவேண்டிய கருமங்களைச் செய்து முடித்தனர்.

மரப்பொந்திலிருந்த மல்லீக் மஹமத் இவர்கள் பேசின வார்த்தைகளை யெல்லாம் கவனித்தான். ஆனல் அப்பொந்தில் செவ்வெறும்புகள் சொல்லி முடியாது. அவன் குப்பாயம் போட்டிருந்தபடியால் மேலே ஊர்வது முதலில் தெரியவில்லை. கொஞ்சநேரம் ஆனதும் உள்ளே நுழைந்து கடிக்கத் தொடங்கிவிட்டன. ஒவ்வொன்றும்தேனீ கொட்டுகிறமாதிரி கடிக்கின்றது. ஏழை மல்லீக் என்ன செய்வான்? பாவம்! கூக்குரலிட்டுக் கத்தலாம்போலிருக்கின்றது! இத்துடன் அவர் பேசுவதைக் கேட்க வேண்டுமென்ற ஆசை ஒருபுறம். கடிக்கும் இடத்தை யெல்லாம் தேய்த்துத் தேய்த்துக் கொன்ருன் எறும்புகளை! ஒன்று இறக்கப் பத்து அதிகமாவதுபோல் தோன்றிற்று. ஏதடா இந்த ஆபத்தில் மாட்டிக்கொண்டோமே யென்று தன்னைத் தானே நொந்துகொண்டு வெளியே நடப்பதைக் கவனமாய்க் கேட்டுக்கொண்டிருந்தான்.

எல்லோரும் சற்று இளைப்பாறிய பின்னர்

சுலோசனன் "இனி நாம் தாமதஞ் செய்ய வேண்டியதில்லை. இரவில் தூங்க நமக்குப் பீமபுரிதான் தக்கது. இறங்க அங்கே சத்திரமும் உண்டு. நாம் போகும் காரியமோ மிக முக்கியமானது.—(பொந்தில் மல்லீக் உஷாராய் காதைச் சற்று வெளியே நீட்டுகிறான்.)—நாம் போகும் காரியமோ அதிக முக்கியமானதுடன் அவசரமானது. ஒவ்வொரு நிமிஷமும் ஒவ்வொரு வருஷமாகக் கழித்து வருகிறாராம் பிரதாபசிங்கர். நாம் சென்று ஜயசிங்கர் வருகிறார் சேனையுடன் என்று சொல்லிவிட்டால் போதும்! சீதையைக் கண்டதாக ஹனுமான் சொன்னபோது ஸ்ரீ ராமனுக்கு எவ்வளவு ஆனந்தமுண்டாயிற்றோ அவ்வளவு ஆனந்தப்படுவார். அத்துடன் நம்மிடமிருக்கும் கடிதத்தையும் அவரிடம் சேர்பிக்கவேண்டியது. ஜோதிபுரியின் எல்லையைத்தாண்டி உதயபுரியின் எல்லைக்கே வந்துவிட்டோம். உதயபுரியில் சேர்ந்துவிட்டோமானால் நீங்கள் இப்போது பட்ட சிரமத்துக்குத் தக்க மரியாதை கிடைக்கும். ஜனங்கள் சொல்லிக்கொள்ளுகிறபடி துருக்கர் உதயபுரியை எதிர்த்தால்—(மரப்பொந்தில் மல்லீக் மீசையை முறுக்குகின்றான்)—எதிர்த்தால் நாம் சண்டைசெய்யச்சித்தமாயிருக்கின்றோம். இறப்பின் வீர சுவர்க்கம் நிச்சயமாயிருக்கின்றது. ஜயிப்பின் நமது இராஜ்யம் பலப்படுகின்றது—ஏறுங்கள் குதிரைமேல்! புறப்படலாம்" என மூவரும் குதிரை மேலேறினர். சுலோசனன் சட்டையை உதறிப் போட்டுக் கொள்ளும்போது 'சொட்' என்று என்னமோ கீழே விழுந்தது. குதிரைகள் போகிற சத்தத்தில் அது அவன் காதில் படவில்லை. தானும் ஏறி அவர்களைப் பின் தொடர்ந்தான்.

அவர்கள் பள்ளத்தில் தலைமறைவாய்ப் போனதும், எறும்புக்கடி பொறுக்கமுடியாமல் அவஸ்தைப்படும் மல்லீக் 'தொப்' என்று கீழே குதித்தான். முதலில் அவன் கண்ணில் பட்டது ஒரு கடிதம். அதைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு இரண்டுபுறமும் திருப்பிப்பார்த்தான். முத்திரை வைத்திருந்தது. சாயங்கால வெளிச்சத்தில் பிரயாசத்துடன் பார்த்ததும் யாளியின் உருவம் அந்த முத்திரையில் காணப்பட்டது. பத்திரமாய் அதைக் கீழே வைத்து அதன்மேல் ஒரு கல்லையும் தூக்கிவைத்துவிட்டு உட்கார்ந்தான் உடம்பைச் சொறிய; கை, கால், கண், காது, கன்னம், உதடு—ஒரு இடம் பாக்கியில்லை, எல்லா விடத்திலும் எறும்புக்கடி. உதடும் கண்ணிமையும் வீங்கிப் போயின. பித்துப் பிடித்தவன்போல் இரண்டு கையாலும் சொறிகின்றான் தேகத்தை!

கொஞ்ச நேரத்தில் ஒவ்வொருவராய் வந்து சேர்ந்தனர் தலைவன், கவுஸ், முதலியவர்கள். சிப்பாய் சொறிவதைப் பார்த்து, சங்கதி தெரிந்ததும் எல்லாரும் ஒருங்கே சிரிக்கத் தொடங்கினர். என்றும் அதிகமாய் நகையாத கவுஸ் சாகிப்கூட இன்று சிரிக்கத் தொடங்கிவிட்டான். விழுந்து விழுந்து சிரிக்கின்றார்கள்; ஒருவன் மாற்றியொருவனாய் மறுபடி ஆரம்பிக்கின்றான் சிரிக்க! மல்லீக் மஹமத் சாகிப்புக்குக் கோபம் பிறந்தது. "என்ன ஐயா நினைச்சுக்கிட்டே, உன்னை யெல்லாம் கடிச்சாத் தெரியும். சிரிக்கிறவன் தலையை உடைக்கிறேன். சண்டைக்கு வரட்டும் என்னோடே" என்று கோபித்தான். அதற்கு அவர்கள் மறுபடியும் சிரிக்க ஆரம்பித்தனர்.

தலைவன்.—"ஐயா, மல்லீக், உம்மை முன்னமேயே அங்கே போக வேண்டாம் என்றேனே கேட்டீரோ? சொன்னபடி கேட்காதவருக்கு இந்தக் கதிதான்; பார்த்துக்கொள்ளும்; எல்லாரையும்போல்—"

மல்லீக்.—"எல்லாரையும்போல் போயிருந்தா சங்கதி சொல்லறது ஆரு! எத்தனை சங்கதி தெரியுமா? யாரோ தளகர்த்தனாம் சேனை கொண்டுகிட்டு வரானாம் உதயபூருக்கு; தெரியுதாப்பா அவங்கோ சொல்லிக்கிட்டது? வருவாங்கோ வருவாங்கோ என்று தினம்தினம் பாத்து இருக்கானாம் பிரதாபசிங்க ராஜா. இன்னும் என்ன வேணும்? இனிச் சண்டைதான் நமக்கு—"

தலைவன் "என்ன ஐயா மல்லீக்! விவரமாய்ச் சொல்லும். என்ன சங்கதி; என்ன சேனை; எங்கிருந்து வருகிறது? யாருடையது? என்ன விசேஷம்? விவரமாய்ச் சொல்லும் ஐயா" என்று கேட்கும்போது சிரிப்பெல்லாம் பறந்துவிட்டது. எல்லோரும் பக்கத்தில் நெருங்கினர். மல்லீக் மூன்றுமுறை சொன்னபின் அவர்களுக்கு விஷயம் சற்றே அர்த்தமாகத் தொடங்கிற்று.

மல்லீக் "சண்டை, ஐயா சண்டை"— என்று பாடத் தொடங்கிவிட்டான்.

தலைவன்.—"இன்னும் என்ன ஐயா விசேஷம், சொல்லும்; உமது பாட்டு யாருக்கு வேண்டி யிருக்கிறது?"

மல்லீக்.—"கவுஸ்! அந்தக் கல்லைத் தள்ளு. கீழே தள்ளு; அடியில் பார், என்ன இருக்கிற தென்று!"

தலைவன் "என்ன, ஐயா, என்ன? காகிதம் போலிருக்கின்றதே, என்ன சமாசாரம்" என்று தானே ஓடிக் கல்லைத் தள்ளிக் காகிதத்தைக் கையில் எடுத்தான். முத்திரையில் யாளிக்கொடி நன்றாய்த்தெரிகின்றது. உடனே அவனுக்கு ஜோதிபுரியிலிருந்துதான் சேவகர்கள் வந்திருக்கவேண்டு மென்பதும், காகிதம் தப்பி விழுந்திருக்க வேண்டுமென்பதும், அவ்வரசன் பிரதாபசிங்கனுக்கு உதவி அனுப்பு விக்கிறான் என்பதும், அவர்கள் துருக்கர்களுடன் சண்டை போடுவது நிச்சயம் என்றும் விளங்கிற்று.

இனி என்ன செய்வ தென்பதைப்பற்றித் தீர்மானம் செய்தனர். மல்லீக் உடனேபுறப்பட்டுப்போய் அந்த நால்வரையும் கொல்ல வேண்டியதே தவிர வேறு வேலை இல்லை என்றான். தலைவன் "ஐயன்மீர்! அப்படிச்சொல்வதுதப்பு. நாம் உதயபுரிக்குத் தூதாக வந்தோமே யொழியச் சண்டைக்கு வரவில்லை. நாம் அவரைக் கொல்லச் சென்றால் அவர்களின் சேனை உடனேயே பின்வருவதானால் நம்மைச் சின்னாபின்னப் படுத்தும். நமக்கோ சேனை வரும் சமயம் முதலிய விவரம் ஒன்றும் தெரியாது. இப்போது அவர்கள் பாதி வழிக்கு மேலேயே போய் இருப்பார்கள். இன்னும் ஒரு நாழிகைக்குள்பிமபுரியை அடைவார்கள். அங்குப் போனவுடன் கடிதத்தைத் தேடிக் கிடைக்ாவிடின் இங்கு வந்து அவர்கள் தேடுவது நிச்சயம். இனி நாம் இங்கு தங்குவது தப்பிதம். உடனே புறப்படவேண்டும். சண்டை நடக்குமென்றும், உதவி வருகிறதென்றும் சங்கதி தெரிந்த பின்னர் இக்கடிதமும் கிடைத்து இருக்க, நாம் இனி உதயபுரி போதல் தப்பிதத்துக்கெல்லாம் தப்பிதம். இதை உடனே நமது ஒற்றனிடம்கொடுத்துச் சுல்தான் ஆமத்பாக்ஷாவின் சமுகத்துக்கு அனுப்புவேன். அவர் பார்த்து தக்க ஏற்பாடு செய்யட்டும். நாம் உதயபுரி போகவில்லை என்பதையும், நாம் தங்குமிடத்தையும், அவர் உத்தரவை எதிர்பார்ப்பதையும், ஒரு கடிதம் எழுதித்தெரியப்படுத்துவோம். கவுஸ் சாகிப்! குதிரைகளை உடனே ஒன்று சேரும்; ஐயா ஒருக்ஷணமும் தாமதம் செய்யாமல் புறப்பட வேண்டும்!" என்றான்.

மல்லீக்.—"ஐயா! ஐயா! ஒரு கை பார்க்கலாம், ஐயா! நாம் ஆறுபேர்—அவர் நாலு பேர். இப்போ என்ன பயம். மேலும் ராத்திரி; ஐயா புறப்பட்டுப் போகலாம்."

தலைவன்.—"உனக்குச் சண்டைப் பைத்தியம் பிடித்திருக்கிறது. மண்டையைப் பிளந்து ஜலத்தை ஊற்ற வேண்டியதுதான். புறப்படுங்கள் வந்த வழியைப் பார்த்துக்கொண்டு. சீக்கிரம்! சீக்கிரம்!"

கவுஸ் குதிரைகளை யழைத்துக் கொண்டுவர ஒவ்வொரு வீரனும் தனது குதிரையைத் தயார் செய்துகொண்டு சவாரி செய்தான். இந்த அவசரத்தில் தலைவன் தனது மூட்டை ஒன்றை ஆலமரத்தடியில் வைத்து மறந்து விட்டுக் குதிரையேறிப் போய்விட்டான்.

ஆறாம் அத்தியாயம்

பிரதாபசிங்கரின் மனக் கவலை

அனந்தப்பட்டர் உதயபுரியிலிருந்து போனதுமுதல் பிரதாபசிங்கருக்கு இருந்த வேலை அளவிடமுடியாது. மாளவ தேசத்தின் எல்லைகளில் உள்ள கோட்டைகளையும் உதயபுரியின் மதில், அகழ் இவற்றையும் முதலில் மராமத்து செய்து கோட்டைக்குத் தக்க சேனைகளையும், உணவுப் பொருள்களையும் சேகரித்து வைக்க இராணுவ உத்தியோகஸ்தர்களைத்தெரிந்தெடுத்தார். அவர்கள் தத்தமக்கிட்ட வேலையைச் சரிவரச் செய்வதோடு வாரம் மூன்று முறை வேலையின் அபிவிருத்தியைக் குறித்து அரசனுக்குச் சமாசாரம் தெரியப்படுத்தவேண்டும். இத்தகைய உத்தியோகஸ்தர் செய்யும் வேலையை மேல் பார்வை செய்துவர ஒரு அரண்மனை உத்தியோகஸ்தரை நியமித்தார். பக்கத்திலுள்ள கிராமங்களுக்குச் சென்று நேராய்க் குடிகளிடம் வார்த்தையாடி அவர்களுடைய ஒத்தாசையினால் களஞ்சியம் களஞ்சியமாய்ச் சோளம், கேழ்வரகு, நெல், கோதுமை முதலிய பண்டங்களைச் சேகரித்தார்.

கணக்கன் வீட்டுக் கலியாணம் விளக்கெண்ணெய்க்குக் கேடு.

தினமும் காலையில் எழுந்து ஸ்நானம், பூஜைமுடித்துச் சூரிய உதயத்திற்கே மந்திரியுடனுவதுசேனாதிபர் மங்களநாயகனுடனுவது வெளியே புறப்படுவார். சிலநாள் கிராமத்தில் சுற்றுவார். சிலநாள் சேனைகள் படைபடையாய்த் தயார் ஆவதைப் பார்வையிடுவார். சிலநாள் குதிரைச்சாலைகளையும், யானைச்சாலைகளையும் சோதனை செய்வார். சிலநாள் வீரர்கள் சாஸ்திர முறைப்படி அம்புகளைப் பிரயோகம் செய்யக் கற்றுக்கொள்ளும் இடங்களுக்குச் சென்று அவர்களைப் பரீக்ஷை செய்வார். சிலநாள் தமது சேனையையே இரண்டாய்ப் பிரித்து மங்கள நாயகன் ஒரு புறத்தையும் தான் ஒரு புறத்தையும் நடத்தி இருதிறத்தாரும் பொய்ச் சண்டை போடும்படி செய்து சேனையின் வலிமையைச் சீர்தூக்கிப் பார்ப்பார். இவ்வகையாய்க் காலைப் பொழுதெல்லாம் கழிந்துவிடும்.

மாலையில் போஜனம் முடிந்ததும் ஒற்றர்களை விசாரித்துப் பிரஜைகளின் மனப்போக்கைக் கவனிப்பார். பிறகு எல்லைப்புறமிருந்தும் கோட்டைகளிலிருந்தும் சமாசாரம் கொண்டு வரும் தூதர்கள் தத்தம் ஓலைகளை அரசனிடம் கொடுப்பார்கள். ஒவ்வொருவருக்கும் தக்க பதில் உரைத்து அனுப்பிவிட்டு முக்கியமான இராஜாங்க விஷயங்களையும், நீதி செலுத்த வேண்டிய வாதங்களையும் மந்திரி பிரதானிகளுடன் கலந்து விசாரிப்பார். விருத்தாப்பிய தசையை அடைந்த பிரதாபசிங்கருக்கு இவ்வளவு வேலைகளையும் சலிக்காமல் செய்ய பலம் எப்படி உண்டாயிற்று என்று எல்லோரும் ஆச்சரியமடைந்தனர்.

அவருடைய தலை முன்னிலும் அதிகமாய் நரைத்துவிட்டது; மீசையும் அப்படியே. நெற்றியிலும், கன்னங்களிலும், வரைகள் படிப்படியாய் அதிகமாயின; தேகம் மெலிந்தது. ஆனால் உழைப்பும் சுறுசுறுப்பும், இலாகவமும் முறைமுறை அதிகமாயிற்றென்னலாம். இளம் வீரர்களும் அவருடன் குதிரை சவாரி செய்து வரமுடியாது. மலைப் பாங்கான தேசத்தில் குதிரை சலித்து நடக்க முடியாமல் போகும் வரையில், தான் ஒரு சிரமத்தையும் பாராட்டாமல் சவாரி செய்வார்.

இத்துணை சுறுசுறுப்பாயும், ஒழுங்காயும், முறை தவறாமலும், காலமறிந்து காரியம் செய்வதைப் பார்த்த ஒவ்வொருவரும் இயந்திரம்போல் வேலை செய்யத் தொடங்கினர். இராஜன் எத்தன்மையனோ அவ்விதமே யல்லவா பிரஜைகளும்! பிரதாபசிங்கர் முகத்தைப் பார்த்தவுடனேயே எல்லா உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும், சிப்பாய்களுக்கும், வேலைக்காரர்களுக்கும் தங்களை யறியாமல் ஒருவிதமான பொறுப்பும், உற்சாகமும் இராஜ பக்தியும் உண்டாகி வரும்.

வெளியில் பலரும் காண இவ்விதம் தளர்ச்சியைக் காட்டாமல் உழைப்பே முக்கியமென்று மேற்கொண்டு அலைந்துவந்தார். ஆனாலும், அவரது மனக்கவலை சொல்லிமுடியாது. சாயங்கால வேளைகளில் சாவகாசம் கிடைத்தால் நந்தவனத்திலாவது பூந்தோப்பிலாவது உலாவப்போவார். சில வேளைகளில் காந்திமதி இராணி அவ்விடம் வருவதுண்டு. விசேஷமாய் அம்மாது சிரோன்மணி இப்போது வெளிப் புறப்படுவதில்லை. உலாவும்போது ஆலோசனையில் ஆழ்ந்து ஓர் இடத்தில் நின்றுவிட்டால் நான்கு நாழிகை ஐந்து நாழிகை இடம்விட்டு அசையமாட்டார். ஒவ்வொரு சமயங்களில் யாராவது வந்து தூக்கத்தில் இருப்பவனை எழுப்புவதுபோல் அவரை எழுப்ப வேண்டியிருக்கும். அவர் மனக்கவலையின் காரணம் நமக்குத் தெரிந்தவைகளே. துணை வலிமை கிடைக்குமோ என்ற சந்தேகம் முதலில். சுகுணபுரத்தரசன் வீரபத்திரன் சீக்கிரத்திலேயே பதில் அனுப்பிவிட்டான். துருக்கர் படை உதயபுரியை எதிர்ப்பதாயிருந்தால் 1000 காலாட்படைகளையும் 500 குதிரை வீரர்களையும் துணைக்கு அனுப்புவதாக வாக்குக்கொடுத்தான். ஆனால் அச்சேனைமட்டும் போதுமானதா? ஜயபாலனிடமிருந்து பதில் வரவில்லை. தினமும் சாயங்காலம் விசாரிப்பார். தினமும் சமாசாரம் கிடைப்பதில்லை. இதுகாரியமாகவே ஏமாங்கதனும் சித்திரகிரீவனும் ஜோதிபுரிக்குப் போனது. காரியம் முக்கியமானதாய், சீக்கிரம் முடியவேண்டியிருக்கும்போது, சற்றுத் தாமதமான போதிலும் மனிதன் மனதுக்கு யுகம்போல் தோன்றுகின்றது! காலையில் ஒரு முறை, மாலையில் ஒரு முறை, சாயங்காலம் ஒரு முறை—இவ்வாறுகஒருநாள் ஆறு, ஏழு முறை ஒவ்வொரு காரியத்தைப்பற்றியும், நினைத்தார். ஆறு,ஏழு நாள்

கழிந்து விட்டதாகவே மனந் தளருகின்றது. ஜயபாலனிடமிருந்து பதில் வர இன்னும் காலமிருக்கலாம். மனத்திற்குமட்டும் அவ்விதம் தோற்றுவதில்லை. இவ்விஷயத்தில் பிரதாபசிங்கருடைய ஆவலைப் பார்த்து அவரைத் தடைசெய்ய இஷ்டமில்லாமல் ஏமாங்கதனையும் சித்திரக்கிரீவனையும் அனுப்பினான் சுமதி!

ஆயினும் என்ன ஆயிற்று! மறுபடியும் திரும்பி வந்தனர் ஏமாங்கத சித்திரக்கிரீவா! என்ன சமாசாரம்! "ஒன்றுமில்லை. சீக்கிரம் தக்க ஏற்பாடு செய்து பதில் அனுப்புகிறேன் என்றான்" ஜயபாலன். "என்ன ஏற்பாடு செய்யப் போகிறான்! எப்பொழுது! எப்பொழுது! ஆ! ஹா! எப்பொழுது! என் அவசரம் தெரிகின்றதா அவனுக்கு? சிறுபிள்ளை. ஒருக்கால் 'உதயபுரி அரசன் மகளை நான் விவாகம் செய்துகொள்ள உத்தேசமே; ஆக்ஷேபணையில்லை. அவளை ஒரு மகமதிய பாக்ஷா மணம் செய்துகொள்ள ஆசைப்படும்போது நான் குறுக்கே சென்று, அது காரணமாய் உதயபுரியரசனைக் காப்பாற்ற என் சேனையை அனுப்புவானேன்? ஒருக்கால் உதயபுரி யரசன் தோற்று விட்டால் அடுத்தபடி யாருடைய தலை உடையும்? ஜோதிபுரி யரசனுடைய தலையே யல்லவா?' என்று எண்ணி, துணை யனுப்பச் சரிப்படாது என்று சொல்ல இஷ்டமில்லாதவனாய் என்னை ஏமாற்ற இம்மாதிரி நய வார்த்தைகளைச் சொல்லி யனுப்பி விட்டானோ!—சீச்சீ! மனமே ஏன் இப்படித் தளர்கின்றாய்! ஏன் மனிதர்களின் நேர்மையைக் குறித்துச் சந்தேகப்படுகிறாய்! யோக்கியனை அயோக்கியன் என்று எண்ணுவதும், நல்லவனைத் தீயவன் என்று எண்ணுவதும், பாவமே யல்லவா! ஜயபாலன் உதவி செய்வான். ஆக்ஷேபணையில்லை. ஆனால், ஏன் இவ்வளவு தாமதம்? ஜயபாலன் இஷ்டப்பட்டு என்ன பயன்? அவன் மந்திரி சிதானந்தருடைய உத்தேசம் என்னமோ?"—என்றிவ்வாறு தினமும் கவலைப்படுவார். ஏனெனில் ஜயபாலன் அனுப்பக்கூடிய சேனையின் அளவு தெரிந்தால்தான் யுத்தத்துக்குத் தக்க ஏற்பாடுகள் செய்யக் கூடுமாய் இருந்தது.

இரண்டொரு நாட்கள் சென்றன. இன்னமும் பதில் கிடையாது. என்ன செய்வான் பிரதாபசிங்க ராஜன்? சுமதியை வரவழைத்தான். பிரதானிகளை வரவழைத்தான். ஆலோசனை சபையில் அனைவரும் கூடியவுடன் "ஐயன்மீர், இனி ஜயபாலனை நம்பி என்ன பயன்? அவனுடைய சேனையை எதிர் பாராமல் நாம் யுத்தத்துக்குப் பிரயத்தனம் செய்ய முடியுமாகில் செய்யுங்கள். ஏனெனில் அவன் சொல்லியனுப்பிய கால எல்லையும் தீர்ந்தது. 'கிட்டாதாயின் வெட்டெனமற' வென்று பெரியோர் சொன்னதை மறக்கக் கூடாது. ஜயபாலனே இதற்குக் காரணமாய் இராமல் இருத்தலுங்கூடும்! இருப்பினும் என்ன? நமக்கென்னவோ உதவி வேண்டும்; அதுவும் ஜயபாலனிடமிருந்து வரவேண்டும். ஏதோ காரணத்தால் கிடைக்கவில்லை என்றால் அதைப்பற்றிக் கவலையை ஒழியுங்கள்" என்றான் அரசன். தான்மட்டும் கவலையை ஒழிக்கவில்லை; ஒழிக்க இஷ்டமும் படவில்லை.

சுமதி "அரசே இதுவரையில் நான் தங்களுடன் இவ்விஷயத்தைப்பற்றி அதிகமாய்ப் பேசவில்லை. இன்று இரண்டொரு வார்த்தை சொல்லுகிறேன். ஜயபாலனுக்குத் தன் சேனையை உதயபுரிக்கு அனுப்ப இஷ்டமில்லாமல் இருந்தால் உடனே அப்படியென்று பதில் உரைத்திருப்பான். தனது மந்திரிகளுக்கு இஷ்டம் இல்லையானால் நமக்கு நம்பிக்கைப் படும்படி வாக்குக் கொடுக்க மாட்டான். இராஜ்யத்தில் எத்தனையோ யோசனைகளால் காரியம் தவக்கப்படுகின்றன. அதை யெல்லாம் தாங்கள் நன்றாய் ஆலோசனை பண்ணக் கடவீர். ஜயபாலன் உதவி அனுப்புவதாகச் சொன்னவன் அனுப்பியே தீருவான். நீர் சற்றும் ஆலோசனை செய்ய வேண்டியதில்லை. காலம் வேறுபட்டாலும் இராஜபுத்திரனது மனம் வேறுபடுமா? சுத்தவீரனான ஜயபாலன், இருக்கும் இடத்தில் துரோக சிந்தை குடியிராது. செய்கிறேன் என்று சொல்லி மறுப்பானோ வீராதி வீரன். 'காதல் கவறுடல் கள்ளுண்டல் பொய் மொழிதல் ஈதல் மறுத்தல் இவைகண்டாய் போதில் சினையாமை வைகும் திருநாட'—பஞ்சமஹா பாதங்கள் என்றபடி பொய்யன் வாசனையே ஜோதிபுரி அரசனிடத்தில் கிடையாது. இராஜ காரியத்தில் தாமதத்தைக் கணக்கில் வைக்கக் கூடாது. ஜயபாலன் அனுப்புகிற உதவி இதுவரையில் வரவில்லையே என்றும், எவ்வளவு

கண்கண்டது கை செய்யும்.

என்று தெரியவில்லை யென்றும், பயப்பட வேண்டியதே யல்லாமல், வராது என்று எண்ணி விசனிக்கக் காரணம் இல்லை'' என்று தேற்றினான்.

சுமதி பேசி முடிந்ததும் அரசனுக்கு ஒருவித திருப்தி. "சுமதி! மறுபடியும் ஒரு முறை ஜயபாலன் கடிதத்தைப் படியும் பார்ப்போம்" என்றான். மறுபடி வாசிக்கவே அரசன் அதைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்துவிட்டு, சிறிது நேரம் ஆலோசித்து, "ஐயன்மீர்! நான் ஜயபாலனைக் குறித்து வீணே தப்பாய் அபிப்பிராயப் பட்டேன். அதுவும் எனது அவசரத்தால் தான். இந்த விருத்தாப்பிய தசை மூளமூள நிதானமும் குறைகின்றதுபோலும்—மங்கள நாயகரே! சுமதியர் உறுதி சொல்லும்போது நமக்கு என்ன குறைவு? சேனைகளை எவ்விதம் வகுப்பது என்பதையும், எத்தன்மையோரை எவ்விடம் நிறுத்துவது யுக்தமென்பதையும் யோசித்து ஒருவிதமாய்த் தீர்மானம் செய்துகொண்டு வாரும். நானும் சுமதியும் உம்முடன் சேர்ந்து அந்த ஏற்பாட்டை ஸ்திரப் படுத்துவோம். இனிச்சபைகலைவோம்" என்று சபையோரை அனுப்பிவிட்டுத் தானாய் "ஈசா! இந்த மூப்பின் பாரத்தைப் பொறுக்க என்னால் ஆகவில்லை. இராஜ பாரத்தினும் பளுவாய் விட்டதே. என் இளம் பிராயத்தில் எதிரிகளுக்குப்பயந்தவனா நான்! என்னருமைக் காந்திமதியை மணக்குங்கால் எவ்விதம் ஊக்கத்துடன் முன்சென்றேனோ அவ்விதமே யல்லவா எதிரியின் முன்னும் யுத்தத்துக்குச் சென்றேன். அவ்விதமான மனவலிமை யுடைய பிரதாபசிங்கன் இப்பொழுது துணை வலியை நாடி ஏங்குவதேன்! எனது மனக்கவலையோ சொல்லி முடியாது. என்னருமைக் காந்திமதியையும், என் கண்ணினும் அருமையான லலிதையையும் கண்டாலே மனம் பதைக்கின்றது. ஒவ்வொரு காரியத்திலும் முன்செல்ல மனம் கூசுகின்றது. ஈசா! என்னைச் சரியான வழியில் நீயே நடத்தல்வேண்டும்! மனிதனால் ஆவதென்ன! இராஜராஜேசுவரீ! தாயே!" என்று கைகூப்பி ஐயனையும் அம்மையையும் மனதாரத் தியானித்துச் சோலையுள் உலாவப் புகுந்தான்.

இத்தனை மனக்கவலைக்கும் முக்கியகாரணம் என்னவெனில் பிரதாபசிங்கனுக்கு ஆமத்பாக்ஷா தன்மேல் படையெடுத்து வருவது நிச்சயமென்றுமனதிற்பட்டதுதான். எவ்வளவு சாதுர்யமாய்ச் சமாசாரம் சொல்லி யனுப்பியிருந்த போதிலும், தன் மந்திரிகள் எத்தனை தூரம் தைரியம் சொன்னபோதிலும் ஆமத்பாக்ஷா தன் பேச்சை நம்பிச்சும்மாவிருப்பான் என்று பிரதாபசிங்கன் எண்ணவே யில்லை. "அந்த ஆமத் சுல்தான் திடீரென்று வந்து சேருவான். நிச்சயமாய் வரவே போகிறான்—" என்று அவன் மனதில் எண்ணம் உதித்துக்கொண்டே யிருந்தது. தன் வார்த்தையை நம்பிச்சுல்தான் ஆமத் ஒருமாத காலம் தாமதித்துப் பிறகு மறுபடியும் தூதனுப்பிச் சமாசாரம் தெரிந்துகொள்வானென்று முதலிலிருந்துபிரதாபசிங்கருக்கு நம்பிக்கையேகிடையாது. ஏதாவது ஒருநாட்காலையில் ஒருதூதன் வந்து "அதோ பாருங்கள், துருக்கப்படைவருகிறதனால் எழும்புகின்ற தூசி ஆகாயம் அளாவிச் செல்லுகின்றது. இனிச் சேனையைக் கொண்டு எதிர்க்க வேண்டியதுதான்" என்று சமாசாரம் கொண்டுவருவான் என்றே நிச்சயமாய் இருந்தார். ஆனால் மந்திரி சுமதியும் மற்றப் பிரதானிகளும் சொல்லும் தைரியத்தினால் சற்றே தேறியிருந்தார். அதனால்தான் ஜயபாலனுடைய உதவியை அத்தனை துரிதமாய் எதிர்பார்த்தது.

யோசனைமேல் யோசனையாய் முன்வந்து நிற்க, ஒன்றைப் பற்றி மற்றொன்றைக் கைவிட்டு, போகும் திசை, வழி, இவற்றையும் கவனியாது செல்லுகின்றார், இளந்தென்றலையும் பூமணத்தையும் அறியாமல் நுகர்ந்துகொண்டே நம்மரசன்! எத்தனை நாழிகையாய் உலாவுகின்றார் என்பது அவருக்குத் தெரியவில்லை. கடைசியில் ஒரு சேவகன் வந்து முன்நின்று "ஐயா ஜயபால ராஜனிடமிருந்து நால்வர் வீரர்கள் வந்து அரண்மனை முன் நிற்கின்றனர். தங்களை உடனேயே அவசரமாய்ப் பார்க்க வேண்டுமாம். வர உத்தரவா?" என்று கேட்டான். அரசன் "ஆம் ஆம்! ஆக்ஷேபனையென்ன? நான் அவர்களைக் காணச் சித்தமாய் இருக்கின்றேன். உடனே வசந்த மண்டபத்துக்கு வரச்சொல்" என்று வசந்த மண்டபம் நோக்கிச் சென்றார். செல்லும்பொழுதே "இன்று மறுபடி ஜயபாலன் தூதர்களை அனுப்பியிருக்கின்றான் போலிருக்கின்றதே!

கண் குருட்டுக்கு, மருந்து இட்டால் தெளியுமா?

என்ன சமாசாரமோ? மனமே! பதறாதே! எல்லாம் தெரியவரும் ஒருநாழிகைப் பொழுதில். பொழுதும் அஸ்தமித்து விட்டதே. காந்திமதியும் என்னைப் பார்க்க வேண்டுமென்று சொல்லியனுப்பினாளே! என்ன விசேஷமோ போய்க் கேட்கவேண்டும்" என எண்ணமிட்டுக்கொண் டிருந்தான்.

ஏழாம் அத்தியாயம்

ஜயபாலன் சேவகர்களைக் கண்டது.

வஸந்தமண்டபத்தின் முன்னே நான்கு வீரர்கள் நிற்கின்றனர். ஒருவன் குதிரைமேல் உட்கார்ந்திருக்கிறான். அவன்தான் சுலோசனன். மற்ற மூவரும் அவன் பின்னால் கீழே நிற்கின்றனர். பாதையின் இருபுறமும் அரண்மனைச் சேவகர்களும் அரண்மனை ஜனங்களும் கூடுகின்றனர். குதிரைமேல் நிற்கும் சுலோசனன் இப்புறம் அப்புறம் அசையவில்லை. அவனது குதிரையும் அப்படியே நின்றது. வழி நடந்த இளைப்பால் குதிரையின் மூக்கு விரிந்தும் தணிந்தும் தோன்றாவிட்டால் இக்குதிரையும் ஆளும் சிலையால் செய்யப்பெற்றதென்றே சொல்லிவிடலாம். இக்காட்சியைப் பார்த்து சந்தோஷப்படாதவர்களே கிடையாது. சில நிமிஷங்களுள் அரசன் அவ்வழியே வர, வழியில் நிற்கும் ஜனங்கள் விலகி நின்றனர். அரசன் வரவை அறிந்த சுலோசனன் கொடியில் குதிரைவிட் டிறங்கி தலைவணங்கி மறுபடி நிமிர்ந்து நின்றான். அரசன் அதை அங்கிகாரம் செய்துகொண்டு புன்சிரிப்புடன் "நீயோ ஜயபால ராஜாவிடமிருந்து வந்த தூதன்?" என, சுலோசனன் மறுபடி வணங்கி "ஆம்" என்றான். "ஆனால் உள்ளே செல்வோம் வாருங்கள். சாவகாசமாய் உட்கார்ந்து கொண்டு விசாரிப்போம்" என்றான் அரசன்.

உள்ளே அரசன் முன் செல்ல, சுலோசனனும் மற்ற சேவகர்களும், சில அரண்மனை ஜனங்களும் உள்ளே நுழைந்தனர். அரசன் ஆசனத்தில் அமர்ந்ததும் "உனது பெயர் என்ன? அப்பா" என்றார்.

சுலோசனன் "அடியேன் பெயர் சுலோசனன்."

அரசன் "அப்பா, சுலோசனா! எனது மருமகன் ஜயபாலனும், எனது தமக்கையும் சுகமாயிருக்கிறார்களா?"

சுலோசனன் "அனைவரும் சௌக்கியமே. மஹாராஜ் தங்களுக்குத் தமது நமஸ்காரங்களைச் சொல்லும்படி உத்தரவு செய்தார்."

அரசன் "எனது அருமை ஜயபாலன் தெய்வங்களின் அருளால் நீடூழிகாலம் இராஜ்ய பாரம் செய்யட்டும்—இன்னும் என்னப்பா சேதி சொல்லி யனுப்பினான் ஜயபாலன்?"

சுலோசனன் "சுவாமீ, எனது அரசன் சேனையினின்று 1,000 குதிரைவீரர் தமது தேசத்தைக்காக்க வருகின்றனர். அவர்களை நடத்துகிறவர் பிரசித்திபெற்ற கௌரவம் பொருந்திய வீர சிரோமணியாகிய ஜயசிங்கர். அவர்கள் புறப்பட்டு சீக்கிரமே உதயபுரி வந்து சேருவார்கள். மற்றபடி விவரங்கள்—."

அரசன் "சொல், அப்பா, சொல் அந்த விவரங்கள்தான் எனக்குத் தெரியவேண்டும். சொல் விரைவாய்.—"

சுலோசனன் தலைகுனிந்து நின்றான். ஒன்றும் பேசவில்லை. அரசனுக்கும் ஒன்றும் தோன்றவில்லை. "சுலோசனா! என்ன சமாசாரம். சுத்த வீரனான நீ தலைகுனிந்து நிற்பானேன்." "ஆம் சுவாமீ ஆம்! பெரிய தப்பிதம் செய்துவிட்டேன். என்னைத் துண்டம் துண்டமாய் வெட்டிவிடுங்கள். இத்தப்பிதம் செய்தபின், நான் ஜயசிங்க வீரரையாவது ஜயபால ராஜரையாவது கண்ணெடுத்தும் பார்ப்பேனா!!"—என்று விம்மி விம்மி யழத் தொடங்கினான்.

அரசன் இது என்ன விந்தையாய் இருக்கின்றதென்று தன் மனம் பதைபதைக்க, சற்று அதிருப்தியுடன் "என்னப்பனே, சமாசாரம் சொல், விரைவாய்.—"

"சுவாமீ! சேனை வருகிறதென்று சொல்ல முடிந்ததே தவிர என்று புறப்படுகின்றதென்பதும், சேனை எவ்வழியே வருகின்றதென்பதும் எவ்வூர்களில் தாங்கள் உணவுப் பொருள்களை சேகரித்து வைக்கவேண்டுமென்பதும் என்னிடம் சொல்லவில்லை. எல்லாம் இரகசியம் என்று ஒருவருக்கும் தெரியக்கூடாதிருக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் ஒரு கடிதம் எழுதி அதில் எல்லா விவரமும் எழுதியனுப்பினார் போல் தோன்றுகின்றது. அக்கடிதம் எங்கேயோ—"

அரசன் "எங்கேயோ போட்டுவிட்டாயா? அட ஈசா! கைக்கு எட்டுவது வாய்க்கு எட்டுவ-

கண் தெரிந்து நடப்பவர்கள் பள்ளத்தில் விழமாட்டார்கள்.

தில்லையே நமது அதிர்ஷ்டம்! எங்கே போட்டுவிட்டாய்? அப்பா, இப்படியும் அஜாக்கிரதையாய் இருக்கலாமா?''

சுலோசனன் "அதற்காகவே என்னை சிரச்சேதம் செய்யுங்கள். அவ்வளவுதான் இனி யான் இருந்தும் பயனில்லை. அஜாக்கிரதையாய் இருந்து எஜமானத் துரோகியாய் விட்டேன். இனி இராஜ தண்டனைக்குத் தயாராயிருக்கிறேன்'' என்று இரண்டு முழங்கால்களையும் மண்டியிட்டு நிலத்தின்மேல் கவிழ்ந்தான். அரசனுக்குக் கோபம் ஒருபுறம்; உயிரைத் துரும்பாக எண்ணி, அஜாக்கிரதையாய் இருந்ததற்காக பரிகொடுக்கத் தயாராய் இருக்கும் சேவகனைப் பார்த்து பரிதாபம் ஒருபுறம்; சங்கதி சரியாய்த் தெரியவில்லையே என்ற ஏக்கம் ஒருபுறம்; இத்தகைய உணர்ச்சிகள் ஒவ்வொன்றும் மனத்தை வதைக்க ஒன்றும் பேசாமல் சும்மாவிருந்தான் சிறிது நேரம்.

சிறிதுநேரம் பொறுத்து அரசன் "சுலோசனா! உன்னைத் தண்டிப்பது இருக்கட்டும். நடந்த விஷயங்களை விவரமாய்ச் சொல்வாய், அப்பா. சங்கதி தெரியப்படுத்தாமல் தண்டனையைக் கோரினால் எப்படி? எனக்கும் சமாசாரம் கிடையா விட்டால், மேல் நடக்கும் காரியங்களைச் செவ்வையாய் ஏற்பாடு செய்ய முடியாது. முதலிலிருந்து நடந்தவற்றை ஒன்று விடாமல் சொல்லப்பா'' என்றான்.

சுலோசனன் "ஐயா, சொல்லுகிறேன். இன்றைக்கு எட்டாம் நாள் என்னிடம் கடிதத்தைக் கொடுத்து, ஜயசிங்கர் சுருக்கமாய் நான் மேற்சொல்லிய சமாசாரத்தையும் சொல்லியனுப்பினர். உதயபுரிக்கு வந்தவுடன் ஒரு தாமதமும் செய்யாமல் உமது கையிலேயே கடிதத்தை கொடுக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு செய்தார். இதோ நிற்கும் இவ்வீரர்கள் பின்சூழ நான் புறப்பட்டேன். நேற்று சாயுங்காலம் வரையில் வழியில் யாதொரு தொந்தரவும் ஏற்படவில்லை. இதோ, இச்சட்டையின் உள்ளுறையில் கடிதத்தைப் போட்டுக்கொண்டிருந்தேன். அப்பொழுதுதான் நான் கடைசியாக அக்கடிதத்தைப் பார்த்தது. அவ்வந்திப் பொழுதில் நாங்கள் வீமபுரிக்கு பத்து மைல் தூரத்தில் வடக்கேயிருக்கும் மலைக்கணவாய்க்கு வந்தோம்; வந்தவிடத்தில் காலைக்கடனை முடிக்கும்படி சட்டைகளைக் கழற்றிக் கீழே வைத்தேன். அப்பொழுதுகூட கடிதத்தைக் கவனித்தேன். கடவுளைத் தொழுது, நீர் அருந்தி, இளைப்பாறிய பின்னர், அவசரமாய் ஆடைகளை அணிந்து புறப்பட்டு வந்து விட்டோம். இரவில் வீமபுரிக்கு வந்து சத்திரத்தில் இறங்கியபின்புதான் கடிதம் பையில் இல்லையென்பது தெரிந்தது. உடனே வேறு குதிரைகள் வாடகைக்கு வாங்கிக்கொண்டு மறுபடி கால்வாய்க்குப் போனோம். போகும் வழியில் எங்களுடன் கூட்டிக்கொண்டு வந்திருக்கும் இவ்விடையனைக் கண்டோம். அவனை விசாரித்தால் எல்லா விவரமும் சொல்லுவான்'' என்றான்

அரண்மனைச் சேவகர்கள் இடையனை முன் கொண்டுவந்துநிறுத்தினர். கைகால்கள் கிடுகிடுவென்று நடுங்கத் திருதிருவென்று விழித்துக்கொண்டு நிற்கும் இடையனை அரசன் பார்த்து, "பிள்ளாய்! நீ பயப்படாதே நடந்ததைச்சொல் கேட்போம்'' என்றான்.

இடையன் விழுந்து நமஸ்கரித்து "சாமி! சாமி! பனைப்பொழுதுங்கோ; சாமி, அப்போ ஆலமரத்திலே எலபொறிச்சுக் கிட்டிருந்தேன்! அப்போ வந்தாங்கோ துலுக்கப் பசாசுங்கோ! ஆறு பேருங்கோ! நானு அப்படியே ஒளிஞ்சுகிட்டே. சாப்பட்டாங்கோ. அந்தப் பொளுதுக்குள்ளே எசமாங்கோ வந்திட்டாங்கோ'' (சுலோசனனைப் பார்த்து) "அதுக்குள்ளே எல்லாரும் ஓடிட்டான். ஒத்தன் பொந்திலே ஒளிஞ்சிண்டிட்டான். நேக்கு பயம் சாமீ. கண்டுகிட்டா அடிப்பாங்கோன்னு இவங்கோ புறப்பட்டதும் வந்து சேர்ந்தாங்கோ மறுபடி பிசாசுங்கள். கீளே கிடந்ததாம் 'ஒரு காகிதம்'. அதை வெச்சுக்கிட்டு என்னவோ கத்தினுங்கோ துலுக்கிலே. மறுபடி குதிரையை ஓட்டிக்கிட்டு திரும்பித் திரும்பிப் பார்த்துக்கிட்டு ஓடினுங்கோ. நான் இறங்கிமெள்ள மூட்டை எடுத்துக்கிட்டு, இருட்டானபடியாலே ஊருக்கு வரப்போ என்னை கண்டுகிட்டாங்கோ, இதோ சாமீ மூட்டை! கடுதாசி எங்கிட்டே இருக்கன்னுட்டு அடி அடின்னு அடிச்சாங்கோ சாமீ; முதுகு பாருங்கோ வீங்கிடுச்சு! கடுதாசி என்னிடம் இல்லவே இல்லீங்கோ: அவங்கோ கொண்டு போரத்தே நானே பாத்தேன்''

அரசன் "சரிசரி நிறுத்து உன் கதையை.

சுலோசனா, என்ன தப்பிதம் செய்தாய்? கடிதம் போனதைப்பற்றிக் கூட நான் முதலில் அவ்வளவு கவலைப்படவில்லை. எனக்கு வர வேண்டிய கடிதம் துருக்கர் கையில் அகப்பட்டதென்றால் என்ன கஷ்டம் பார். நமது இரகசியமெல்லாம் வெளியாய்விட்டன. அவர்கள் எத்தேசத்தவர் என்று தெரியுமா?" சுலோசனன் "தெரியும், ஐயா, இதோ அம்மூட்டையில் இருந்த கடிதம் ஒன்று; தமக்கு சிந்து தேசத்து பாக்ஷா ஆமத் எழுதியது. ஆகவே அவர்கள் ஸிந்து தேசத்தவர் என்றே தெரிய வருகின்றது.

அரசன் "கெட்டுப்போயிற்றே காரியம். அப்பா சுலோசனா! உன்னை நொந்துகொள்வதில் என்ன பயன்? இதுவும் என் விதியின் பயன்தான்—யாரடா சேவகன் மந்திரியை அழைத்துவா!" "(மனத்துள்)—" ஆஹா! தெய்வ சங்கல்பம்தான் எப்படியிருக்கின்றது! நாம் ஒருவிதமாய் சூழ்ச்சிசெய்து இரகசியமாய் துலுக்கனை ஏமாற்றிவிட எண்ணினதால் தெய்வம் நம்மை ஏமாற்றுகின்றதே. ஈசா, இதுவும் உன் திருவிளையாடல் அல்லவா? எனது நண்பன், எனது மருமகன், இராஜ புத்திருள் திலகம் போன்றவன் எனக்கு நிருபம் எழுதியனுப்ப, அதன் சங்கதி யாதொன்றும் நான் அறியாமல் தேனில் வீழ்ந்த ஈ போல் தடுமாற, என் எதிரி, ஆமத் பாக்ஷா, எல்லா விவரத்தையும் நன்கு அறிந்து என்னை எதிர்க்க இராஜமார்க்கம் செய்துவைத்தது போல் ஆயிற்றே! நன்று! நன்று! சூரியகுலத்தில் அரிச்சந்திரன் மரபில் தோன்றிய நான் துலுக்கனுக்காயினுமென்ன! பொய் சொல்லத்துணிந்தேன் அல்லவா? அதன் பயன் இது! நான் என்ன சொல்லியும் சுமதி கேட்கவில்லை. விநாச காலே விபரீத புத்தி: என்றபடி சுமதிக்கும் புத்தி விபரீதப்பட்டது போலும்.

"ஒருமாதத் தவணை சொன்னேன்! இந்த ஒரு மாதத்தில் என்ன அநுகூலம் ஏற்பட்டது? சுகுணபுரத்திலிருந்து வீரபத்ரன் 1,500 மனிதர்களை அனுப்புகிறான். சரி இருக்கட்டும். ஜயபாலனோ எப்பொழுது சேனையை இங்கு வரும்படி செய்கிறானோ தெரியவில்லை. ஆமத்பாக்ஷாவுக்கு எல்லைப் புறத்திலேயே 3,000 ஆள்கள் வரையில் உண்டு!

"ஆனால் ஒரு காரியம் அநுகூலமாயிற்று. மங்களநாயகர் தமது 4,000 போர்வீரர்களையும் தயார் செய்துவைத்துக் கொண்டிருக்கிறா[illegible] முகுந்தனும் ஆயுதசாலையில் இடமில்லாம[illegible] ஆயுதங்களைச்செய்து நிரப்பியிருக்கிறான். இ[illegible]னும் 25,000 பேருக்கு வேண்டிய ஆயுதங்கள் செய்ய சாமான்கள் சேகரித்து இருப்பதாகச் சொல்லுகிறான். இவ்வளவுதான்; இதற்காகப் பொய் சொல்லி ஏமாற்ற வழி தேடியிருக்க வேண்டியதில்லை.

"ஆயினுமென்ன! இந்த சங்கதிதான் அ[illegible]த் துருக்கனுக்குத் தெரிந்து என்ன செய்ய[illegible] போகிறான்! அவன் சேனை வழி நடந்து வர வேண்டும். அதற்குள் ———அடே, யார் அங்கே! மந்திரி வந்துவிட்டாரா?——"

சேவகன் "இன்னும் வரவில்லை மஹாராஜ்!"

அரசன் "மறுபடி ஒரு ஆளைத் தூரத்த[illegible] அவர் வீட்டிற்கு!" என்றான்.

இவ்வாறு அரசன், மனத்துள் ஆலோசனை செய்துகொண்டு மந்திரியை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்க, அரண்மனையில் நிகழ்ந்த குழப்பத்தைக் கவனிப்போம்.

சிறுவர்களுக்கான பக்கங்கள்

CHILDREN'S PAGES

கூட்டு வியாபாரம்

இருநூறு வருஷங்களுக்கு முன்னே, ஆரணி நகரத்துச் சந்தையில் வியாபாரி ஒருவன் சாமான்களை விற்க வந்திருந்தான். அவன் பொதிமாடு ஒன்று வைத்துக்கொண்டிருந்தான். அக்காலத்தில் நல்ல பாதைகள் கிடையாததாலும், இந்த வியாபாரியினிடம் பணம் அதிகமாயில்லாதபடியாலும், ஒரு வண்டியும் மாடுகளும் வைத்துக்கொள்வதற்கில்லை.

சந்தைக்குப் பல வியாபாரிகள் வந்திருந்தனர். அவரவர்களுடைய வியாபாரம் மிகவும் சுறுசுறுப்பாய் நடந்தது. அப்போது அந்த ஊர் ஜாகிர்தார், சந்தையைப் பார்க்க வந்தார். அவர் எல்லாவற்றையும் பார்த்துவிட்டு வரும்

கப்பத்காரன் வாழ்வு காற்று அடித்தால் போச்சு.

போது அந்தப் பொதி வியாபாரி இருக்குமிடம் வந்தார். அவனைக் கண்டு "ஏனப்பா! உன் வியாபாரம் முடிந்ததா?" என்றார்.

"இல்லை—இன்னும் கொஞ்சம் தினுசுகளிருக்கின்றன" என, ஜாகீர்தார் அவைகளென்னவென்று வந்து பார்த்தார். சில துணிகளும், விளையாட்டுச் சாமான்களும் இருந்தன. "அப்பா! அவைகளை எல்லாம் எனக்குக் கொடுத்து விடு—உன் வியாபாரம் ஏன் இவ்வளவு கொஞ்சம்?" என்று அவர் கேட்க, வியாபாரி, "சுவாமி, எனக்கு இன்னும் ஒரு மாடு வேண்டும். அது இருந்தால் எனக்கு இரட்டிப்பு லாபம் கிடைக்கும். இந்தவொருமாடு எனக்குப் போதாது" என்றான்.

"சரி; அப்படியானால் நான் உனக்கு ஒரு மாடு வாங்கித் தருகிறேன். உனக்குக் கிடைக்கும் லாபத்தில் பாதி எனக்குக் கொடுக்கிறாயா?"

அந்த வியாபாரி அதற்குச் சம்மதித்துக் கொள்ளவே, ஜாகீர்தார், அவனிடமிருந்த சாமான்களை வாங்கினதோடு இன்னமொரு மாடும், அதற்கு வேண்டிய சாமான்களையும் வாங்கிக் கொடுத்தார். வியாபாரியும் ஜாகீர்தாருக்கு வந்தன மளித்துப் போனான்.

ஒரு வருஷம் கழிந்தது. வியாபாரி போன வருஷம் நின்ற இடத்திலேயே தன் இரண்டு மாடுகளையும் ஓட்டிக்கொண்டு வந்து நின்றான். ஜாகீர்தாரர் அவ்விடத்தைச் சுற்றிப் பார்த்துவிட்டு வரும்போது, வியாபாரி நிற்பதைக் கண்டு "அப்பா, என்ன சமாசாரம்?" என்று விசாரித்தார். வியாபாரி ஜாகீர்தாரரை வணங்கி, "சுவாமி, இந்த வருஷம் எனக்கு 100 வராகன் இலாபம் கிடைத்தது. அதில் பாதி ஐம்பது வராகன் நீங்கள் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்" என்று 50 வராகனைக் கொடுத்தான். அவர் அதை வாங்கிக்கொள்ளாமல் "இந்த 50 வராகனுக்கும் சரக்குகள் வாங்கி இந்த வருஷம் விற்றுவா. அடுத்த வருஷம் மொத்த லாபத்தையும் நான் எடுத்துக் கொள்கிறேன்" என்றார். வியாபாரி அதற்கு ஒத்துக்கொண்டு, "சுவாமி, உங்கள் ஜாகிரில் சில இடங்களில் கொள்ளைக்காரர்கள் என்னைத் தொந்தரை செய்கிறார்கள். அவர்கள் என்னைத் தொந்தரவு செய்யாதிருக்கும்படி, ஓர் பத்திரம் எழுதிக் கொடுத்தால் எனக்குப் போதும். சுங்கம் கொடுப்பதும் கஷ்டமாயிருக்கிறது. அதைக் கொஞ்சம் நிவர்த்தி செய்து தரவேண்டும்" என்றான். ஜாகீர்தாரரும் அவனிஷ்டப்படியே செய்வதாக ஒத்துக்கொண்டார்.

சில மாதங்களுக்குப் பிறகு வியாபாரி ஜாகீர்தாரரிடம் ஓடிவந்தான். "சுவாமி, நான் இவ்வூருக்கு 20 மைல் மேற்கே மைதானத்தில் வரும்பொழுது, அங்கே குடியிருக்கும் ஜனங்கள் என்னைப் பிடித்துக்கட்டி, அடித்து, சரக்குகளை பிடுங்கிக்கொண்டு, மாடுகளையும் ஓட்டிக் கொண்டு போய்விட்டனர்" என்று முறையிட்டான். ஜாகீர்தாரருக்குக் கோபம் உண்டாயிற்று. "ஆஹா, நம் உத்தரவு பெற்றிருக்கும் போதே இம்மாதிரி கொள்ளை நடக்கிறதா?" என்று சொல்லிவிட்டு உடனே சிறு சேனையுடன் புறப்பட்டு வியாபாரி சொன்ன இடத்திற்குப் போனார். அங்கே விசாரித்ததில், வியாபாரி கூறியது உண்மையென்று வெளிப்பட, துஷ்டர்களைத் தண்டித்து வியாபாரியினுடைய மாடுகளையும் சர்க்குகளையும் கண்டுபிடித்துக் கொடுத்தார். வியாபாரி அவைகளை சந்தோஷத்துடன் வாங்கிக்கொண்டுபோய், வர்த்தகம் செய்து அடுத்த வருஷம் அந்த இடத்தில் வந்து ஜாகீர்தாரருடைய பங்காக ஏற்பட்ட 150 வராகன்களையும் அவரிடம் கொடுத்துவிட்டான். ஜாகீர்தார் வியாபாரியினுடைய குணத்தைக்கண்டு மெச்சி, தன் பங்குக்கு லாபமாகக் கிடைத்த 150 வராகனையும் இனாமாகக் கொடுத்ததோடு, தன் அதிகாரத்தின் கீழிருந்த ஊர்களிலெல்லாம் சுங்கமில்லாமல் வியாபாரஞ் செய்யும்படியும் அனுமதிச் சீட்டுத் தந்தார்.

வியாபாரி யோக்கியமாய், தான் சொன்னபடி செய்ததாலல்லவா கடைசியில் சுகம் அடைந்தான்? அவன் கிடைத்தவரைக்கும் லாபம் என்று போய்விட்டிருந்தால் அவன் கதி என்னவாகும்? கொஞ்சகாலம் சௌக்கியமாயிருந்திருக்கலாம். ஆனால் அவனை எவனாவது கொள்ளையிட்டிருந்தால், யாரிடம்போய் முறையிட்டுக் கொள்வது? ஜாகீர்தாரரையே மோசம் பண்ணியிருப்பதால், அவரிடம்போய் சொல்லிக்கொள்ள முடியாது. ஆகையால் வியாபாரி அயோக்கியனாக இருந்தால், அவன் எல்லா விதத்திலும் நஷ்டம் அடைந்திருப்பான்.

உண்மையே பேசுகிறவன் சுகமடைவான்.

ஸ்திரீகளுக்கான பக்கங்கள்

LADIES' PAGES

தமயந்தி 22—மீட்சி

கார்பெற்ற தோகையோ கண்பெற்ற வாண்முகமோ
நீர்பெற் றுயர்ந்த நிறைபுலமோ—பார்பெற்று
மாதோடு மன்னன் வரக்கண்ட மாநகருக்
கேதோ வுரைப்பெனெதிர்.

மனிதனது சிறுமையும் கடவுளின் பெருமையும் எளிதிலறிய முடியாதென்பதற்குப் புஷ்கரனே சாட்சி யெனலாம். வெறியிற் கவிந்து வீண் டம்பங்களில் உழன்று, தமக்கு நாளை வரக்கூடிய நிலையைச் சற்றுங் கவனியாது, அகந்தையிற் குளித்துத் தருக்கித் தலை தெரியாது கூத்தாடித் தன் அழிவைத் தானே தேடும் தாமஸ குணத்தின் உருவகமாகவே அவனைக் கூறலாம். எனினும் அத்தாமஸ நிலையி லுட்பட்டவரையும் தன்மயமாக்கிச் சரிப்படுத்த உழலும் பெருந்தன்மை வாய்ந்த நளன் பேரருள் ஆண்டு அவனைச் சீர்படுத்த முந்துவது தவறாகாது. அடினும் ஆவின்பால் தன் சுவை குன்றாது; புகைக்கினும் காரகில் பொல்லாங்கு கமழாது; அறைக்கினுஞ் சந்தனம் தன் மண மாறாது; காய்ச்சினும் தங்கம் தன் னொளிகுன்றாது. குணமே யுருவாகி வந்த நளன் துன்பமுறினும் பெருமை யிழந்திடான்—அல்லவா? உள்ளீர மூலராப் பசை வாய்ந்த செந்தண்மை பூண்ட அம்மன்னன் இன்பமும் துன்பமும் ஒருங்கேவிரும்பியவன். அதுவே பெரியோர் நிலைமை.

முன்புநின் றிசைநிறீஇ முடிவு முற்றிய
பின்புநின் றிசைநிடிஇப் பயக்கும் பேரறம்
இன்பம்வந் துறுமெனின் இனிய தாயிடைத்
துன்பம்வந் துறுமெனின் துறக்க லாகுமோ?

கேவல ஆசாபாசங்களில் கட்டுண்டு உழலும் குறுகிய பார்வை யுடையார்க்குத் தம்மையல்லால் உலகில்லை. விசால நோக்கமும், வாழ்க்கையுயர்வும் வாய்ந்தவர்க்கு அத்தகைய இடும்மை ஏற்பட மனமிடந்தராது காக்கும். அத்தகைய மனச் செம்மையே பெரியார்க்கு அணிகலம். இன்றைக் கிருப்பது நாளையிராது. நிலையாமையே தன் இயற்கையாகக் கொண்ட இவ்வுலகில் பொறுமை, சாந்தி, வைராக்கியமாகிய முக்காற் சோபானத்திருந்து எல்லார்க்கும் நன்மை செய்யும் பெருமையே தெய்விகந் தரும். இத்தகைய எண்ணங்களே ஆரிய மக்களது அந்தரங்க வாழ்க்கையின் பெருமை என்றும் விளக்கி வந்ததென்பது, தன்னிடம் க்ஷாத்திரங்கொண்டு, தோற்று விளங்கிய புஷ்கரனிடம் நளமன்னவன் பேசிய மொழிகள் விளக்கும் என்பது திண்ணம்.

நாடு நகரம் பொருள் முதலிய யாவும் துறந்து, நற்றுணை யற்று, நற்சொல்லற்று, நடுநிலையற்று, கீழ்மையுற்று விளங்கிய புஷ்கரன் தனது நிலையை எண்ணுமலே தருக்கியிருந்தான்; அவனது உண்மை நிலையை அவனை அறியவிடாது அவன் அகந்தை இடையேதடையாய் நின்றது. மேலும், தன்னை வென்றானே என்ற க்ஷாத்திரம் அவனை நளனிடம் வெறுப்பும் கோபமும் ஆத்திரமும் கொள்ளச் செய்ததாயினும், அலையற்று நிற்கும் நடுக்கடல்போல நளமன்னவன், நல்லோர் பொல்லோர் எனப் பாவியாது சந்திரன் நிலவு விரிப்பது போலக் குளிர்ந்த மொழிகளால் பின் வருமாறு சொன்னான்:—

"புஷ்கர! ஏற்றமும் இறக்கமும் எவர்க்கும் உண்டு; அது உலக இயற்கை. எனவே கவலையுறேல். உன்னை ஜயிக்கவென்று நான் இக் கவறாடவில்லை; என் பழியைக் கழிக்கவென்றே ஆடினேன்,

'மயிர் நீப்பின் வாழாக் கவரிமா னன்னார்
உயிர் நீப்பர் மானம் வரின்'

என்பது நீ அறியாததல்ல. உனது முன் கோபமும் ஆக்கிரஹமும் உன்னை அரசருள் பதராக்கிவிட்டன; உன் நாவிற்கு நரம்பில்லாமல் பேசச் செய்தன. பிறர் சொத்து, தாரம் என்றால் தித்திக்குமா? முட்டாளே! பிறன் மனையாளாகிய தமயந்தியைப் பெற என்ன ஆசைப்பட்டாய்! கொம்புத் தேனுக்குக் கண்ணிலா முடவனாசைபட்டால்கிட்டுமா? நிலவைக் கண்டு கைக்கொள்ள அழும் அறியாக்குழந்தை போல் என்னவென்னவோ உளறினையே! உள்ளிக்குப் பரிமள மெங்கிருந்து வரும்? உன் கொடுமை உன்னை எனக்கு அடிமையாக்கியது; உன் வாய்க் கொழுப்பு உன்னைச் சேர்ந்தார் உற்றார் அனைவரையும் எனக்கு அடிமைகளாக்கியது. ஆனால் அந்நிலைக்கு நான் ஆதாரம் அல்ல. அவ்வாறே என்னை முன் வென்றதற்கும் நீ ஆதாரம் அல்ல என்பதை உணர்கிறாயா? எல்லாம் காலத்தின் கோலமாகும்.

கம்மாளன் பசுவைக் காது அறுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

‘வருவன தாமே வரும்’ ‘அளந்தன போகம் அவரவர்க்கு அற்றை நாளே!’ உன்னுள் ஒளிந்திருந்த கலியின் ஆவேசமே என்னை வெல்லுமாறு உன்னைத் தூண்டியது. இப்பொழுது மப்படியேயோ என்னவோ யார்க்குத் தெரியும்? புத்தியற்றவனே! கற்றறி மோழைகள்போல் நீ செய்தவற்றிற்காக நான் கோபங்கொண்டவன் அல்ல. தன்னைக் கண்டு குரைத்த நாயின்மேல் மலைக்கேன் கோபம்வரும்! அம்மலை அசையாது அமர்ந்து சாந்தியொடு விளங்குவது போலவே என் மனமும் உன் தவறான மொழிகளைச் சற்றுங் கவனியாது அசைவற்று இருந்தது. உன்மேல் எனக்கெப்படிக் கோப மரும்பும்? தாழ்ந்தோரை ஹிம்ஸிப்பது எனது இயற்கையல்ல; தருமமென்று உன்னைக் கொல்லத்தக்க நியாய மிருந்தாலும், பின் நீ என்னைக் கொல்ல விரும்பினாலும், நான் உன்னை ஒருநாளும் கொல்லேன். இது சத்தியம். உன்னைக் கொன்று யான் பெறவேண்டியதென்ன இருக்கிறது? அல்லது உன்னைச் சேர்ந்தாரைக் கொன்றுயான் என்ன பயன்பெறவேண்டும்? ‘கொலையும் களவும் காமமும் ஒழிமின்’ என்பது வேத வாக்கு. நீ சொல்லிய மொழிகள் சிறிதும் எனக்குத் துன்பம் தரா; உன்னிடமிருந்து வென்ற முன் எனதல்லாதிருந்த பொருளும் எனக்கு இன்பந் தரா. அப்பொருளை எல்லாம் நீயே பெறுவாய். நீ சுகமுற்றிருக்கக் காண்பதே எனக்குப் பேரின்பம். மெலிந்தோரைக் காப்பதே பெரியோர் கடமை. உன்னோடு சேர்ந்தாரும் அவ்வாறே பெறுவர் என்பதும் திண்ணம். அதுவே எனக்கானந்த மூட்டும். காலக் கொடுமையினால் வாய்தவறிப் பேசிவிட்டதால், உன்னிடமிருக்கும் எனது நட்பு தாழ்ந்து விடுமென எண்ண வேண்டாம். புஷ்கரா! உண்மையில் நீ என் தம்பி. குற்றம் பார்க்கில் சுற்ற மேது? நீர் ஒழுக்கை உத்தேசித்து மூக்கை யறுத்தால் மூச்சுக்கே முடிவுவந்து விடுமல்லமா? குழந்தாய்! அறியாமையால் நீ செய்ததனைத்தும் எனக் கொருநாளும் தவறாகப்படாது. குழந்தை காலாலுதைத்து விளையாடினால் அதன் தளிரொத்த காலை வெட்ட எந்தப் புத்தியற்றவன் துணிவன் அப்பனே! நீ என்றுஞ் சிரஞ்சீவியாயிருந்து சுகமுற்று விளங்குவாயாக! நன்மை வழியே நடந்து நலம் பெறுவாயாக!”

நளன் இம்மொழிகள் கூறினான். அம்மொழிகள் வாயினின்று வரவேற்றும், புஷ்கரன், அவ்வினிய மொழிகளின் நாதத்தையே உட்கொண்டவன் போலத் தனது செவி சாய்த்து நின்றான். என் செய்வான்? அவன் மனத்துள் இருவகை எண்ணங்கள் எழும்பிப் போரிட்டுக்கொண்டிருந்தன. அப்போரின் கலக்கத்தினால் அவன் கண்களிலிருந்து வெளிவந்த நீரோட்டம் அவன் நெஞ்சதைத்தப் பிளந்து பண்படுத்திய அம்மொழிகளின் வேகத் தாக்கை வெளியிட்டது. அச்சமயம் புஷ்கரன் உயிரற்றவன் போல நளன் காலில் விழுந்தான்; தான் செய்த தவறை மன்னிக்க வேண்டினான்; தன்னைக் காப்பாற்றும்படி கெஞ்சினான். அவ்வாறு மனங் கனிந்து குழைந்து விளங்கிய புஷ்கரனைத் தேற்றிய நளன் அவனைத் தழுவி ஆசீர்வதித்தான். அவனும் பலவாறு வாயாற வாழ்த்திப் புகழ்ந்து நளனது ஆதரவைப் பெற்று விளங்கினான்; ஒரு மாதகாலம் அங்கேயே யிருந்து நளன் செய்த மரியாதையை ஏற்றுத் தன் பதி யடைந்தான்.

புஷ்கரன் சென்றதும் நளன் தமயந்தியைத் தனதூர்க்கு அழைத்துவர ஆவல் கொண்டான்; தக்க ஏற்பாடுகள் செய்யவும் உத்தரவளித்தான். ராஜ தம்பதிகள் வரவைச் சரிவர ஏற்கவெனப் பட்டணத்தார் ஏற்றுக்கொண்ட பிரயாஸம் வாக்கிலடங்கா. எங்குப் பார்த்தாலும் நித்திலப் பந்தலிட்டு, நெடுங்கலசந் தாங்கி, பொற்கொடி விரித்து, தோரணங்கள் கட்டி, தெரு முழுதும் மெழுகிக் கோலமிட்டு அலங்கரித்துக் களிப்புடன் விழாக் கொண்டாட ஜனங்கள் செய்த ஆரவாரம் காண அக்கடலும் வெட்கி யடங்கும். மங்கல கீதமும், மதுர நாதமும் கொஞ்ச விளங்கிய அப்பட்டணத்தின் அழகை, அவ்விராஜ தம்பதிகள் பட்டணப் பிரவேசஞ் செய்யு நாளன்று காணச்

செஞ்சுடர் இருள் கீறித் தினகரன் ஒருதேர்மேல்
மஞ்சுய வணிகோலம் காணிய வெனவந்தான்

என்பது இழுக்காகாது.

வீமமன்னவன் பேரன்போடு தன் மகளுக்கென மீண்டுமெடுத்த வரிசைகளுடன் கற்பிற் சிறந்த தமயந்தி ஸ்ரீதேவியெனப் பொலிந்து மறுகில் விளங்க, களங்கமற்ற சந்திரன் போன்ற அவ்வம்மணியின் முகமண்டலத்

கம்மாளன் நாய், சம்மட்டித் தொனிக்கு அஞ்சுமா?

தைக் கண்டு அதிலிருந்து வெளிவரும் கருணை நிலவைப் பங்குகொள்ள வந்த ஜனங்களின் மனத்தாமரையின் உள்ளூறிக் கசிந்துவரும் தேனை யுண்ண ஆவல் கொண்ட சூரியன் போல நள மன்னவன், 'ஜயவிஜயீ பவ' வென வந்தனர் ஆசிகூற, பல்லியங்கள் பல இன்னிசை பொழிய, கன்னியர் சுப மங்கலம் பாட, நகர மாந்தர்கள் கண்களிலிருந்து ஆநந்தக் கண்ணீர் வழிந்தோடிப் புனிதமாகிய தெருக்கள் தோறும், தேர்மேலேறி தம் இரு குழந்தைகளும் அருகிலிருக்க, பட்டணம் பிரவேசஞ்செய்தனன். அச்சமயம் இடையிடையே தந்த பூரண கும்பங்களையும், பெய்த மலர் மாரியையும், சுழற்றிய ஆலத்திகளையும், இட்ட மாலைகளையும், கூறிய ஆசிகளையும் வேதமொழிகளையும் நெறிவழியே யாதரிக்க, அத்திருக்கூட்டம் ராஜ மறுகை யடைந்தது. அச்சமயம் ஜனங்கள் மனத்தெழுச்சியின் மிகையை அளவிட முடியாது. நள தமயந்தியரது பிரிவினால் பிரிவுற்றேங்கிய அவர், மழையைக் கண்ட பசும் புல்போல அப்போழ்து களித்துத் தழைத்தனர்; உத்ஸாக முற்றனர்; அரசவரவைக் கொண்டாட வாங்காங்கு கூட்டங்கூடினர்; களிகொண்டாடினர்; அவ்விருவரது பிரபாவங்களை விரித்துரைத்தனர்; கடவுளைக் கொண்டாடித் தம் அரச தம்பதியருக்குப் பெரும்பேறும் பெருவாழ்வுந் தரத்துதித்தனர்.

இவ்வாறு அந்நகரம் களிகொண்டாட உள்ளங்களித்து கன்றைக் கண்ட பசுவைப் போல அவ்விராஜ தம்பதியர் தமது அரண்மனையை அடைந்து தமது வரவைக் கொண்டாட ஜனங்கட்குப் பலவித நன்மைகளைச் செய்ய உத்தரவளித்துத் தமது அந்தப்புரத்தை யடைந்தனர். கற்பிற் சிறந்த மனைவியுடன் நள மன்னவன் நெடுநாள் சுகமாக வாழ்ந்துவந்தான்;

ஆழி சூழ்புவி முழுவதும் ஆழியொன் றுருட்டி
வாழி நல்லறம் புரிந்தரு மகம்பல வாற்றிச்
சூழி மால்வரைப் பிடருறு சுமையொழித் தாதப்
பாழி யம்புயத் தலகெலாம் பரித்தினி திருந்தான்.

பின்னுரை.

"தருமநந்தன! இவ்வாறு கவறால் நளன் பட்ட பாட்டைக்காட்டிலும் இக்காட்டில் தாங்கள் ஒன்றும் படவில்லை. அவனைப் போலக் கஷ்டப் படாமல் எப்போதும் இக்காட்டில் சத்காலக்ஷேபஞ் செய்யும்போது உமக்கு ஒரு நாளும் குறை வராது. கவலை யற்றிரும்" எனப் பிருஹதச்வர் கூறிய, இந்தத் தமயந்தியை மணந்து பெருமைபெற்ற நளனது கதையைப் படிப்போர் கேட்போர் அனைவரும் பெருமை பெறுவார்; கலிதோஷ மறுவாரென்பது பெரியார் கொள்கை.

கலிவினைபோம் கார்க்கோட னஞ்சறும் கஞ்சத்
தலமனையாள் சார்புறும் சாற்றும்-உலகிலெக்கும்
வளன்யாவும் வாய்க்குந் தமயந்தி போற்று
நளன்காதை சொல்ல நயந்து.

பிரபஞ்ச வர்த்தமானம்

NEWS & NOTES

இந்தியப் பஞ்சாலைகளின் நிலைமை.

1918௵ ஏப்ரல்மாதத்திலிருந்து 1919௵ மார்ச்சு ௴ வரையில் இந்தியப் பஞ்சாலைகளில் நூற்கப்பட்ட நூல் 615 மிலியன் பவுன்(lb) எனவும், நெய்த வஸ்திரங்கள் 350 மிலியன்(lb) பவுன்கள் எனவும் மதிப்பிடப் படுகிறது. இதே விஷயத்தில் 1917-1918௵ங்களில் உற்பத்தியானது 661 மிலியன், 381 மிலியன் பவுன்கள் ஆகும். இந்தியப் பஞ்சாலைகளில் 1918௵ ஏப்ரல் மாசமுதல் 1919௵ மார்ச்சு௴ நெய்யப்பட்ட துணிகள் 44 கோடி ரூபாய் பெறுமென்றும், இதற்கு முந்திய வருஷத்தியது 27 கோடி ரூபா யாயிற்று என்றும் தெரிய வருகிறது.

* * *

அமெரிக்க சேனையில் இந்தியவீரர்கள்.

அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில், நம்மிந்தியர்கள் இருக்கின்றன ரென்று பலர் அறிந்திருந்த போதிலும், அவர்களில் பலர் இப்பொழுது அந்நாட்டுச் சேனையில் சேர்ந்து, ஜர்மனிக்கு விரோதமாக சண்டை செய்கின்றனர் என்பது பலருக்குத் தெரிந்திராது. 125 இந்திய மாணவர்கள் தற்காலம் அமெரிக்காவில் வாசித்து வருகின்றனர். அவர்களில் இதுவரையில் தெரிந்த வரையில், 18 பெயர்கள் யுத்தவீரர்களாகச் சேர்ந்திருக்கின்றனர். சிலர் லெப்டினண்டு பதவிகளையும் வகித்திருக்கின்றனர் என்பதை அறிய, நமக்கு மிகவும் சந்தோஷத்தைத் தருகின்றது.

காணம் தப்பினால் மரணம்.

மேனுட்டார் சண்டையி லிறங்கி யிருக்க, அவர்களுடைய வியாபாரம் க்ஷீணித்தது.

ஜப்பானின் ஊக்கம்.

இதே சமயமென்று, வெகு காலம் காத்திருந்த ஜப்பான் தன் வியாபாரத்தை முன்னுக்குக் கொண்டுவர ஆரம்பித்தது. அநேகமாய் ஐரோப்பாவிலிருந்து இதுவரைக்கும் கிடைத்த சரக்குகளெல்லாம் நமக்குத் தற்காலம் ஜப்பானிலிருந்தே வருகின்றன. ஜப்பானிய வியாபாரம் எல்லாத் துறைகளிலும் மிகத் தீவிரமாக விருத்தியடைந்து வருகின்றது. உதாரணமாக 1915௵த்தில் ஜப்பானிலிருந்து £ 14,700 மதிப்புள்ள புட்டிப்பால் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது. ஆனால் இவ்வருஷம் 4 மாதங்களில் (அதாவது ஜனவரி முதல் எப்ரல் வரையில்) £ 19,300, புட்டிப்பால் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது வியக்கத்தக்கதே.

* * *

ஆயுர்வேதத்தின் மகிமை.

பல வருஷங்களாக லண்டனில் வசித்து வருபவரும், ஆயுர்வேதத்தில் நல்ல அனுபவமுள்ளவருமான எஸ். எம். மித்திரா என்பவர் இங்கிலாந்தில் பல நோய்களை ஆயுர்வேத முறைகளால் குணப்படுத்தினரென்பது நமக்கு மகிழ்ச்சித் தருகிறது. இவர் சில வருஷங்களுக்கு முன்னே "ஸர்வதேச வைத்திய மகாசபை" நடைபெற்ற பொழுது, நம் பூர்வீக வைத்தியத்தைக் குறித்து அச்சபையின் முன் பிரசங்கம் புரிந்தனர். போர்முனையிலே குண்டுகளினால் வெகு நடுக்கமுற்று நரம்பு தளர்ந்து சீர்கெட்டுப் போனவர்களுக்கு அவர் குணமுண்டாக்கியிருக்கிறார் "ஆங்கிலவைத்தியர்களால் கைவிடப்பட்ட நோய்களையும் அவர் பூரண சுகப்படுத்தியிருக்கிறார்" என்று அவரை யறிந்தவர் ஒருவர் கூறுவதை, ஆயுர்வேதமுறையை மறுப்பவர்கள் கவனிக்கவேண்டும்.

* * *

ஓர் கொடையாளரின் மரணம்.

செட்டிமார்களில் ஒருவரும், தம்மினத்தாருக்கும், இந்து மதத்திற்கும் மிகவும் உழைத்தவருமான திவான் பஹதூர் கலவல ராமாநுஜம் செட்டியார் அவர்கள் இம்மாதம் காலஞ்சென்றதை அறிய மிகவும் விசனிக்கிறோம். காலஞ்சென்ற செட்டியாரவர்கள் சிலகாலம் சென்னைமாநகரின் ஷெரிப்பாக இருந்து வந்தது அனைவரும் அறிந்த விஷயம். தாமும் தம் தமயனார் ஸ்ரீமான் கண்ணன் செட்டியாரவர்களும் சேர்ந்து பல தர்ம ஆயுர்வேத வைத்திய சாலைகளையும் பல பள்ளிக்கூடங்களையும் ஸ்தாபித்ததோடு தம்மிடம் வந்தவர்களுக்கு இல்லையெனாது கொடுத்துவந்து "தர்ம ராமாநுஜம்" என்னும் பெயரை யடைந்தார். செட்டியாரவர்களின் மரணம் நம்மவர்களுக்கு ஓர் பெரும் துரதிர்ஷ்டமென்றே கூறவேண்டும்.

* * *

ஓர் சிறுவர் கண்டுபிடித்த அதிசயங்கள்.

பம்பாய் மாகாணத்திலுள்ள ஈ. ஈ. தத்தர் என்னும் சிறுவர் ரஸாயன சாஸ்திரத்தில் பல விஷயங்களைக் கண்டுபிடித்ததாகத் தெரியவருகிறது. வெடிமருந்தாக உபயோகப்படக்கூடிய சதுப்பு நிலக்காற்றையுண்டுபண்ணும் வழியையுத்தத்தின் ஆரம்பத்தில்கண்டுபிடித்து அம்முறையைப் பாதுகாக்க உரிமை யளிக்கும்படி நம் ராஜாங்கத்தாரை அனுமதி கேட்டார். ராஜாங்கத்தார், அனுமதி கொடுத்து, இம்முறை எங்கு ஜெர்மானியர்களுக்குத் தெரிந்து விடுமோ என்று பயந்து, யுத்தம் முடியும் வரையில், வெளிப்படுத்த வேண்டாம் என்று உத்தரவு செய்தனர். கந்தகம், ஸோடா உப்பு, அலுமினு, மரவுப்பு முதலியவைகளை மிகவும் சுலபமான வழிகளில் தயார் செய்வதையும் தத்தர் கண்டுபிடித்திருக்கிறார். இவைகளெல்லாம் விவசாயத்திற்கு மிகவும் பயன் படுவனவாகையால் நம் நாட்டிற்கு மிகவும் நன்மை பயக்குமென்பதில் சந்தேகமில்லை. இவ்வளவு மதியூகியான சிறுவருக்கு வயது 17. அவர் இதுவரையிலும் எந்தப் பள்ளிக்கூடத்திலும் ரஸாயன விஷயங்களைப்பற்றி வாசிக்கவில்லை என்று தெரிகிறது. கடவுள் அவரை நீடூழிகாலம் வாழ அருள் புரிவாராக!

* * *

(372-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

வொரு பள்ளிக்கூடத்திலும் ஓர் வைத்தியர் நியமிக்கப்படவேண்டுமென்றும், மற்றும் பல சௌகரியங்களையும் ஏற்படுத்தி யிருக்கின்றனர். இதற்காக நாம் கவர்ன்மெண்டாருக்கு மிகவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

கரம் மாறிக் கட்டினால் கனம் குறையாது.

THE "VIVEKA BODHINI"

= = IN ITS 12th YEAR OF PUBLICATION = =

The "Hindu" writes.—A well conducted Tamil monthly. The articles cover a wide range of subjects of absorbing interest to the readers. Almost all the articles are written in easy, simple and direct Tamil and are entirely free from pedantry. The journal fulfils very ably the function of diffusing much useful knowledge among the Tamil people.

The Hon'ble Mr. Justice, T. V. Seshagiri Ayyar.—The subjects dealt with are of consuming interest to the reading public. I gladly acknowledge the valuable services rendered to the cause by publications like the "Viveka Bodhini". I have taken the Journal ever since its first number was published: and I can speak to the good work it has done.

M. Ramaswami Ayyangar Esq., Inspector of Schools.—Viveka Bodhini is a very instructive Monthly dealing with Nature-Study, Hygiene, Education and other useful subjects and will be useful to teachers in Elementary Schools.

Rao Bahadur. Mr A. C. Pranatartihara Ayyar, I. S. O. Retired Inspector of Schools.—The Viveka Bodhini is a journal conducted on right lines. The matter is both interesting and instructive and so distributed as to suit all classes of the Tamil-reading public. * * A special feature of the journal is, I am glad to note the attention given to the improvement of scientific knowledge among the people.

Rao Saheb Mr T. V Sivakumara Sastri, Principal, Teachers' College, Saidapet—*The articles are very instructive and embrace a variety of useful topics. You deserve to be specially complimented upon the articles on scientific subjects that you are making available to the general public. I wish you and your magazine every success.

K. V. Subbaiya Aiyar Esq., M.A., L.T., Assistant Inspector of Schools.—The articles in this Journal are all written in *very simple and idiomatic style and deal with a variety of highly interesting and instructive subjects and I know of no other Journal that is at once so cheap and so good as your Viveka Bodhini.*

M S. H. Thompson Esq., B. A., A. C. P., Inspector of European and Training Schools.—* * interesting and instructive. * * The Magazine is written in simple but good Tamil. The publishers deserve every encouragement.

"சுதேசமித்திரன்."—* * விவசாயம், கல்வி பூர்வீகர்களின் சரித்திரம், தற்காலத்துப் பிரசித்தி பெற்றவர்களின் சரித்திரம், தற்காலத்து யுத்த விஷயம், ஹிந்துக்களின் விரதாதிகள், சிலாசாஸன ஆராய்ச்சி, தமிழ் ஆராய்ச்சி, ஸ்தல சரித்திரங்கள் பட்சிகளின் சாஸ்திரங்கள் முதலிய தலைப்புக்களின் கீழ் அநேக அருமையான வியாஸங்கள் எழுதப்பட்டு இந்த சஞ்சிகை விளங்குகிறது. * * இப்போதினியை நம் தமிழுலகினர் நன்கு போஷிப்பாராக.

The "Madras Mail" writes.—The 'Viveka Bodhini, the excellent Tamil monthly of Madras, has maintained its usual standard of excellence. * * Almost all the articles are written in simple and chaste Tamil. There is much in the journal to supply food for teachers of Elementary Schools.

"The "Indian Patriot" writes.—The "Viveka Bodhini" has maintained its usual standard of excellence. Almost all the articles are written in simple and elegant Tamill and are of much use to every home. We can recommend that it can be safely placed in the hands of the young and the old alike.

The "New India" writes.—The Viveka Bodhini is a very useful and interesting publication. The noteworthy feature of the publication is "the richness and variety of the subjects" served to the public. * * Most of the articles are written in easy elegant Tamil.

Sir P.S.Sivaswami Aiyar, K.C S.I., C.I.E.—* * The articles are written in an easy. readable style and deal with a variety of interesting subjects.

Hon'ble Mr P. Ramanathan, Colombo.—* * The articles appearing in it are carefully considered and written in simple and chaste Tamil. * * I wish you success and prosperity in your endeavour to enlighten and uplift the people.

N. Vijayaraghavan Esq.Dy,. Accountant General.—I have been a regular reader of the "Viveka Bodhini" from the beginning and think that it is just what a popular journal ought to be. The variety of subjects it treats of and a certain level of excellence in easy style of writing conspicuous in it appeal readily to people whose general experience of average Tamil Journals would ordinarily lead them to expect either mysticism and pedantry on the one hand or vulgarity and puerility on the other.

மஹிபாலன்பட்டி, ம-ள-ள-ஸ்ரீ, வித்வான் மு. கதிரேசன் செட்டியாரவர்கள்.—** விவேக போதினி தக்க பண்டிதர்களாலும் பெரியோர்களாலும் மதிக்கப்பெற்ற தென்பதும், நவீன சாஸ்திரங்களைப் பற்றியும் பல அரியவிஷயங்களைத் தாங்கி வருகின்ற தென்பதும் அதன் ஆரம்பகாலத்தில் இரண்டு வருஷ சஞ்சிகைகளைப் படிக்கும்போழுதே அறிந்துளேன். "விவேக போதினி" எவ்வாற்றானும் சிறந்ததொரு ஸஞ்சிகை யென்பதென் கருத்து.

"இந்து நேசன்."— படித்த தமிழ் மக்களின் விசேஷ ஆதரவுக்கும், நன் மதிப்புக்கு முரியதாயிருந்து வருவதோடு, இது தான் கொண்டிருக்கும் பெயருக்கேற்க, படியாத தமிழ் மக்களுக்கு விவேகத்தை நன்கு போதிக்கும் பத்திரிகையாகவே விளங்கி வருகிறது. * * இப்பத்திரிகை நீண்ட காலம் நடந்து தமிழ் மக்களுக்குப் பெருத்த நன்மையைச் செய்யவேண்டு மென்பதே நமது விருப்பமாகும்.

Annual Subscription:— Inland Rs. 4 : : Foreign Rs. 5 *(Post free)*

4-00

துரைத்தனத்தார் = **மரகதவல்லி** = அங்கீகரித்தது

ஒரு மிகச் சிறந்த நாவல்

எளிய நடையில் மிகவும் அழகாய் எழுதப்பட்டது. விலை அணா 10

இதைப்பற்றிய சில முக்கிய அபிப்பிராயங்கள்.

R.R.4

√ **ஸ்ரீமான் தி. செல்வக்கேசவராய முதலியாரவர்கள், எம். ஏ.**— * * மரகதவல்லி உண்மையில் நடந்தவாறு எழுதப்பட் டிருக்கிறது. சோகரசம் கலந்து என் கண்களில் நீர் வடியச் செய்தது. நான் பார்த்த அற்புதமான இரண்டொரு கதைகளில் இது ஒன்ருகுமென உறுதியாய்க் கூறுவேன்.

ராவ் பஹதூர் ஆ. தனக்கோடி முதலியாரவர்கள்.— * * இந்நூல் ஏழை, பணக்காரர், சிறியவர் பெரியவராகிய ஒவ்வொருவரிடத்தும் இருந்தே தீரவேண்டும்.

ஸ்ரீமான் எஸ், அனவரத விநாயகம்பிள்ளை அவர்கள், எம்.ஏ., எல். டி.— * * கதையமைப்பு நவீனக லக்ஷணத்தை முழுதும் அனுசரித்ததாயிருக்கின்றது. இந்நூல் பெண்களெல்லாம் கற்றுணரத்தக்கது.

திவான் பஹதூர், கனம் ஏ. சுப்பராயலு ரெட்டியாரவர்கள்.— * * நம் பெண்மக்கள் படிக்கவேண்டிய கதை இதுவே யாகும். நடையும் கருத்தும் பரிசுத்தமாயும், படிப்பவர் மனம் பதியுமாறும் எழுதப்பட் டிருக்கிறது.

ஹைகோர்ட் ஜட்ஜ் கனம் திவான் பஹதூர் ஸ்ரீமான் டி. சதாசிவ ஐயரவர்கள்.— இனிய தமிழி லெழுதப்பட்டு நல்லவருடைய கூட்டுறவு துன்மார்க்கரைத் திருத்தவல்லதென்பதை விளக்குகிறது. இதில் ஆய்ந்தோய்ந்து பாராது அவசரத்தில் கொள்ளும் போலிக்கொள்கைகளை நீக்கி, நம்மவரிடமுள்ள உண்மையான குறைகளைக் காட்டியிருக்கின்றன.

ராவ் ஸாஹேப் டி. இராமகிருஷ்ண பிள்ளை அவர்கள், பி. ஏ.— * * கதை அற்புதமாயும், நடை இனிமையாயு மிருக்கிறது. இத்தகைய நூல்களே நாளும் நாளும் பரவவேண்டுமென்பது என் விருப்பம்.

ராவ் பஹதூர் எம். ஆறுமுகம் பிள்ளை அவர்கள்.—மரகதவல்லி மிக்க அற்புதமாயும், உண்மையில் நடந்தவாறும் எழுதப்பட்டுள்ளது.

திரு. பொன்னுசாமி பிள்ளை அவர்கள்.—('கமலாக்ஷி' நூலாசிரியர்.)— * * தங்கள் அற்புதமான கதையைப் படித்தபோது நான் ஆனந்தக்கடலில் மூழ்கி உள்ளம் பரவசமானேன்.

ஸ்ரீமான் தி. த. கனகசுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள், பி. ஏ.— * * காலஞ்சென்ற மிஸ்டர் ப. சி. கோவிந்தசாமி ராஜா இயற்றிய மரகதவல்லி என்னும் கற்பனைக் கதையைப் படித்துப் பார்த்தேன். இதுவரை வெளிவந்துள்ள தமிழ்க் கற்பனைக் கதைகளுள் மரகதவல்லிக்கு ஈடானவை ஒன்றுமில்லையென்றே சொல்லவேண்டும். கதை இனிமையாயிருப்பதுடன் அதனால் போதிக்கப்படும் நீதி மிகச் சிறந்தது. இப்புத்தகம் எளிய நடையில் எழுதப்பட்டிருப்பதோடு, ஸெகிண்டரி பள்ளிக்கூடங்களில் உயர்வகுப்புகளுக்கு உபபாடமாக வைக்கத் தகுந்ததாயிருக்கிறது.

யதார்த்த பாஸ்கரன்.—இஃது இருபாலார்க்கும் பயன் தரத்தக்க நல்ல நடையி லெழுதப்பட்டுள்ளது. கதையோ படிப்பவர் மனதைக் கவரும் தன்மையது.

எம். சிங்காரவேலு முதலியாரவர்கள், (பாடசாலை இன்ஸ்பெக்டர்.)—நமது சிறுவர் சிறுமியரேயன்றிப் பெரியோரும் பலகால் படிக்க வேண்டிய நூல் மரகதவல்லியே என்று நான் திடமாய்க் கூறுவேன். தெளிவும், பரிசுத்தமும் அழகும் கூடிய செந்தமிழில, உயர்ந்த நீதிகளைத் தக்க உதாரணங்களால் காட்டி உண்மையில் நடந்தவாறு எழுதப்பட் டிருக்கிறது. வருணனையும் விஷயங்களும் உள்ளபடியே அத்துணை அற்புதமாயிருக்கின்றன. மரகதவல்லி தற்காலத்தில் வெளியாகிய பல நூல்களிற் சிறந்து நம் தமிழுக்கு ஓர் ஆபரணம் போன்றது. இது ஒவ்வொரு வீட்டிலும் எல்லா ஆணும் பெண்ணும் சிறியவராயினும், பெரியவராயினும் பல முறை படிக்கவேண்டிய நூலாகும்.

பண்டித நடேச சாஸ்திரியாரவர்கள்.— * * மரகதவல்லி உயர்ந்த நீதிகளைப் பொருந்தி இனிய தமிழில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

வி. கனகசபைப் பிள்ளை அவர்கள், பி. ஏ., பி. எல்.— * * * நடை இனியதும் பரிசுத்தமாயிருப்பதுடன், கதை இனிப்பாயும் அழகாயுமிருக்கிறது. இதை வாசிக்கும் ஆண் பெண் பயனடையத் தவரார்.

விலாஸம்:—மானேஜர், "விவேக போதினி", மயிலாப்பூர், சென்னை.

401 8382

துரைத்தனத்தார்= **பஞ்சரத்தினம்** = அங்கீகரித்தது.

(மரகதவல்லி ஆசிரியர் ப. சி. கோவிந்தசாமி ராஜா அவர்கள் செய்தது)

ஹை கோர்ட் ஜட்ஜ் திவான் பஹதூர்

கனம் ஸி. வி. குமாரசாமி சாஸ்திரியாரவர்கள் முன்னுரையுடன் கூடியது.

5 அழகிய ஆப்டோன் படங்களுடன் விலை அணா 12.

"விவேக போதினி" சந்தாதார்க்கு மாத்திரம் அணா 10.

இதைப்பற்றிய சில முக்கிய அபிப்பிராயங்கள்

The Hindu.—The book gives a clear account of the five great Hindu ideals of feminine virtue **Seetha, Sakuntala, Rukmini, Damayanti and Savitri.** It is a book which inculcates with illustrations the sacred principles of truth, charity, chastity and devotion to all that is good and noble. * * The get-up of the book is distinctly good.

The Madras Mail.— * * The Hon'ble Dewan Bahadur C. V. Kumaraswami Sastri, in an interesting foreword, points out how Sita, Sakuntala, Rukmini, Damayanti and Savitri, have for centuries been influencing and shaping the character of Indian women, and brightening their life's journey. The book has been approved by the Madras Text-Book Committee for use in Schools and *it ought to be of peculiar interest to the youth of India.*

New India.—* * Pancharatnam or "the five gems" is a book recently issued by the "Viveka Bodhini" Office, Mylapore, cotaining interestnig sketches of these heroines. The Hon'ble Mr. Justice Kumarasami Sastri writes a foreword, in the course of which he recommends the book to the young of both sexes in particular and to the public in general. We have no doubt that those for whom the book is intended will find it interesting reading.

S. Anavaratavinayakam Pilali Esq., M. A., L. T.— * * *What struck me as a good feature in the presentation of the lives was that the author had removed from them all that was supernatural.* * * *Another good feature of the book is that it is free from errors and written in an elegant style and as such is well adapted for use in Schools as a Text-book.*

P A. Subramania Aiyar Esq., Head Master, Hindu High School, Triplicane.—* * *it is writen in very good style* and that the presentment of the lives and doings of the heroines is such as to attract and hold the attention of both boys and girls. *I have prescribed it as Text-book* for non-detailed study.

T. Kanakasundaram Pillai Esq., B. A.—* * The accounts given of the heroines appear to be on the whole on modern lines. The book is *written in good, readable Tamil and may be prescribed for non-detailed study in the higher forms* of Secondary Schools.

தேசபக்தன்.— * * பஞ்சரத்தினத்தின் உள்ளுறை பொன்னேபோல் போற்றத்தக்கது. இந்நூல், படிப்போர் உள்ளங் கவருமாறு செவ்விய நடையில் எழுதப்பட் டிருக்கிறது.

சுதேச மித்திரன்.—இனிய நடையில் யாவரும் எளிதில் அறிந்து கொள்ளுமாறு எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அங்கங்கே உருவப்படங்களும் சேர்க்கபபட்டிருக்கின்றன. உயர்ந்த கடிதத்தில் அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றது.

இந்து நேசன்.—இவ்வினிய புத்தகம் ஸ்திரீ ரத்னங்கள் ஐவரின் சரித்திரத்தை அழகாக எடுத்துரைக்கின்றது. இவர்களுடைய சரிததிரங்களினால் ஸத்தியப் பிரவர்த்தி, தர்மசிந்தனை, கற்பு முதலிய அரிய குணங்கள போதிக்கப படுகின்றமையால, இவைகளை நமது சிறுவர்களுக்கு இளம் பிராயத்திலேயே கற்பிப்பது பெரு நன்மை விளைக்கும்.

விலாஸம்:—மானேஜர், "விவேக போதினி" மயிலாப்பூர், சென்னை.

402

Moral Tales for the Young :: Approved by the Text-Book Committee

Roll 109
1217
402

Aryamatha Upakhyanam

Part I, As. 8 :: Part II, As: 10

ஆரியமத உபாக்கியானம்

முதல் பாகம் அணா 8 :: இரண்டாம் பாகம் அணா 10

துரைத்தனத்தார் அங்கீகரித்தவை.

54-சிறந்த நீதிக் கதைகள் கொண்டது

யாவராலும் கொண்டாடப்பட்ட மிகச் சிறந்த நூல்கள்

திருநெல்வேலி, ஏ. கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயரவர்களால் இயற்றப்பட்டு, முதல் பாகத்திற்கு ஸர். பி. எஸ். சிவஸ்வாமி ஐயர், கே. ஸி. எஸ். ஐ. அவர்களாலும், இரண்டாம் பாகத்திற்கு ஹைகோர்ட் ஜட்ஜ் கனம் டி. வி. சேஷகிரி ஐயரவர்களாலும் சிறந்த முகவுரைகளுடன் கூடியவை. ஒவ்வொரு பாகத்திற்கும் கண்ணைக் கவரும்படியான அநேகம் அழகிய சித்திரப் படங்கள் உண்டு.

I, II-ம் பாகங்களைப்பற்றிய சில முக்கிய அபிப்பிராயங்கள்

Sir P. S. Sivaswami Aiyar, K. C. S. I., C. I. E. * * * *The stories are such as to appeal to all boys and are told in an easy popular style. The work is very well adapted for the lower forms of our schools*

The Madras Mail.—"*The book is well adapted for use in the lower forms of schools as a Text Book of Morals.*

The Hindu.—" * * *The book can be profitably introduced into Elementary Schools for Moral Instruction.*

The Hon'ble Mr. Justice T. V. Seshagiri Aiyar.—" * In my opinion, collections of legends like those contained in the first part of the Aryamatha Upakhyanam serve a double purpose—they show what ideas of morality and ethics actuated our forefathers; they further appraise the world of the virtues which have been the pride of this ancient land. I doubt whether the literature of any other country can produce such inexhaustible folklore. *This publication should be in the hands of every young man and woman in this country.*

THE MADRAS MAIL.—" * The volume comprises 54 tales, all of which have been drawn from the ancient national literature of the land and are mainly directed to teach the young the fruits of good and of evil, and the necessity for leading a religious life. Anecdotes concerning the great founders of the three schools of Hindu philosophy will prove of interest, inasmuch as they present noble examples of self-sacrifice and devotion for the young to imitate. The Hon'ble Mr. Justice T. V. Seshagiri Iyer, who writes an appreciative foreward to the volume, lays stress on the fact *that the stories are absolutely unsectarian and that their selection is unexceptionable. The book provides a useful text-book* for the imparting to the youth of the Tamil country a good knowledge of the aims and ambitions which guided their national heroes.

சுதேசமித்திரன்.—* * (ஆர்யமத உபாக்யானம், இரண்டாம் பாகம்.) இப்பாகத்தில் தர்மா தர்ம விவேகம், மதவிஷயம், ஆசாரியர்கள் சரித்திரம் ஆகிய விஷயங்கள் கதாரூபமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. 54 சிறு நீதிக் கதைகள் கொண்டது. இந்த க்கதைகள் நமது சிறுவர்களுக்கு மதம், நன்னடக்கை முதலிய குணங்களைப் போதிக்கும்படி புராணங்களிலிருந்து சில அரிய விஷயங்களைத் தொகுத்து எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. இது ஸ்கூல் பிள்ளைகளுக்கு உபயோகமாகிப் பலனை விளைவிக்கும்.

விலாஸம்:— மானேஜர், "விவேக போதினி," மயிலாப்பூர், சென்னை.